

Spravodaj c 142

Motto 42: „Zbud' synov odrodnych, aby už raz opustili Češskú, a spolu zjednotení ku svojej sa navrátili Matke.“

Zdravica k meninám Jána Hollého od bratislavskej štúrovej mládeže – jar 1843

Študenti reprezentujú Slovensko s elektrickou formulou

STUBA GREEN TEAM

<http://www.automoto.sk/clanok/185493/studenti-reprezentuju-slovensko-s-elektrickou-formulou>

XIX. SPOMIENKA NA SVÄTÉHO GORAZDA V HLAVNOM MESTE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Národné osvetové centrum
Spoločnosť svätého Gorazda
Mestská časť Bratislava-Petržalka
Farnosť Svätej Rodiny - Petržalka II.
Gréckokatolícka cirkev, eparchia Bratislava
Farnosť blahoslaveného Vasífa Hopka

Vás pozývajú na

**XIX. spomienku na svätého Gorazda
v hlavnom meste Slovenskej republiky**

Spomienka tvorí súčasť XXII. svätogorazdovských dní na Slovensku a Dekády svätého Gorazda na Slovensku 2005 - 2015, nad ktorými prevzal záštitu prezident Slovenskej republiky Ivan Gašparovič

Spomienka sa uskutoční 27. júla 2011 o 19.00 h

v Kostole Svätej Rodiny

Bratislava - Petržalka, Námestie bl. Jána Pavla II., č. 1

Program

Archijerejská svätá liturgia

Hlavný slúžiteľ

vладыka **Mons. Peter Rúsnák**, bratislavský eparcha

Koncelebrujú

o. Jozef Dúc, školský dekan, farár Farnosti Svätej Rodiny
o. Ľubomír Matejovič, dekan - farár Farnosti bl. Vasífa Hopka

Príhovory hostí

Ivan Gašparovič, prezident Slovenskej republiky
Vladimír Bajana, starosta Petržalky
Miroslav Holečko, predseda Spoločnosti svätého Gorazda

Pochvala svätému Gorazdovi

hudobno-poetická kompozícia

Scenár a réžia

Miroslav Holečko

Účinkujú

recitátori Anna Božková, Jozef Simonovič, Ľubor Hallon
spev Juraj Havaj, basbarytón
organový sprievod Martin Bako

XIX. SPOMIENKA NA SVÄTÉHO GORAZDA
V HLAVNOM MESTE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Pod záštitou starostu Petržalky
Vladimíra Bajana

Slovenská bluesová spoločnosť

25.7.2011, 17.00 - Blues v čítárni U Červeného raka

20.00 - Bluesový pondelok č.11 v hudobnom klube „U Očka“

Sojka a Jašter u Doktora Band

Atypické zoskupenie, skoro ako uniknuvšie zo zoologickej záhrady, ktorého členov nebude dozorovať veterinár, ale naozajstný lekár s titulmi pred, aj za menom. Hrať sa budú ľúbostné, až erotické bluesové balady, ktoré v minulosti nahrádzali dnes tak vychytenú modrú tabletku.

Veteráni zo Salon doré

Táto cháska je plná zdravého blúzového cholesterolu. Mať blúzový cholesterol znamená, mať steny žíl nie zanesené ale priamo upchaté bluesom. Cievny systém je vlastne bluesovodom. Do Očka spadnú z Raka. Po úspešnom svetovom turné (doma a duchom von), sa v mladíckej sile tešia na koncert pred domácim publikom.

Vstup zadarmo.

Na konci ešte raz začiatok: 17.00 a 20.00 hod

+++++

**ÚNIA REGIONÁLNYCH
ZDRUŽENÍ VLASTNÍKOV
NEŠTÁTNYCH LEŠOV SLOVENSKA**

*člen Európskej konfederácie vlastníkov lesov – Confederation Européenne des
Propriétaires Forestiers*

Petícia

v zmysle zákona č.85/1990 Zb. o petičnom práve

Názov petície:

„Za spravodlivú a ekonomicky udržateľnú ochranu prírody v Slovenskej republike“

Lesy na území Slovenskej republiky sú jedným z najvýznamnejších faktorov dlhodobej ekologickej stability krajiny, avšak nemenej dôležité sú aj ich sociálne a hospodárske funkcie, ktoré významným spôsobom ovplyvňujú kvalitu života obyvateľov vidieckych regiónov Slovenska. Využívanie lesov na multifunkčnom princípe je zakotvené aj v základných smerniciach Rady Európskych spoločenstiev upravujúcich jej postoj k ochrane prírody v EÚ, ktorými sú smernice o biotopoch a vtákoch a sú zakotvené aj v rezolúciách III. konferencie ministrov krajín EÚ o ochrane lesov v Európe (Lisabon 1998).

Všetky tieto dokumenty okrem potrieb ochrany biodiverzity lesných biotopov zdôrazňujú aj potrebu trvalo udržateľného využívania lesov **ako zdroja dreva, ktoré je ekologickou a obnoviteľnou surovinou prinášajúcou pracovné príležitosti v lesnom hospodárstve ako aj v drevospracujúcom priemysle a tiež ako zdroja veľmi významných sociálnych funkcií lesov slúžiacich bez ohľadu na druh ich vlastníctva celej spoločnosti.**

Politika všetkých krajín EÚ smeruje v tejto oblasti k dosiahnutiu rovnováhy medzi požiadavkami na ekologické funkcie lesov a požiadavkami na ich sociálne a ekonomické poslanie. **V Slovenskej republike je však celá koncepcia ochrany prírody postavená na ignorovaní tejto skutočnosti vzhľadom na to, že už v súčasnom období je z celkovej výmery lesov v chránených územiach 44,4 %, pričom v najbližšom období je plánované zahrnúť do chránených vtáčích území ďalších 558 590 ha, čo bude znamenať, že celkove bude na Slovensku 72,3% lesov v chránených územiach rôzneho druhu a stupňa. Treba v tejto súvislosti zdôrazniť, že v rámci EÚ je tento podiel iba 12%.**

Takto nastavená ochrana prírody jednoznačne nadraduje ekologické funkcie lesov nad ich funkcie hospodárske a sociálne a jej dopady na verejné financie (bez

priamych nákladov na štátnu správu ochrany prírody) podľa predbežných prepočtov predstavujú čiastku približne 75 miliónov EUR ročne. **Tieto dopady predstavujú náklady spojené so stratou pracovných miest, výpadok príjmu štátu na daniach a odvodoch, ujmu samospráv na daniach z nehnuteľností a podielových daniach a priame straty na produkcii lesov.** Ministerstvo životného prostredia tieto náklady nemá v svojej rozpočtovej kapitole zahrnuté, takže napokon skončia na pleciach vlastníkov lesov, samosprávy a podnikateľských subjektov. Toto všetko sa odohráva v čase, keď jednou z najdôležitejších úloh štátu je znižovanie schodku verejných financií a riešenie problémov vysokej nezamestnanosti.

Nemôžeme preto súhlasiť s tým, aby rezort životného prostredia namiesto realistického prístupu k ochrane prírody zotrval aj naďalej na jeho neudržateľnej extenzívnej koncepcii, ktorá je založená iba na maximalizácii jej rozsahu so všetkými dôsledkami na jeho finančnú náročnosť, bez dôrazu na kvalitu ochrany, ktorá aj pri nenáročnosti na verejné zdroje dokáže pre budúcnosť uchovať všetko, čo je v našej prírode cenné.

Z uvedených dôvodov, ako účastníci tejto petície žiadame vládu Slovenskej republiky:

1. Urýchlene realizovať naplnenie programového vyhlásenia vlády SR, časť 2.5. „Vláda zabezpečí prehodnotenie chránených území podľa svojich medzinárodných záväzkov, možností spoločnosti a ekonomickej situácie krajiny“.

2. Vyčíslieť dopady súčasného stavu ochrany prírody v SR na verejné financie, redukovať tieto na úroveň prijateľnú z hľadiska stavu našej ekonomiky a tejto úrovni prispôbiť celkový rozsah ochrany prírody.

3. Prehodnotiť všetky chránené územia na Slovensku tak, že budú posudzované na reálnom mieste a v reálnom čase s tým, že chránené územia, na ktorých nebude potvrdený výskyt deklarovaného predmetu ochrany budú zrušené. K procesu prehodnocovania budú prizvaní aj zástupcovia vlastníkov a obhospodarovateľov lesov.

4. Pripraviť a schváliť nový zákon o ochrane prírody a krajiny, ktorý bude plne rešpektovať smernice Rady ES, vlastnícke práva a možnosti ekonomiky SR na financovanie jeho požiadaviek prostredníctvom štátneho rozpočtu.

5. V záujme znižovania nákladov na ochranu prírody prijať zásadu, že významné lesné biotopy, ktorých výnimočnosť bola dosiahnutá na základe ich dlhodobého obhospodarovania podľa plánov starostlivosti o lesy (LHP) nebudú zaťažované ďalšími obmedzujúcimi opatreniami zo strany ochrany prírody.

6. Do doby realizácie uvedených požiadaviek bude vyhlásené moratórium na vyhlasovanie akýchkoľvek nových chránených území európskeho ako aj národného významu a tiež budú zastavené plánované zonácie národných parkov.

Petíciu zostavil petičný výbor:

Ing. Juraj Vanko, Školská 94/213, 914 01 Trenčianska Teplá, Ing. Milan Ovseník, Lúčna 1011/2, 014 01 Bytča, JUDr. Peter Čiampor, Zámocká 2, 976 31 Hronsek, Ing. Milan Dolňan, SNP 44, 977 01 Brezno, Ing. Jozef Jendruch, PhD., Mlynská 3,053 42 Krompachy .

Osoba poverená zastupovaním: **Ing. Juraj Vanko – predseda ÚRZVNL Slovenska**

Podpisový hárok môžete voľne šíriť, kopírovať, stiahnuť si ho z www.privlesy.sk.

Vyplnené podpisové hárky, prosím pošlite na adresu:

*Únia regionálnych združení vlastníkov neštátnych lesov Slovenska, Palárikova 183/16,
018 41 Dubnica nad Váhom.*

Výsledky petičnej akcie

Petičná akcia na podporu požiadaviek pre nastolenie spravodlivej a ekonomickej udržateľnej ochrany prírody prebiehala od konca februára do konca júna 2011. Počas tejto doby ju podporilo celkom 18 441 občanov Slovenskej republiky. V zmysle zákona č.80/1990 Zb. o petičnom práve budú petičné hárky doručené vláde SR s požiadavkou osobného stretnutia členov petičného výboru s predsedníčkou vlády SR, na ktorom ju chcú požiadať o pomoc pri realizácii požiadaviek uvedených v petícii, ktoré aj napriek tomu, že boli prerokované s Ministerstvom životného prostredia SR nie sú dostatočne akceptované pri jeho činnosti. Na stretnutí chcú zároveň upozorniť na pretrvávajúce problémy, ktoré vo vzťahu k ochrane životného prostredia súvisia s plnením Programového vyhlásenia vlády SR.

Súčasný stav akceptovania petičných požiadaviek

Požiadavky obsiahnuté v petícii vychádzajú z celkovej situácie v ochrane prírody v SR ako aj z Programového vyhlásenia vlády SR a stav ich realizácie Ministerstvom životného prostredia SR je neuspokojivý najmä z týchto dôvodov:

1. Programovým vyhlásením sa vláda SR zaviazala realizovať prehodnotenie chránených území podľa svojich medzinárodných záväzkov, možností spoločnosti a ekonomickej situácie krajiny. Táto časť, ako základ nového prístupu k ochrane prírody v SR nie je plnená a Ministerstvo životného prostredia SR doteraz nestanovilo základné termínové a personálne rámce pre jej realizáciu.

2. Ministerstvo životného prostredia SR, aj napriek zásadným požiadavkám Rady združení vlastníkov neštátnych lesov, Republikovej únie zamestnávateľov, Lesov Slovenskej republiky, Vojenských lesov a majetkov, Zväzu spracovateľov dreva SR, Zväzu celulózopapierenského priemyslu a Združenia miest a obcí Slovenska odmietlo vykonať vyčíslenie dopadov súčasného stavu ochrany prírody na verejné financie a naďalej tak nemá k dispozícii základný údaj o tom, či súčasný rozsah ochrany prírody u nás je z hľadiska verejných financií udržateľný.

3. Práce na základných tézach nového zákona o ochrane prírody a krajiny boli otvorené a pracovnej skupine na stanovenie jeho základných tém majú zastúpenie aj vlastníci lesov. Pri tvorbe týchto tém sa však presadzujú jednostranne iba environmentálne princípy bez rešpektovania vlastníckych práv občanov a princípu ekonomickej zodpovednosti k verejným financiám, čo, tak ako v minulosti, povedie k vytvoreniu jednostranne zameraného zákona, ktorého vykonateľnosť a akceptácia občanmi bude problémová.

4. Ministerstvo životného prostredia SR nemá záujem využívať potenciál lesníckej vedy a praxe pri stanovovaní postupov pri manažmente chránených území aj napriek tomu, že Európska komisia prostredníctvom svojho generálneho direktoriátu environment potvrdila, že v absolútnej väčšine prípadov chránených území ležiacich v lesoch je možné ich lesnícke obhospodarovanie na základe programov starostlivosti o lesy na základe ktorých sa v našich lesoch hospodári už viac ako 200 rokov.

Bratislava 21. júla 2011
Milan Ovseník,

Čiampor

Juraj Vanko, Milan Dolňan,

Jozef Jendruch, Peter

+++++

Tlačová správa:

Predmet mesiaca– Tanečný poradovník z roku 1855

Na uhorských plesoch sa tanečný poradovník objavil prvý krát v roku 1840. Táto drobná knižočka, do ktorej boli zapisované mená tanečných partnerov sa nosila počas plesu zavesená na opasku alebo na gombíkovej dierke a pre každý prípad disponovala aj malou ceruzkou. Organizátori plesov sa počas plesovej sezóny starali o vkusné pozvánky, jedálne lístky, ale aj o vyhotovenia tanečných rádov pre dámy, ktoré zvyčajne objednávali v miestnych kníhkupectvách a ponechávali ich na fantázii tlačiaru alebo viazača. Napríklad na plese mladých obchodníkov v roku 1897 v Rimavskej Sobote organizátori rozdali medzi dámami takmer 250 tanečných poradovníkov. Vďaka nim dnes vieme rekonštruovať módne tance našich predkov.

V 60.-70.tych rokoch 19. storočia dominovali v meštianskom prostredí spoločenské tance, ako napríklad venčekový tanec *coutillion*, *dvorná štvorylka*, *salon menuete*, *husárske tance*, rôzne varianty *palotášov* a *Kállaiho dvojka*. Na prelome 19. a 20. storočia sa okrem tradičných uhorských tancov, ako *čardáš* a *uhorský kruhový tanec*, tešili mimoriadnej obľube párové tance preberané zo susedných národných kultúr – *polka*, *valčík*, *mazurka*, *francúzska štvorylka*, *pas de quatre*, *pas de patineurs*... Zo západu sa objavili v prvých rokoch 20. storočia nové druhy tancov, ktoré sa postupne dostali aj do miestnych tanečných rádov, ako *post Washington*, *one step* alebo *boston*, vyvolávajúci hotovú „bostonskú horúčku“ na plesoch, a od roku 1913 obľúbený tanec aj dnešnej doby, argentínske tango.

V historickom fonde Gemersko-malohontského múzea sa zachoval jediný tanečný poradovník. Má podobu bielej hodvábnej stuhy, na koncoch so strieborno-zlatými strapcami. Na jednom konci je stuha zakončená oválnou mosadznou prackou. Obsahuje 21 tancov (10 tancov pred polnočnou prestávkou a 11 tancov po prestávke). Na plese prítomní mladí muži mohli svoje mená dopísať vedľa vybraných tancov. Meno darujúceho a dátum získania predmetu do múzea sú dodnes tajomstvom. Vieme však, že tento tanečný poradovník bol určený pre

fašiangový ples, ktorý sa konal 24. januára 1855 niekde na Gemeri. Kto mohol vtedy tušiť, že o 150 rokov neskôr táto niekedy dôležitá, drobná, tanečná rekvizita dnes už svoju funkciu plniť nebude. Občas by nezaškodilo oživiť krásne tradície našich predkov ...

Ádámová

PhDr. Eva

Spoločná iniciatíva zamestnávateľov

„Podpora rozvoja zamestnanosti v lesnom hospodárstve, drevospracujúcom a celulózo-papierenskom priemysle na Slovensku“

Vážená pani predsedníčka vlády Slovenskej republiky,

lesy na území Slovenskej republiky sú jedným z najvýznamnejších faktorov dlhodobej ekologickej stability krajiny, avšak nemenej dôležité sú aj ich sociálne a ekonomické funkcie, ktoré významným spôsobom ovplyvňujú kvalitu života predovšetkým vidieckych regiónov Slovenska. Tieto aspekty využívania lesov sú zakotvené aj v základných smerniciach Rady ES upravujúcich jej postoj k ochrane prírody, ktorými sú smernice o biotopoch (92/43/EHS) a smernice o vtákoch (79/409/EHS) a sú zakotvené aj v rezolúciách III. konferencie ministrov o ochrane lesov v Európe (Lisabon 1998).

Všetky tieto dokumenty, okrem potrieb ochrany biodiverzity lesných biotopov, zdôrazňujú aj potrebu trvalo udržateľného využívania lesov, ktoré sú zdrojom dreva, ako ekologickej a obnoviteľnej suroviny prinášajúcej **pracovné príležitosti priamo v lesnom hospodárstve, ako aj v drevospracujúcom a celulózo-papierenskom priemysle**. Lesy a drevo z nich tak prispievajú k sociálnej stabilite vidieckych regiónov Európy.

Politika všetkých krajín EU smeruje v tejto oblasti ku dosiahnutiu rovnováhy medzi požiadavkami na ekologicke funkcie lesov ako i na ich sociálne a hospodárske úlohy. **V SR táto rovnováha nie je rešpektovaná vzhľadom na to, že už v súčasnom období je z celkovej výmery lesov v chránených územiach 44,4%, pričom v najbližšom období je plánované v rámci chránených vtáčích území (CHVÚ) vyhlásiť ďalších 558 590 ha, čo bude znamenať, že celkove bude v SR 72,3 % lesov v chránených územiach rôzneho druhu a stupňa, pričom treba zdôrazniť, že v rámci EU je tento podiel iba 12 %.**

Takto nastavená ochrana prírody jednoznačne **nadraduje ekologické funkcie lesov nad ich funkcie hospodárske a sociálne** a jej dopady na verejné financie (bez priamych nákladov na štátnu správu ochrany prírody) podľa predbežných výpočtov vlastníkov

lesov a údajov MPRV SR predstavujú čiastku približne 75 mil. EUR ročne. **Tieto dopady predstavujú náklady spojené so stratou pracovných miest, výpadok príjmov štátu na daniach a odvodoch, ujmu samospráv na daniach z nehnuteľností a podielových daniach a priame straty na produkcii lesov.** MŽP SR pritom tieto náklady nemá v svojej rozpočtovej kapitole zahrnuté, takže napokon skončia na pleciach vlastníkov a obhospodarovateľov lesov, samosprávy a podnikateľských subjektov. Toto všetko sa odohráva v čase, keď jednou z najdôležitejších úloh štátu je znižovanie schodku verejných financií a riešenie problémov vysokej nezamestnanosti. Nemôžeme preto súhlasiť s tým, aby rezort životného prostredia namiesto realistického prístupu k ochrane prírody, spojeného s úsporou verejných zdrojov, vytváral ďalšie nároky na ich zvyšovanie.

Positívnym faktom je, že Vláda SR si tento neudržateľný stav uvedomuje, a preto sa vo svojom programovom vyhlásení zaviazala prehodnotiť rozsah chránených území podľa svojich medzinárodných záväzkov, možností spoločnosti a ekonomickej situácie krajiny. Považujeme však za potrebné pripomenúť, že táto úloha je nespĺniteľná bez toho, **aby sa vytvorili jasné zákonné rámce celej ochrany prírody na Slovensku, ktorých nevyhnutným predpokladom je aj nové definovanie rozsahu chránených území v SR vo vzťahu k možnostiam ich financovania z verejných zdrojov stanovených Ministerstvom financií SR.** Akékoľvek snahy riešiť túto situáciu na základe súčasne platného zákona o ochrane prírody a krajiny budú podľa nášho názoru neúspešné, nakoľko tento zákon považujeme za systémovo zlý, nezodpovedajúci koncepcii ochrany prírody v Európe. Všetky súčasné čiastkové kroky smerujúce k obídaniu tohto problému, **ako aj konkrétne snahy o ďalšie vyhlasovanie chránených území v rozpore s programovým vyhlásením vlády SR, považujeme preto za neprijateľné a žiadame, aby až do splnenia stanoveného cieľa vlády SR boli zastavené.**

Vážená pani predsedníčka vlády,
zmyslom tejto spoločnej iniciatívy je docieľiť, aby vláda SR a Ministerstvo životného prostredia SR začali akceptovať skutočnosť, že ochrana prírody nie je len problém ekologický, ale aj problém sociálny a hospodársky, ktorý sa bytostne dotýka nielen obhospodarovateľov lesov, podnikateľskej sféry, ale aj územnej samosprávy a tým aj všetkých obyvateľov hlavne vidieckych, sociálne slabších regiónov Slovenska.

Veríme, že vďaka našej iniciatíve nadviažeme konštruktívny dialóg, výsledkom ktorého bude akceptovanie oprávnených záujmov našich organizácií pri stanovovaní cieľov ochrany prírody na Slovensku.

S úctou

Rada združení vlastníkov neštátnych lesov Slovenska, Juraj Vanko, predstaviteľ rady

J. Kráľa 14, 960 01 Zvolen

Združenie miest a obcí Slovenska, Michal Sýkora, predseda

Bezručova 9, 811 09 Bratislava

Republiková únia zamestnávateľov, Marián Jusko, prezident

Einsteinova 23, 851 01 Bratislava

Lesy Slovenskej republiky, š.p., Igor Vizslai, generálny riaditeľ

Námestie SNP č.8, 975 66 Banská Bystrica
Vojenské lesy a majetky, š.p., Ján Jurica, generálny riaditeľ
Lesnícka 23, 962 63 Pliešovce
Zväz spracovateľov dreva SR, Igor Patráš, prezident
T.G.Masaryka 24, 960 53 Zvolen
Zväz celulózo-papierenského priemyslu, Miroslav Vajs, prezident
Tichá 30, 97401 Banská Bystrica

+++++

Mr.

Dubnica n/V dňa

15.novembra 2010

Jose Manuel Barroso

President of the European Commission

1049 Brussels

Belgium

Vážený pán prezident,

dovoľujeme si obrátiť sa na Vás so sťažnosťou na postup Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, ako aj na postup Vám podriadeného DG Environment vo veci nedodržovania smerníc Rady Európy č.92/43/EHS a 79/409/EHS pri vyhlasovaní a manažmente chránených území v Slovenskej republike.

Uvedené smernice, ktoré sú základnými právnymi podkladmi pre vyhlasovanie chránených území európskeho významu boli prijímané za podmienky, že tieto v jednotlivých členských štátoch Európskej únie nepresiahnu 10 až 15% z jej celkovej výmery.V Slovenskej republike však v súčasnom období zaberajú územia európskeho významu Natura 2000 34% jej územia a podiel Chránených vtáčích území je oproti ostatným členským krajinám Európskej únie viac ako 4-násobný.Podiel lesov Slovenskej republiky, ktoré sú v režime ochrany prírody pritom predstavuje hodnotu 41%.

Aj napriek tomuto, v európskych pomeroch vysoko nadštandardnému rozsahu ochrany prírody v Slovenskej republike, pokračujú snahy o ďalšie rozširovanie týchto území v rozpore s faktom, že štát nedisponuje patričným personálnym potenciálom pre správu už dnes existujúcich území a najmä nemá v svojom rozpočte dostatok finančných zdrojov potrebných pre prevádzku takýchto území a na kompenzácie majetkovej ujmy, ktorá vzniká vlastníkom lesov z dôvodu obmedzení, ktoré prináša pre ich hospodárenie táto ochrana.Porušované sú pritom ustanovenia článku 2 uvedených smerníc Rady Európy v tom, že pri vyhlasovaní týchto území nie sú brané do úvahy hospodárske, sociálne a kultúrne požiadavky a požiadavky rekreácie, čo má zničujúci dosah na horské oblasti Slovenska, kde je často jediným zdrojom obživy miestneho obyvateľstva hospodárenie v lesoch.

V tejto súvislosti poukazujeme najmä na skutočnosť, že Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky nemá vypracovanú analýzu dopadov súčasného ani výhľadového rozsahu ochrany prírody na verejné financie, účelovo sa získaniu týchto informácií vyhýba a potvrdzuje tak skutočnosť, že ustanovenia článku 2 smerníc Rady Európy o biotopoch a vtákoch neprípustne ignoruje.Dôsledkom takéhoto stavu je, že Slovenská republika vykazuje najvyšší rozsah chránených území v rámci Európskej únie, avšak ich ochrana je len formálna, neprináša očakávané výsledky a je predmetom čoraz ostrejšej kritiky obyvateľov slovenského vidieka , pretože ich často bezdôvodne obmedzuje v ich živote a práci bez poskytovania prislúchajúcich kompenzácií.

Uvedené skutočnosti boli predmetom našich sťažností adresovaných na DG Enviro Európskej komisie v Bruseli, avšak táto inštitúcia na tieto neregovala a naopak stále vyvíja tlak na Slovenskú republiku, aby aj napriek týmto faktom chránené územia aj naďalej rozširovala.

Situácia vo vzťahoch vidieckeho obyvateľstva a ochrany prírody je naďalej bez prijatia systémových zmien smerujúcich k realistickému a finančne zabezpečenému systému ochrany prírody v Slovenskej republike neúnosná, pretože náklady na ochranu prírody, ktorá je verejným záujmom, sú v rozpore so zákonmi a dobrými mravmi prenášané na plecia súkromných osôb.

Dovoľujeme si preto, vážený pán prezident, požiadať Vás, aby ste poveril príslušné orgány Vašej komisie túto situáciu v Slovenskej republike prešetriť a navrhnúť opatrenia, ktoré prinútiť Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky pri vyhlasovaní chránených území postupovať v súlade s platnou legislatívou Európskej únie.

S úctou

Juraj Vanko
predseda

Európska komisia
Genrálny direktoriát environment
Generálny riaditeľ

Brusel 4.3.2011
Juraj Vanko
President of URZVNL
Dubnica n/V
Slovenská republika

Vážený p. Vanko,

Ďakujem za Váš list prezidentovi Barrosovi týkajúci sa aktivít MŽPSR a Európskej komisie v súvislosti s vyhlasovaním a manažmentom území Natura 2000 na Slovensku na ktorý som bol požiadaný odpovedať.

Európska komisia si je dobre vedomá, že oproti všeobecnému procesu vyhlasovania a manažmentu sústavy Natura 2000 v EU má tento proces na Slovensku svoj špecifický vývoj. Vážime si, že Slovenská republika sa rozhodla zaviesť pomerne vysokú úroveň ochrany svojho prírodného dedičstva. To sa týka predovšetkým vyhlasovania Osobitných chránených území (územia ohrozených a migrujúcich druhov podľa smernice o vtácoch 2009/147/EC). Tiež vyhlasovanie miest dôležitých pre spoločenstvo (miesta pre ochranu biotopov a iných ako vtáčích druhov podľa Habitatovej smernice 92/43/EEC) je na úrovni iných na biodiverzitu bohatých krajín EU. Uznávame tiež, že významná časť území Natura 2000 je na lesných pozemkoch. V celej EU lesy a iná zalesnená krajina obsahuje približne 50% pozemnej siete území Natura 2000.

Vidíme túto situáciu ako reálnu príležitosť pre Slovensko a jeho lesnícky sektor, ako šancu pre kombinovanie ochrany prírodného bohatstva s udržateľným hospodárením v rôznych príbuzných sektoroch akým je tiež lesníctvo. Starostlivosť o vzácne a migrujúce druhy vtákov neukladá nepatričné bremeno alebo straty pre udržateľné obhospodarovanie lesov, ale naopak skutočne umožňuje široký rozsah ekosystémových

služieb. **Vo väčšine prípadov území Natura 2000 ležiacich v lesoch v EU prax trvalo udržateľného obhospodarovania lesov je možná bez zmien, alebo iba veľmi malými zmenami a to na základe trvalo udržateľného obhospodarovania prispôbeného medzinárodným a Európskym medzivládnyim fóram obsahujúcim potreby ochrany biodiverzity.** Tieto obsahujú potrebu zabezpečiť, že štatút ochrany biotopov a druhov európskeho významu a stav populácie divých vtákov je udržaný, alebo obnovený na želateľnej a primeranej úrovni.

Európska komisia opakovane zdôrazňovala význam užívateľov krajiny, vrátane vlastníkov lesov, ktorí hrajú veľmi významnú úlohu v obhospodarovaní území Natura 2000. Plne uznávame potrebu plne ich zapojiť do procesov vyhlasovania, správy, alebo iných nástrojov zameraných na dosahovanie cieľov ochrany území Natura 2000 a tiež procesov potrebných pre dosahovanie týchto cieľov. **Sociálno-ekonomické aspekty majú byť, samozrejme, brané do úvahy v tejto rozhodujúcej fáze implementácie predpisov EU o vtákoch a biotopoch.**

Čo sa týka špecifických otázok uvedených vo Vašom liste:

- Nekompletnosť siete Natura 2000 na Slovensku -kritériá pre vyhlasovanie území Natura 2000 sú založené na požiadavke dosiahnuť primeranú ochranu a umožniť tiež naplnenie cieľov tejto ochrany. Aj preto je nekompletnosť hodnotená vo vzťahu k ochrane špecifických biotopov a druhov. V tejto súvislosti samozrejme komisia očakáva od Slovenska, aby skompletovalo svoju sieť. Neexistuje žiadne rozhodnutie Komisie ustanovujúce podmienku maximálneho rozsahu 10-15% chránených území z rozlohy členského štátu. Naopak, EU a jej členské štáty prijali Konvenciu o biodiverzite, ktorá prijala za cieľ zahrnúť najmenej 17% súše do chránených území do konca roka 2020. Sú niektoré štáty EU, ktoré majú viac ako 30% zo svojej krajiny zahrnuté do území Natura 2000, ktoré odrážajú vysoký stupeň biodiverzity existujúcej v týchto krajinách.
- Administratívne kapacity k správe území Natura 2000 – boli sme si vedomí zložitostí enviro sektora na Slovensku. Administratívu skutočne postihlo veľa personálnych zmien na ministerstve a rôznych reorganizáciách. Aj napriek tomu však oceňujeme, že MŽP bolo znovu založené.
- Finančná podpora Natura 2000, osobitne kompenzácie – nie je možné porozumieť, čo je vyjadrené vo Vašom konštatovaní „dopad obmedzení ochrany prírody na verejné financie“. EU poskytuje značné fondové možnosti pre svoje členské štáty na podporu zavádzania legislatívy Natura vrátane manažmentu území Natura 2000. Napríklad sú tu špecifické platby Natura 2000 a lesné environmentálne platby v Programe rozvoja vidieka (os 2, priority 5.3.2.2.3.1-2“ vo výške 7 200 000 €), alebo prostredníctvom Kohéznej politiky (Os 5: Ochrana a regenerácie prírodného prostredia a vidieckych oblastí“) z Operačného programu Životné prostredie -50 756 935 €.
- Spracovanie skôr podaných sťažností na DG Environment -DG Environment nemá registrované žiadne sťažnosti na dopady vtáčích a habitatových direktív od Vašej organizácie. Ak máte v úmysle umiestniť sťažnosť chcel by som Vám navrhnúť kontaktovať p. Ion Codescu, šéf jednotky A1. Formát sťažností v slovenskom jazyku je možné nájsť na adrese:

[//ec.europa.eu/eu_law/your_rights/your_rights_forms_sk.htm](http://ec.europa.eu/eu_law/your_rights/your_rights_forms_sk.htm)

- Stúpajúca kritika obyvateľov vidieka na Slovensku - ako bolo uvedené vyššie veríme, že vysoká úroveň ochrany prírody nie je nezlučiteľná s udržateľným využitím krajiny. Naopak, táto prináša veľa pozitív pre ľudský život a dobrú existenciu zahrňujúcu aj ekonomické príležitosti. Ako vlastníci lesov môžete hrať veľmi pozitívnu úlohu v tomto úsilí.

Ďakujem Vám ešte raz za Váš záujem o ochranu prírody na Slovensku.
S pozdravom

Karl Falkenberg

+++++

20.7.2011

Nová kniha IVO: Slovensko 2010. Správa o stave spoločnosti a demokracie a o trendoch na rok 2011

http://www.ivo.sk/6492/sk/aktuality/nova-kniha-ivo-slovensko-2010-sprava-o-stave-spolocnosti-a-demokracie-a-o-trendoch-na-rok-2011?utm_source=mailing_sk&utm_content=6492&utm_campaign=20110722

Publikácia je ďalším pokračovaním série analytických ročeniek vydávaných Inštitútom pre verejné otázky.

20.7.2011

Tlačová beseda a prezentácia knihy Slovensko 2010

http://www.ivo.sk/6469/sk/aktuality/tlacova-beseda-a-prezentacia-knihy-slovensko-2010?utm_source=mailing_sk&utm_content=6469&utm_campaign=20110722

Inštitút pre verejné otázky uviedol novú knihu o stave spoločnosti a demokracie

+++++

Publikácie na predaj

1. Almanach, *Słowacy w Polsce cz. VI, VII, VIII, IX, XI*, Kraków – **10,00 zł**
2. J. Ciągwa, J. Szpernoga, *Słowacy w Powstaniu Warszawskim*, Kraków 1994 – **8,00 zł**
3. Zbigniew Tobjański, *Czesi w Polsce*, Kraków 1994 – **10,00 zł**
4. J. Ciągwa, *Dzieje i współczesność Jurgowa*, Kraków 1996 – **10,00 zł**
5. H. Homza, St. A. Sroka, *Štúdie z dejín stredovekého Spiša*, Kraków 1998 – **11,00 zł**
6. *Miejsce w zdarzeniu – antologia współczesnych opowiadań słowackich*, Kraków 1998 – **12,00 zł**
7. Vlastimil Kovalčík, *Klucz Światła – wybór poezji*, Kraków 1998 – **13,00 zł**
8. Pavol Országh Hviezdoslav, *Dzieci Prometeusza (Deti Prometeusa)*, Kraków 1999 – **15,00 zł**
9. Regina Adamska-Matusiak, *Klasycyzująca poetyka Milana Ráfusa*, Kraków 1999 – **5,00 zł**
10. *Antologia współczesnej poezji słowackiej, w przekładach Bohdana Urbankowskiego*, Kraków 2002 – **15,00 zł**
11. Julian Kwiek, *Z dziejów mniejszości słowackiej na Spiszu i Orawie w latach 1945–1957*, Kraków 2002 – **10,00 zł**
12. Anton Hykisch, *Kochajcie królową*, Kraków 2003 – **15,00 zł**

13. Pavel Vilikovský, *Wiecznie zielony...*, Kraków 2004 – **10,00 zł**
14. Jozef Leikert, *Rosa na duszy*, Kraków 2004 – **15,00 zł**
15. Franciszek Kolkowicz, *Moje pejzaże (Moje krajinky)*, Kraków 2004 – **10,00 zł**
16. Towarzystwo Słowaków w Polsce, *Krajanský spevník*, Kraków 2007 – **10,00 zł**
17. Franciszek Kolkowicz, *Oravské návraty*, Kraków 2005 – **5,00 zł**
18. Ivan Bukovčan, *Stryczek dla dwóch, czyli rzeź domowa*, Kraków 2006 – **6,00 zł**
19. Jerzy S. Łątka, *Bohater na nasze czasy?*, Kraków 2007 – **15,00 zł**
20. Július Balco, *Wróble król*, Kraków 2007 – **10,00 zł**
21. Milica Majeriková, *Vojna o Spiš*, Kraków 2007 – **10,00 zł**
22. Franciszek Kolkowicz, *Dozvuky*, Kraków 2008 – **10,00 zł**
23. Martin Garek, *Horná Orava a severný Spiš v rokoch 1945-1947*, Kraków 2007 – **10,00 zł**
24. J. Ciągwa, *Państwo, prawo, społeczeństwo w dziejach Europy Środkowej*, Kraków 2009 – **100 zł**

+++++

Časopis Život – tlačový orgán Spolku Slovákov v Poľsku. Časopis Život je slovenským mesačníkom vychádzajúcim nepretržite od r. 1958, a od momentu svojho vzniku je odzrkadlením života slovenskej národnostnej menšiny žijúcej v Poľsku. Vydávanie časopisu je priamo spojené s činnosťou slovenských spolkov, ktoré na rozhraní rokov pôsobili na území Poľska. V roku 1957 slovenské spolky pôsobiace na Spiši a Orave sa aktívne zapojili do vzniknutého v tomto období celoštátneho Sociálno-kultúrnej spoločnosti Čechov a Slovákov v Poľsku so sídlom ústredných orgánov vo Varšave, ktoré od júna 1958 začalo vydávať mesačník s názvom *Život*, ktorý sa stal jeho tlačovým orgánom a postupne dôležitým článkom spoločenského života slovenskej národnostnej menšiny v Poľsku. Prvé príležitostné číslo tohto časopisu vyšlo pri príležitosti I. zjazdu Spolku, nazvané *Krajanský život*, bolo vydané na rozmnožovacom stroji a venované prevažne problematike vznikajúceho celoštátneho spolku. Ďalšie dve čísla, január a február - marec 1958, vyšli s novým názvom „Život“, ako príležitostné jednodňové vydania vo formáte B3, o. i. v súvislosti s blížiacimi sa voľbami do snemu a národných výborov, na čo získal vtedajší výbor Spolku dve jednorazové povolenia.

<http://tsp.org.pl>

+++++

A co dalej. Pockame, kym nase deti a vnucata budu podrezavat? Co navrhuje pisatel?

Plne súhlasím a preto preposielam !!!

My, občania Slovenskej republiky, naliehavo žiadame Vládu SR, aby neposkytovala SOCIÁLNE DÁVKY ZADARMO!!!

Ale aby od týchto poberateľov soc. dávok požadovala aspoň minimum, a síce základný poriadok a čistotu v obydliach a v okolí týchto obydli a aspoň priemernú starostlivosť o svojich potomkov. Pod touto priemernou starostlivosťou rozumieme, že dieťa aspoň priemerne čisté PRAVIDELNE navštevuje školu a hoci so štvorkami

prechádza do vyššieho ročníka.

V prípade, že tak nerobia, aby im tieto sociálne dávky odobrala aj s nešťastným zanedbaným dieťaťom skôr, než to dieťa v 12-13 rokoch otehotnie.

Naopak navrhujeme, aby rodine, ktorá je odkázaná na sociálne dávky, ale o svojich potomkov sa príkladne stará, boli vyplácané peniaze navyše za každé dieťa, ktoré v škole prospieva s vyznamenaním.

Taktiež poskytovanie soc dávok za predpokladu vykonávanie verejno-prospešných prác!!! Poznáme dôchodcov, ktorí sú ochotní bez nároku na mzdu pri svojich prechádzkach monitorovať okolie. **PREČO TOHO NEVYUŽIŤ A ZAVIESŤ KONEČNE ZDRAVÝ POSTOJ A SYSTÉM pri realizácii sociálnej politiky?**

Funguje to v iných štátoch, tak čoho sa obáva náš zákonodárny parlament a exekutíva??! Straty volebných hlasov???!!

Máme za to, že vyššie uvedené je jediná cesta, ako zachrániť posledné zvyšky zdravého rozumu na Slovensku a predísť vyhroteniu situácie, ku ktorému pretrvávajúca "pštrosia" politika vládnych garnitúr vedie!

Považovať takýto postoj za "rasizmus" je citové vydieranie a zneužívanie náplne pojmu. Je to zdravý systém riadenia štátu ..

+++++

AKTUÁLNE RIZIKÁ SÚPERIVOSTI NA SLOVENSKU, V EURÓPE A VO SVETE

22.7.2011

(Príspevok do Stálej konferencie Panslovanskej únie)

www.pansu.sk

Súveki historici v Európe i vo svete čoraz častejšie považujú dobu skončenia svetovej studenej vojny (1989) za **skončenie novoveku** a za **začiatok postnovoveku**. Nie som si istý či studená vojna celkom skončila, ale mäkké ukončenie rivality dvoch jadrových blokov celkom určite bolo **antikatastrofickým** činom a zaslúži si aby bolo predelom medzi novovekom a postnovovekom. Bohužiaľ súperivé maniere medzištátneho **machiavelizmu** nevymizli. Moderní politológovia a sociológovia ho nazývajú „**sociálnym darvinizmom**“. Práve depresívny vývoj sveta, Európy, EÚ, a Eurozóny nám pripomína, že jednak pravým dôvodom tohto depresívneho úpadkového vývoja je samotná **rivalita (súperivosť) záujmov** a že spätne zhoršovanie spoločenskej klímy ešte **zosilňuje sklony k sebeckej rivalite**. Ostáva neodškriepiteľným faktom, že v intervale posledných dvoch dekád zažilo ľudstvo nie len krízu a kolaps tzv. **reálneho socializmu** sovietskeho typu, ale už štvrtý rok zažíva krízu a kolaps tzv. **reálneho konzumizmu**. Celý globálny priestor na rozhraní novoveku a postnovoveku sa vyznačuje zrýchľujúcim rozvoľňovaním a preskupovaním **veľmocenských sfér vplyvu**. V rozpätí 2 dekád zanikol tzv. **bipolárny svet**, vznikol **monopolárny svet** jednej globálnej

superveľmoci (USA) a vzápätí po kolapsoch hypotekárnych, derivátových a finančných trhov začal zanikať aj monopolárny svet a vznikom **multipolárneho** sveta začal sa zrýchlený presun ekonomických potenciálov z **atlantickej** do **pacifickej** sféry. Tento zrýchľujúci presun najprv ekonomických a neskôr i geopolitických ťažísk v podstate potvrdil už **storočné ustupovanie Európy zo svetového líderského postavenia**, avšak zároveň **potvrdil aj začiatok amerického ustupovanie zo slávy monopolnej globálnej superveľmoci**. USA síce priniesli svetu skúsenosť z **republikánskej zástupnej** demokracie, ale **priamou** demokraciou svet neobohatili. Skôr by sa dalo povedať, že počas občianskej vojny **prehral americký štátny decentralizmus**, lebo bohužiaľ s víťazstvom nad ohavným princípom otrokárstva **bol porazený cenný princíp konfederatívnej decentralizácie moci**. Je však nesporné, že Americký boj za nezávislosť na britskom kolonializme začal už o storočie prv a spolu s Francúzskou revolúciou prispel k zatlačaniu éry **monarchistického absolutizmu**. Načim však pospolu dodať, že maniere republikánskeho absolutizmu neboli o veľa humánnejšie. **Jedine malá Švajčiarska konfederácia vyskúšala a** stupňujúco praktikovala **odbúranie absolutizmu**, zavedením a zdokonaľovaním **priamej demokracie (referenda)** a dôsledným uplatňovaním **tzv. dislokovanej inteligencie** vo vládnutí (**decentralizovaným vládnutím**). Tým vlastne iba Švajčiarsko a čiastočne škandinávске štáty odskúšali pre ostatný svet zdokonaľovacie prvky **decentralizovaného vládnutia**. Totiž americké hegemoniálne praktiky už od 19. storočia či už voči Latinskej Amerike, Ázii, Európe a Afrike sa veru neveľmi odchyľovali od minulých praktík veľmocenského machiavelizmu Francúzska, Británie, Nemecka, Ruska a Japonska. Bolo by avšak nespravodlivé keby sa neprihliadlo na **veľké americké nóvum**, ktoré do svetovej politiky vniesol **Robert Woodrow Wilson**, keď proklamoval pred koncom prvej svetovej vojny novú normu medzinárodného práva a to **sebaurčujúce právo národov na vlastný štát**. Proklamácia z roku 1917 bola vlastne prvým razantným krokom USA ako dominujúcej svetovej veľmoci. Urobili tak nie celkom nezištne lebo najprv nechali rivalizujúce vojnové mocnosti po dva roky sa vzájomne ničiť v krvavej zákopovej vojne a potom prišli s čerstvými silami na svetové bojiská. **Americká stratégia spočívala v tom, že najprv proklamovali tzv. aktívnu neutralitu, ktorá im dovolila vyhnúť sa najurputnejším bojom v začiatkových fázach meraniach síl a zároveň im umožnila zúčastniť s najväčšou vehemenciou tzv. vojnovéj konjunktúry**. Najprv inkasovali rezervy bojujúcich strán tým že museli platiť v hotovosti a nákup si aj sami odvieť (známy zákon „cash and carry“) a potom si vynútili prístavné bázy (priamy prístup k námorným prekladiskám) a v podstate diktovali úverovom a cenové podmienky svojim spojencom. USA si tak vytvorili výhodnejšie podmienky pre tzv. **povojnové odbytové trhy**. Opakovali túto stratégiu vynechania prvých fáz vojnovéj konfrontácie aj pred začatím druhej svetovej vojny a zároveň získali veľmi výhodnú **nábehovú krivku** na preladenie svojho hospodárstva na **vojnové hospodárstvo**. Treba povedať, že k takémuto správaniu ich viedla aj skutočnosť, že ani ich strategickí rivali (Nemci v Atlantiku a Japonci v Pacifiku) si nemohli vo vojnovom konflikte dovoliť priamo útočiť na „kontinentálne územie“ USA. Táto kontinentálna výhoda tvorí súčasť geopolitického kalkuluju USA. Ide o výhodu, ktorá prinášala nie len vojenskú strategickú výhodu, ale aj ekonomickú výhodu. Aj z prvej svetovej aj z druhej svetovej vojny vyšli USA ako **najväčší veritelia** (postarali sa o to aby mali trvalé **kladné saldo** z ekonomických vzťahov). Napríklad Británia musela sa vzdať úplnej väčšiny zásob

drahých kovov, výhodné prenajať na celom svete všetky svoje námorné zásobovacie základne a uzavrieť dlhodobé úverové zmluvy. Napokon - ako zdôraznil W. Churchill vo svojich pamätiach urobili tak Briti so **škrípajúcimi zubmi**, ale vcelku **vd'ační**, lebo USA bolo nie len svetovou zbrojnicou, ale aj produkčným potenciálom pre amerických spojencov. Spojenecké zmluvy majú vždy tvrdé kalkulačné jadro pre toho kto je v hegemoniálnom postavení. Napokon aj zas spojenectvo sa platí. Nemožno zabúdať, že aj „rozvojová pomoc“ je biznis. Okrem toho určitá **submisivita európskeho západu americkému západu** po druhej svetovej vojne bola aj veľkým prínosom pre vojnu **zbedačenú a podkapitalizovanú západnú Európu**. Preto západoeurópska spoločnosť právom uvítala tzv. **Marshalov plán**, ktorý bol nie len ponukou rozvojového kapitálu pre zruinovanú Európu, ale zároveň aj vytváraním „**obranného valu**“ proti rozpínavosti stalinského komunizmu, aj zaručením odbyťisk pre americkú produkciu, aj vytvorením obrovského **psychologického kontraktu** medzi západnými vládami o spôsobe súperenia so sovietskym blokom. **Slovensko sa nescelo podieľať na tejto kapitálovej infúzii z dvojakých dôvodov, : muselo sa vrátiť do provinčnej podriadenosti čechoslovakistickej ideji a muselo sa podvoliť zaradeniu do sovietskeho bloku**, hoci prvé demokratické voľby na Slovensku boli prozápadne orientované (na rozdiel od Česka, kde dominovala komunistická „východná“ orientácia). Tým, že aj Slovensko, aj Česko-Slovensko pripadlo do sovietskej zóny vplyvu tak sa **podkapitalizovanosť** slovenskej provincie i česko-slovenského vazala ešte prehĺbila. **Takto Slovensko muselo odvádzať svoj vazalský podiel na zbrojné preteky počas studenej vojny**. Toto štátne degradované Slovensko v čechoslovakistickej optike malo voči tzv. jednotnej československej ekonomike plánovite plniť predovšetkým úlohu **dobrotovára (prvovýroby)** a rozvíjať bázu tzv. **ťažkého inustrializmu** (bane, huty, ťažké strojárstvo a výrobu pre tzv. východný export). **Slovensko zároveň tvorilo aj tzv. reprodukčnú biobanku**, lebo do českého pohraničia **po vysídlení Nemcov muselo poskytnúť masívny príspevok prisťahovalcov a teda Slovensko cez diskkrétne kontingenty slovenských pracovných síl pre „pohraničie“ vlastne plnilo úlohu vytvárania ozajstných „čechoslovákov“**, ktorí sa usadili v Česku a tam vytvorili rodiny a v podstate sa asimilovali. **Takto sa pol milióna ľudí zo Slovenska stali vyplňacími vákua v českom pohraničí**. Tento príspevok Slovenského živlu nebol nikdy formálne deklarovaný a náležite ohodnotený. Tak či tak Wilsonova deklarácia je veľký americký príspevok k ochrane sebaurčujúceho práva národov. Hoci voči Slovensku sa sebaurčovacie právo národov na vlastný štát dva krát realizovalo len derivovane (1918, 1945), predsa tvorilo fundamentálny predpoklad pre završovanie slovenskej národnoštátnej emancipácie. Novodobé Slovensko v svojom kolektívnom vedomí nesie v sebe vďaka za tento prínos Ameriky. Najmä teraz, keď sme pochopili význam vplyvu evolučného princípu **„diverzity (druhovej rozmanitosti)“ pre uchovanie vlastnej identity, tak o to viac si ceníme tento dlhodobý americký prínos**. Totiž výskumom druhovej rozmanitosti svetová genetická veda ukázala, že nie len biodiverzita je podmienkou zdravej rozmanitosti života, ale, že aj ľudská rozmanitosť musí byť chránená cez rozmanitosť národov a to **právom každého národa na štátne sebaurčenie**. Dokonca celé štruktúrovanie ľudských spoločenstiev musí byť tvorené **zdola nahor (subsidiárne, konfederatívne)** a nie **zhora nadol (federatívne)**. USA boli pôvodne subsidiárne organizované (konfederácia), iba spor o vylúčenie otrokárstva južných štátov prinútil prijať zovretejšiu (centralizovanejšiu) formu „americkej únie“. Práve sebeckej

plytvavosti a rozhadzovačnosti centrálnych elít všade vo svete nastoľuje naliehavú potrebu postupného **odbúranie centralizmu** a organizovanie ľudstva ako **decentralizovanej štruktúry** – tzv. **dislokovanej inteligencie moci**. Hegemonialistické atavizmy na celom svete vedú ku zadlžovaciemu kolapsu všetkých centralizmov. Antikatastrofické ukončenie studenej vojny zrušilo polarizáciu Európy na dva rivalizujúce bloky a tak sa aj Slovensko už neocitalo na konfrontačnej čiare súperiacich blokov. Prvý krok k postupnému vytesneniu hegemonializmu bol urobený v tom že Európa prestala byť priamo polarizovaná. Ale zotrvačnosť hegemonistických manier je obrovská. Aj vo svete, aj v Európe. Plazivé oživovanie napríklad **bruselocentrizmu** ukazujú, že národné štáty by mali ostrážito strážiť princíp subsidiarity (usilovať o onú integráciu zdola nahor a nie zhora nadol) . Totiž práve ekonomické kolapsy ukázali, že európske štáty by sa mali vyhnúť rizikám radikálnych riešení. A centralizmus je radikálne a nezdravé riešenie. Aby bolo toto pravidlo správne pochopené, všetky európske národy by mali vítať subsidiárne scelovanie Európy, ale zároveň by mali vzdorovať sklonu elít k centralizácii a k premene konfederatívneho európskeho zoskupenia do podoby „superštátu“. Bruselocentrizmus je centralizmus, ktorý ohrozuje decentralizovanú subsidiaritu. Preto najmä malé európske štáty, by mali lavírujúco hájiť Európu pred sebeckou časťou amerických radikálov, ktorí chcú mať Európu vzájomne súperiacu a rivalizujúcu, a zároveň by mali vzdorovať bruselocentrizmu a presadzovať konfederatívny princíp. Totiž bohužiaľ tendencie radikálov aj v USA sú také, že na jednej strane chcú mať spojenectvo s Európou, ale takou, ktorá neohrozí „večné“ prvenstvo USA. Po hegemonii bažiacie kruhy na jednej strane u svojich súperov **podnecujú rozvoľňovanie** a vo svojom vnútri usilujú o **zmonolitnenie** moci i kompetencií. Napríklad tieňové elity sveta síce formálne podporujú „európske zjednocovanie“, ale podporujú odstredivé sily severnej, západnej, strednej, južnej a východnej Európy. Na príklad americký bankový dom Goldman Sachs vlastne poskytoval krytie rozhadzovačnej politiky v Grécku a podrýval rozpočtovú disciplínu v Európe. Hoc i sa ukázalo, že rejtigové a audítorské agentúry nesú významnú vinu zakrývanie špekulačných podvodov a tzv. kapitálových bublín, predsa naďalej vydávajú rejtigy a audity, ktoré podnecujú špekulačné psychózy a svojimi „produktmi“ vlastne ruínujú transakčnú dôveru a vedú „tichú vojnu“ proti konsolidácii tak ekonomík EÚ ako Eurozóny. Táto tichá diverzia prinútili rozpačité orgány EÚ, aby vzniesli obvinenia, že tzv. 3 určujúce audítorsko-rejtigové agentúry sú americké a teda svojimi rejtigami podnecujú panickú psychózu, čím vlastne ohrozujú stabilizáciu Eurozóny. Totiž pretože americký dolár je v pásme hrozby default (straty platobnej dôveryhodnosti), tak vlastne diverziou Eurozóny robí „odľahčovaciu službu“ americkým fiskálnym záujmom. Svetoví kurzoví špekulanti sa naučili „praktikám zdochlinárov“ a tešia sa už nie len na bankrot podnikohospodárskych systémov, ale aj národohospodárskych systémov. Tejto zločineckej diverzii treba zabrániť, aj preto, že napríklad zrútenie Eurozóny by urýchlilo zrútenie doláru. Totiž na tejto tichej „diverzii“ v rámci „menovej vojny“ parazitujú aj megašpekulanti zarábajúci na tzv. kurzových diferenciáloch. Tak sa vlastne vytvára paradoxná jednota politiky FED-u (rozriedovanie doláru vydávaním nekrytých emisii za ktoré nakupujú inak ťažko predateľné americké dlhopisy). Pozad'ové elity prešli od špekulačného podnikania s tzv. dlhými peniazmi (dlhodobý investičný kapitál) na obchodovanie s bankrotujúcimi štátnymi ekonomikami a teda prešli na špekulácie so štátnymi dlhopismi. Tento „biznis“ poskytuje enormné superzisky, ale zároveň hrozí, že

panické nálady zneistených držiteľov kapitálov môžu vyvolať totálne zrútenie svetovej ekonomiky. Musíme si zdôrazňujúco pripomenúť že egoistická rivalita a súperivosť je to nebezpečnejšia o čo je väčšia. Riziko globalizáciou narastá. Vôbec celý sklon vládnucich elít ku globalizmu nie je nič inšie ako sklon ku gigantizmu (veľkostnej nadmernosti). Pripomíname dnešným „gigantom“, že evolúcia už od druhohôr postupne vylučovala gigantizmy z portfólia vitálnych druhov. Čím sa im to páči, alebo nie ale tvoria vlastne atavistické fosílie a tak treba s nimi aj zachádzať. Patria do múzejných zbierok. Slovenská ekonomika je príliš malá, aby dokázala byť aktívnym hráčom v tomto „bankrotárskom pokri veľkojašterov“, avšak musí cez lokálne „záchranné akcie“ minimalizovať svoje straty. USA síce pomohli povojnovou kapitálovou intervenciou zblíženie rozkmitených európskych štátov, ale iba do tej miery, akou poskytovali odbytiská pre voľný americký kapitál. Od konca studenej vojny. Zotrvačné uzurpačné správanie sa veľmocenských i štátnych elít je **trvalým rizikom aj do budúcnosti**. Je nesporné, že ak ponecháme riešenie spomínaných rizík cynickým elitám tak ohrozíme aj seba aj ich. Globalizátorskí felčari poznajú len jednu medicínu, jedinú terapiu – **púšťania žilou**. Práve preto, že ekonomický vývoj bol neregulovaný, tak si radikálni **neoliberáli a neokonzervatívci** vytvorili priestor pre eskaláciu chamtivej špekulácie a teda pre bezlimitné lúpenie. Dokonca bez zverejneného plánu (ak za plán nepovažujeme programy svetovlády presadzované **Bilderberskou** skupinou) sa zblížujú globalizačné predstavy tak západných bohatých etablovaných elít, ako predstavy „východných“ zbohatlíckych oligarchov. Spoločne ovládajú mediálny trh a škandály okolo Murdochových médií v Británii odhaľujú, že sa odvracajú od demokracie k plutokracii, ktorá operuje aj na legálnych aj na ilegálnych trhoch. Riziká rastú doslova zo dňa na deň. Všetky vrcholné elity sa začínajú navzájom podobať ako „vajce vajcu“ a dištančné značky „pravica“, „ľavica“ a „stred“ sú už len smiešnymi ťažko zamaskovateľnej nahoty moci. Pozadové elity ignorujú každý princíp morálnych zábran a cez média, cez tzv. terciárny sektor a cez skorumpovanú auditorsko-rejtingovú sieť rozohrávajú „posledné dejstvo“ výbehového modelu konzumizmu. Vznikla temná aliancia „tunelárov“. Pod heslom globalizácie neregulovaného trhu vlastne vytunelovali väčšinu **reálnych** ekonomík, a nechali prasknúť obrovskú špekulačnú bublinu „tzv. ceninovej ekonomiky“. Prasknutá bublina sa ukázala ako skutočná **čierna diera strát (dlhov)**. V atmosfére paniky (1997-1999) túto gigantickú čiernu dieru dlhov mocenské elity ponúkli „znárodniť“ a prinútili verejné financie aby prebratím týchto strát uchránili obrovský profit špekulantov, ktorí organizovali ako pyramidálne orgie na derivátových trhoch. Pravdepodobne verejné financie museli prevziať súkromné dlhy, aby zabránili totálnemu chaosu, ale mali trvať na tom, že verejný sektor sanovaním bánk a podnikov musí obnoviť trhovo konformné podieľanie sa verejného kapitálu na obnovovaní zdevastovaných ekonomík. Bohužiaľ pozadové elity sveta odsabotovali možnosť vypracovať paradigmy nového združeného podnikania verejných i súkromných vlastníkov na báze transparencie, ekvivalencie a tvrdého zatlačania špekulácie. Teraz nejde o to „oplakávať premárnenú príležitosť“, ale o lokálne pacifikovanie lokálnych kolapsov (ohnísk epidemickej kontaminácie“ „peňazovodov“ a „tovarovodov“). Totiž svetové elity“ skonsolidovali svoje pozície“ a preorientovali sa na spomínaný „biznis mrchožrúťstva“, t.j. na „bazárový nákup“ krachujúcich firiem cez rôzne podoby konkurzov. Musíme sa zbaviť naivity, že hegemoni a aspiranti hegemonie sa zbavia svojich uzurpačných atavizmov. **Len rastúca nevyhnutnosť premení kolapsových**

hriešnikov na kajúcnikov. Správacie atavizmy „pravekých bojovníkov a lovcov“ sú hlboko zakorenené v ľudskej psychike. Neregulovaný trh vybudil tento atavizmus do „vratného rozkvetu“ tým, že vytvoril spomínanú **temnú alianciu neokonzervatívcov a neoliberalov.** Totiž veľká väčšina mocenských i ekonomických elít trpí syndrómom bujnenie tohto atavizmu a **zachrániť nás môže len lokálne vzdorovanie vo forme vytváranie malých enkláv „novej udržateľnej ekonomiky“.** Dá sa to len naliehaním, aby boli povolené „**lokálne experimenty**“, ktoré zas subsidiárne (zdola nahor) v praxi zavedú „nový poznatkový a lokálne obsluhujúci priemysel“ – hoci napríklad pod názvom revitalizačných parkov“, ktoré vyvolajú „nový lokálny dopyt“ a „nový lokálny odbyt. Takéto enklávy by existovali ako paralelné zárodoky **nového** vedľa **starého** a v nich by sa revitalizovali aj kladnejšie správacie vzory založené na kooperatívnej symbióze a solidarite. Zatláčanie atavizmov totiž nemožno „vyoperovaním temných predispozícií k uzurpácii“, ale ich neutralizovaním v ľudskom podvedomí a revitalizáciou spomínaných svetlých správacích predispozícií ku koordinovanej kooperácii. Umenie bude spočívať v tom, aby sme sa znova naučili vytvárať tak priestor pre chránenie verejného záujmu („spoločných kritérií“), ako aj vytvárať priestor pre lokálnu iniciatívu a podnikavosť. Treba vytesňovať predstavu, že podnikavosť je chytrosť pri „prekabátení zákazníka“. Nemôžeme dovoliť ani lupičom, aby sa odievali do „ovčieho rúcha podnikateľov“, a nemôžeme ani dovoliť „ukomplexovaným anarchistom“, aby sa odievali do rúcha „dobrodejov“ a „osloboditeľov“ od lokálnej iniciatívy“!

Bohužiaľ správacie archetypy štátov a veľmocí (ich etablovaných elít) veľmi radi siahajú za poučku Rímskych dobyvateľov, ktorá trónila v hlavách ich vojenských stratégov a znela : „divide et impera“ – opisne povedané: „podnecujúc hašterivosť, súperivosť a rivalitu a tým **rozdel’** súpera a tak ho postupne **opanuj’**“. Podobnú poučku nezávisle od starých Rimanov v približne rovnakom čase vyhúťali aj čínski cisári pri opakovanom rozkmetovaní vazalských kráľovstiev a novom inštalovaní úslužnejších kráľov či miestodržiteľov. Ide zrejme o univerzálnu poučku pre hegemonov, lebo sa jej po stáročia držali aj britské a francúzske vladárstva. Britský štátnik Disraeli túto poučku aktualizoval na britské pravidlo pre vykonávateľov moci. Znelo tak, že „**Británia nemá stálych nepriateľov a stálych priateľov, ale má stále britské záujmy**“. Napokon aj americká politika v Latinskej Amerike bola založená na diskkrétnej koordinácii lokálnych „latifundistov“ (tzv. komprádorskej vrstvy zemepánov), ktorej jeden predstaviteľ totalitne vládol za tichej podpory amerických firiem, ktoré dostali „právo“ na nekontrolovaného exploitovania latinskoamerických zdrojov. V tých pomeroch pracovné sily boli buď v nevoľnom, alebo otrockom stave. Opakovaním tzv. plukovníckych pučov si americké firmy zabezpečili poddajnosť domácich vládcov. Napokon odtajnené archívy z obdobia studenej vojny ukázali, že západné spravodajské služby využívali tzv. extrémnu menšinu na organizovanie v celej Európe tajných „záložných armád“, kde sa školili radikálni dobrodruhovia aj z krajného tábora pravicových radikálov (napríklad nacistických revanšistov), aj z krajného tábora ultraľavicových anarchistov. Práve tak odtajnené archívy ukázali, že sa ľavicoví radikáli zo Západu boli školení v tajných strediskách komunistického bloku. To všetko sa ospravedlňovalo prípravou, ak sa studená vojna zmení na horúcu. Táto prax neúprosne viedla aj v tzv. rozvojovom svete k spájaniu sa „nespokojencov“ a „povstalcov“ s „drogovými barónmi“ a s tzv. „provinčnými kmotrmi mafii“. Celý moderný organizovaný politický terorizmus má svoje korene v studenej vojne. Takto sa týmito sprisahaneckými praktikami

kontaminovali všetky svetadiely a preto teraz „legálny svet“ ťažko čelí „ilegálnemu svetu“. Totiž legálny svet je nie len kontaminovaný, ale aj „prerastený“ ilegálnym svetom a to tak na úrovni elít, celebrit, či tvorivých talentov, ako aj na úrovni plebsu a tzv. sociálnych stroskotancov. Týmito „kontaminátmi“ a „správacími atavizmami“ trpí nebezpečná časť vládnych elít veľmocí (ani USA, ani Činu nevynímajúc). Preto napríklad otraseným veľmociam prišli vhod otrasy ekonomík EÚ. Totiž reprezentačná špička EÚ neprozreteľne deklarovala v Lisabone v r. 2000, že rozširovaním EÚ o ďalšie štáty si kladie za cieľ byť nie len najmohutnejším potenciálom sveta, ale aj byť prvá v hlavných ukazovateľoch efektivity a produktivity. To nutne viedlo strategických plánovačov v USA, Číne, Indii a Brazílii aby vnímali EÚ ako „vyzývateľa“ a teda ako súpera. Tak sa stalo, že exekutívy USA prestali mať záujem na stabilizačnom úspechu EÚ, prestali mať záujem na stabilite Eura a Eurozóny. Havarovaný a znehodnotený dolár je však naďalej rezervnou menou, tak má skôr záujem, aby sa k defaultu rýchlejšie dopracovalo Euro ako dolár. Štáty americkej únie vo svetle explózie federálnych dlhov sami bojujú proti federálnemu zadlžovaniu a budú sa právom usilovať o prestavbu únie zo superštátu na konfederatívny princíp subsidiarity (decentralizácie). V USA síce radikálni federalisti pestujú zaklínacie tabu voči myšlienke konfederácie, lebo ju zaťažili psychologickou hypotékou (mytológiou), že pojem konfederácie je spojený s princípom predlžovania otrokárstva, ale to je naozaj „hlboké nedorozumenie“. **Konfederalný princíp bráni sklonu k zmonolitneniu a k centralizácii štátnej moci.** Konfederalizmus už z princípu vyžaduje dialóg vnútri súručenstva štátov. Preto aj „bruselocentrizmus“ kopíruje washingtonských jastrabov, keď chce EÚ pretvoriť zo súručenstva štátov na superštát a chce z kroka na krok presúvať kompetencie do Bruselu. Teraz to zdôvodňuje potrebou centralizácie rozpočtov a boja proti zadlžovaniu. Avšak dlhy, podvody, krachy spôsobili predovšetkým federalisti a centralisti na oboch stranách Atlantiku. Predsa nebudeme zverovať radikálnym jastrabom, (ktorí svojou uzurpačnou praxou vyvolali kolapsy trhov) ešte väčšie kompetencie. Treba úprimne povedať, že aj Čína rieši svoje zaostávanie tvrdým federalizmom, ale zatiaľ jej expanzia má „len“ ekonomickú podobu a nemôžeme uprieť umnosť čínskeho postupu, ktorý vlastne podporuje skrytý **konfederalizmus**, lebo cestou centrálnych rozhodnutí buduje dislokovanú sieť „**autonómnych Hongkongov**“ („**mimoriadnych oblastí**“). Preto treba vidieť rozdiel medzi čínskymi politickými elitami, (ktoré síce uponáhľane a často ekologicky necitlivo **budujú reálnu ekonomiku** cez autonómne centra lokálnej iniciatívy), a západnými politickými elitami, ktoré **demontujú reálnu ekonomiku** a vytvárajú bubliny kontaminovanej ceninovej ekonomiky. Aj samotné západné štáty nie sú všetky rovnako kontaminované uzurpačnými atavizmami. Celkom určite treba priaznivejšie posudzovať napríklad správanie sa škandinávskych štátov, alebo Kanady. Avšak komplexnosť pohľadu vyžaduje zapodievať sa aj terajším vývojom Ruska. Rusko je deformované nie len dedičstvom boľševickej diktatúry, ale aj zotrvačnosťou cárskeho absolutizmu. Ruské politické elity sa po kolapse Sovietskeho zväzu pochopiteľne veľmi ťažko zbavujú totalitných manier najmä z éry stalinizmu. Avšak čiernobiely obraz z našich médií skresľuje. Netreba zabúdať, že kolaps centralizovaného sovietskeho impéria a jeho vysilenej ekonomiky i jeho ťarbavého dirigizmu bol vystavený uragánu prepojenia globálnych špekulantov s nomenklatúrными prebehníkmi z totality. Došlo k profesionalizácii zločinu a vytvoreniu mafiózných prepojení. Došlo k nekontrolovanému vývozu ruských cenín, drahých kovov, a pamiatkových predmetov.

Treba však uznať, že sa súčasnej exekutive darí brzdiť vplyv oligarchov a že napriek úžasnému odlivu mozgov vzniká nová generácia kvalifikovaných ľudí Ruska, ktorí sa vedú nie len „brodiť“ starým blatom matičky Rusy, ale vedú aj zobúdzajú emancipačnú vôľu a pragmatizmus v mladších generáciách Ruska. Je taktiež ideologickým omylom vnímať "putinovské" a "medvedevovské" elity len ako „malých stalinov“. Treba férovo konštatovať, že do praxe Ruskej federácie boli navrubované aj „štepky“ konfederatívneho decentralizmu. Mohutná loď „Matičky Rusy“ síce má ešte stále svoje trhliny ale terajšie vládnuce elity ukázali obozretnosť, keď jednoducho **vytvorili Fond budúcnosti** do ktorého odvádzajú časť výnosov z predaja produkcie uhľovodíkových palív a vzácnych nerastov i surovín, a jednoducho **splatili obrovský zahraničný štátny dlh** voči tzv. parížskemu konzorciu západných veriteľov. Je kopy mudrlantova u nás aj na Západe, ktorým sa stále máli úsilie ruských elít. Ale naše a najmä západné elity vedú len dlhy tvoriť a boli by hodnovernejší, keby dokázali to čo Rusko, splatiť staré ruské dlhy voči Západu. Ruská exekutíva sa zbavila „mlynského kameňa západných dlhov“ a uchránila Rusko pred nabaľovaním úrokov z nezaplatených dlhov. To je pozoruhodný výkon. Ruská federácia nosí v sebe tak hypotéku „ruského imperiálneho šovinizmu“, ako zvyšky sektárskeho odporu hlavne kaukazských etník, ktoré sú podnecované a financované zvonku. Tak či tak ruská federácia sa konfederalizuje. Rusko bude musieť pristúpiť k postupnému budovaniu **vzorových enkláv kladnej deviácie**, v ktorej sa budú dekontaminovať aj vládnuce menšiny, aj talentové menšiny a aj ovládaný a napodobňujúci plebs. Umiernenejší predstavitelia EÚ na šťastie hľadajú nové symbiózne a kooperatívne modus vivendi medzi Ruskom a EÚ. K tomu však treba, aby sa aj poľské aj ruské elity nenechali huckať proti sebe domácimi i zahraničnými podpaľáčmi večitej rivality. Tak isto aj v strednej Európe musíme vytesniť a neutralizovať fúzionistické, asimilačné a revizionistické maniere, lebo budúcnosť je len v paralelnej partnerskej koexistencii národných štátov a to bez ohrozovania ich územnej integrity a celistvosti. V podstate maturitnú skúšku humanistickej dospelosti budú musieť skladať všetky vládnuce elity, lebo rizika rozpadových kolapsov a chaotického boja všetkých proti všetkým visia nad všetkými kontinentmi, nad všetkými veľmocami a nad všetkými štátmi. Pacifisti všetkých odtieňov sú presvedčení, že USA sa síce bude musieť stiahnuť z pozície svetového žandára a budú sa musieť venovať vnútornej renovácii a to pravdepodobne solidárnejšou a konfederatívnejšou formou. Je v humanistickom záujme USA, aby mala na druhej strane Atlantiku zdravú a subsidiárne **stmelenú konfederatívnu Európu, ktorá rozšíri pásмо udržateľnej prosperity v Európe** a v Rusku a tak postupne presvedčí kontinentálnu Čínu, aby nezmenila svoju exportnú expanziu do mocenskej expanzie, ale aby hľadala koexistenčné modus vivendi tak **s Euráziou, ako s Amerikou, Austráliou a Afrikou. Naopak ostatný svet musí sa chcieť učiť** aj čínskej skúsenosti a to najmä čínskemu **konfuciánskemu ideálu partnerskej harmónie verejného a súkromného záujmu**. Nezabudnime, že vďačíme Prozreteľnosti a duchom predkov za to, že sa v Číne na miesto sektárskeho radikála Mao Tse-tunga, (ktorý pohrdol konfucianizmom a zaľúbil sa do modernistickej marxistickej agresivity), našiel sa jasnozrivý pragmatik Teng-Siao-pheng, ktorý sa vrátil ku konfuciánskej harmónii verejných i súkromných síl. Ved' z tohto altruistického prostredia je výrok staročínskeho stratéga, že **„víťazná vojna je iba tá, ktorá nikdy nezačala“**.

My občania Slovenskej republiky sme malí a periférne i silou bezvýznamní, ale už svojou tisícročia trvajúcou kontinuitou identity môžeme oslovovať pokojamilovných

a sebakritických Američanov, Britov, Francúzov, Nemcov a ostatných Európanov, že vo svete jadrových zbraní treba povzbudzovať nie „lokálne konflikty“, alebo „preventívne údery“, ale lokálne enklávy harmonickej kooperácie (to sa všetci môžeme učiť od Číňanov). Novodobé poznanie významu „genetickej“ diverzity (rozmanitosti) pre prežívanie globálnej i európskej univerzality nás oprávňuje brániť slovenskú štátnu identitu, lebo aj ona je významnou podmienkou prežívania európskej univerzality. Zároveň musíme presviedčať aj našich susedných aspirátorov pohlcovania, že „mäkkú“ technológiu partnerstva neuprednostňujeme preto, že sme zbabelí, ale preto, že chceme pomáhať pri pestovaní humanistického sebakultivovania v nás i v našich susedoch v duchu našich kresťanských tradícií. Napokon našou domácou úlohou je aby sme kultivovali tzv. mäkké technológie moci, aby sme budovali lokálne „parky vedomostného industrializmu“ a aby sme stabilizovali sebareprodukčné Slovensko i strednú Európu a tak pomáhali zachovať „zónu udržateľnej stability.“ **To zníži naše i susedské riziká súperivosti a priblíži budúcu koexistenčnú harmóniu.** Z hľadiska tzv. behaviorálnej genetiky (fyletiky) by bolo účelné, aby sme všetky budúce ozdravovacie projekty organizovali ako enklávy „mimoriadnych oblastí“ a tak sa naučili čínskej metóde osadiť kvalitatívnu ozdravovaciu zmenu najprv v lokálnej ohraničenosti. Celoplošné reformy boli vždy viac tortúrou ako uzdravovaním. Času na otáľanie nám nezvyšuje. Pripomíname že v tak sofistikovane prepojenom svete ako je dnešný, nieto rivalizujúcich víťazov, iba rivalizujúcich porazených. Riziká sú pre všetkých príliš veľké. Úzkosť z rizík, ktoré stoja tak pred Slovenskom, ako pred Európou a pred svetom by nemali ochromiť našu zdokonaľujúcu snahu, ale by mali mobilizovať naše odhodlanie ku osvedčenej humanistickej (a teda v našom prípade každopádnej kresťanskej) kultivácii.

Prof. Agustín Marián Húska

+++++

Vážený Minister pôdohospodárstva, životného prostredia a regionálneho rozvoja SR p. Zsolt Šimon - dobrý deň!

Chcem Vás aj v mene mojich známych poprosiť - zabráňte alebo urobte prosím niečo **PROTI TOMU NEPREHĽADNÉMU MNOŽSTVU REKLAMNÝCH TABÚL PO CELOM SLOVENSKU - JE TO HROZNÉ!!!** Boli sme autom vo Vysokých Tatrách a to čo sme videli popri cestách má už obľudné rozmery, Slovensko si neskutočným spôsobom hyzdíme.

Tretí sektor - nerobí nič, zelení nerobia nič, verejnoprávne médiá nič, ministerstvá nič - vláda nič, obecné úrady nič, krajské úrady nič, odbory životného prostredia nič, atď.!!!!!!!

Pre nosné konštrukcie týchto reklám sa budujú v zemi veľké betónové základy, ktoré bránia obrábaniu pôdy a tým sa okolo nich vytvárajú burinou a náletovou vegetáciou pomaly zarastajúce miesta. Po ich prípadnej demontáži sa už nemá kto postarať aj o uvedenie miesta do pôvodného stavu - základy ostávajú v zemi!!!! Väčšina týchto reklám - nemá stavebné povolenia, osobne som podobný príklad nafotografoval a poslal na Krajský úrad v Trenčíne, dostal som mejlom odpoveď, že mám pravdu, že predmetná reklama je postavená na čierno bez stavebného povolenia a bude zdemontovaná a už tri roky nič - reklama tam stojí! Akurát zisťovali, kto som, čo som???? Cieľom tejto prosby nie je vybavenie hore spomenutej a nevybavenej mojej sťažnosti zpred troch rokov (to som uviedol ako príklad, že sa nekoná a už som sa

vzdal nádeje, že tieto odbory životného prostredia majú aj nejakú zodpovednosť!), ale o komplexné riešenie v rámci celej našej SR.

Za kladné vybavenie alebo aspoň začiatok riešenia proti tomuto zasviňovaniu našej republiky - vopred srdečná vďaka - s pozdravom L.N.

+++++

VIERA V ŽIVOTE

(16.04.2011; Rozhlasová stanica Regina; 17. 04. 2011 Devín, Viera v živote; 21.00; 30 min.; CHRAPPA Štefan)

Štefan CHRAPPA, moderátor:

"Milí poslucháči, počúvate reláciu Viera v živote a našim dnešným hosťom je Spisovateľ, pán Stanislav HÁBER."

Stanislav HÁBER:

"Dobrý deň."

Š. CHRAPPA:

"Takže ak by sme to mali tak zhrnúť, vy ste veriacim človekom, spisovateľom nesmierne plodným. Máte vydaných viac ako koľko?"

S. HÁBER:

"Osemnásť kníh. Ale neviem, či to je veľa. Mám ich napísaných viac ako vydaných. To je vždy s tým problém, ako niečo vydať, ako niečo napísať, aspoň pre mňa. Myslím si, že každý človek vie písať. A pre mňa to nie je nič zvláštne. Dokonca si myslím, že to je prirodzené každému. Viem, že to tak nie je, ale mám ten pocit, akože nerád by som sa tým nejako hrdil, ale viem, že teda to niektorých ľudí šokuje. Mám osemnásť knížiek. Sú to všetko moje deti. Mám ich veľmi rád, ale hlavne som šťastný, ak sa nájde niekto, kto mi povie, že počúvaj, tá tvoja knižka mi otvorila oči. Tá tvoja knižka mi pomohla žiť a takí ľudia sa už našli a to ma naplňa. Nie to, koľko mám kníh v polici."

Š. CHRAPPA:

"Ale aj napriek tomu, osemnásť kníh je pomerne veľa na to, že ste ešte stále mladých človekom a tak to sa tak nevidí, lebo dnes už ani sila literatúry nie je taká, ako možno bývala v minulosti. Ako sa na to pozeráte vy? Môže teda ešte kniha aj nejaké také posolstvo niesť, že oslovuje ľudí?"

S. HÁBER:

"Samozrejme, že nesie posolstvo a samozrejme, že oslovuje ľudí. Keď počúvam všelijaké zasvätené názory o tom, že sa nečíta, alebo sa málo číta, nemám tento názor. Myslím si, že sa číta stále rovnako. Kedysi vychádzali a nie je to tak dávno, klasici americkej svetovej literatúry nákladmi 300 kusov v Spojených štátoch amerických. Keď mi vyjde knižka a má náklad 300 kusov, a je to na malom Slovensku, myslím si, že je to tak isto porovnateľné a je to úplne v poriadku. Nevidím v tom, že by som teraz plakal, ako iní, že sa nečíta. Proste vždy sa nájde skupina ľudí, ktorá číta. Je to tak. Nemožno povedať, že sú ľudia dnes zahltení len nejakými mediálnymi prostriedkami. Aj to je síce pravda, ale aj ja som sa naučil čítať dnes knihy aj na internete a je to pre mňa obrovská pomoc, pretože predtým som musel schovávať knižky kade-tade v našom malom byte, aby mi ich manželka niekam neodložila, kde by som ich už nenašiel a teraz si to jednoducho vyťukám na obrazovke a prečítam si to z obrazovky. A je to vynikajúce."

Š. CHRAPPA:

"Ste aj otcom troch detí. Aké je to život spisovateľa na Slovensku, ale s tým, že musí byť teda aj hlavou rodiny alebo teda vy ste hlavou rodiny, či manželka? No tak ale skrátka v tomto zväzku žije a žíví týchto ľudí a dáva im takú paradigmu, taký vzor do života. No ide to? Rešpektujú vás?"

Haber

"Ale to je myslím že mimo toho povolania, či je človek spisovateľ. Ako hlavne ste otec, hlavne ste človek, hlavne ste teda manžel. To sú najdôležitejšie funkcie. To spisovateľstvo je, povedal by som, nie že podružné, ale je to o inom. Je to vaše poslanie, ak to tak cítite. Ja to tak cítim. Musím písať, mám také krédo, že bez písania nedokážem žiť. Stretávam sa aj s renomovanými autormi u nás na Slovensku, aj v zahraničí, ktorí trebárs mi povedia: a kde ty máš tú silu vôbec niečo tvoriť v dnešnej komercializovanej dobe, kde vládne bulvár, vládnu celebrity. Vôbec sa na to tak nepozieram. Možno poznáte ten príbeh o mužovi s hviezdicami, ako chodil po brehu a hádzal ich po prílive naspäť do vody. A išiel oproti iný muž a pýtal sa ho, na čo to robíš? A on hovorí, no tak zachraňujem tie hviezdice, keby som ich nehodil do mora, tak zahynú. A on hovorí, ale na celom svete sú milióny pláží a možno miliardy hviezdíc. Ty robíš úplne nezmyselnú prácu, úplne zbytočnú. On odpovedá: nie, tie hviezdice, ktoré hodím do toho mora, tie prežijú. A tak k tomu aj ja pristupujem, že teda dobre, sú tu dnes mediálne prostriedky veľmi široké. Chodím napríklad na besedy s deťmi. Teraz bol Mesiac knihy, to sa tu tak zaužívalo, tak aj im som hovoril, čítate? Nečítame. Jasné. Máte mobily, máte internet, máte chat roomy, máte neviem čo všetko možné, ale aj to je všetko svojim spôsobom literatúra, aj keď to nie je taká skutočná literatúra, ale prejavujete sa písaním. Vyjadrujete svoje myšlienky a hlavne vy, keď sa učíte literatúru na škole, tak sa ju neučíte preto, že vás niekto chce tým moriť alebo niečo podobné. Vy sa to učíte preto, lebo v tej literatúre je zachytené poznanie ľudí, ktorí tu boli pred vami. A vám to poznanie môže pomôcť žiť. Vy sa učíte pre seba. A toto sa im snažím vysvetľovať, aby sa im stali knihy vlastne nemými priateľkami a boli vždy poruke a vedeli im vždy dobre poradiť. A keď sa mi to podarí a keď tie deti zaujmem, tak som veľmi rád a mám z toho takú vnútornú tichú radosť. Ako písal o nej kedysi Tolstoj vo svojej neskutočnej knihe Vzkriesenie a tiež je to otázka. Napísal ju v roku 1899, kedy vyšla v Moskve, prečo ju Američania teraz sfilmávajú? Proste lebo je to dobrá kniha. A keď je niečo dobré, tak to sa nestratí ani v tom pretlaku mediálnych prostriedkov. Jednoducho to zostáva. Či už vás v danej chvíli majú radi. Tak to máte aj so svätými. Napríklad svätí boli mnohí, ktorí alebo teda boli potom vyhlásení za svätých, ale ktorých za života neznášali, nenávideli, opľúvali. Proste boli to ľudia odsúdení žiť doslova na okraji. A napriek tomu tí ľudia boli svojimi činmi a svojim pôsobením natoľko žiarivým príkladom, že aj keď ich súdoba spoločnosť nepochopila, tak ich pochopil až ten človek, ktorý prišiel po tej spoločnosti. Nehovorím, že by sme sa teraz my mali spisovatelia na toto zameriavať a hovoriť si, no tak keď nás nepochopili za života, tak nás pochopia po smrti. Lebo človek by nemal túžiť ani po sláve po smrti. Ťažko sa o tom vyjadruje, lebo keď si prečítate Tomáša AKVINSKÉHO, ktorý povedal pred smrťou, že všetko čo napísal a povedal o Bohu, je len chabým jachtaním oproti pravde, ktorá existuje, tak keď svätý AKVINSKÝ považoval svoje dielo za chabé jachtanie, tak za čo by som mal ja považovať moje dielo? Ja nie som ani svätý Tomáš AKVINSKÝ a to je proste ťažké. A hovorím, o sebe rozprávať, to už je asi úplne najzložitejšie."

Š. CHRAPPA:

"Odvolávate sa teda aj na svätých. V súvislosti s vami a vašou literárnou tvorbou je to aktuálne preto, že svojho času ste spracovali myslím koľko, 365 príbehov svätých, čiže na každý deň. Aká to bola práca? Dá sa tam ešte niečo možno také pridať to svoje alebo človek má aj taký rešpekt, že napríklad v nejakom dialógu alebo že toto hádam možno keby ten svätý žil, aj by to neprijal alebo nepovedal?"

S. HÁBER:

"Čo sa týka práci na životopisoch svätých, bola to fantastická tvorba, veľmi rád na ňu spomínam. Úžasne obohacujúca. Ja som to vlastne s tými svätými prežíval doslova, sa mi snivali v noci s nimi sny. Chodili ma navštevovať v tých snoch a proste úplne ma to svojim spôsobom vtiahlo do seba. Ľudia nemajú predstavu, kto boli svätí. Sa delia na také možno povedali by sme tri skupiny. Jedna skupina svätých odsudzuje, proste čo sú to za hlúposti niekoho po smrti vyhlasovať za svätých a kto vie, ako to bolo. Druhí ich možno nekriticky zbožňujú a tretí majú pocit, že ten svätý vlastne ani nebol človek. Že to bola proste nejaká iná bytosť. A pritom to nie je pravda. A práve pre tých som písal tieto životopisy svätých, lebo ten svätý bol taký istý človek, ako sme my. Samozrejme bol morálnejší, bol citlivejší, bol zbožnejší. Mal väčšiu vieru, mal väčší dar, a je pre nás príkladom, lebo nedá sa, aby sa človek stal svätým. Človek sa nemôže stať svätým. Človek svätým musí byť. To je taký rozdiel. Ale zase je dobré, keď sa niekto snaží o to, aby sa stal svätým, lebo to je tiež istý príklad, istá cesta, ktorou sa dá ísť. Ale ako povedal CHESTERTON, že Boh vo svojich svätcoch je viac rozmanitý, ako sú vrahovia medzi sebou. Proste vo svätcoch nájdete neskutočné množstvá príkladov. Napriek všetkému, napriek tomu, že sa tomu vysmievame a že hovoríme, že je moderná doba, žijeme vek ja neviem tretieho tisícročia. Sme ľudia, ktorí už a tak ďalej, tak predsa len ľudí fascinujú otázky smrti a otázky života. A to sú tie dve najdôležitejšie veci, o ktorých vlastne by sme mali rozprávať a nehovoríme o tom, lebo si myslíme, že sme moderní a budeme o tom ticho, lebo sa to nepatrí. Ale práve to sú tie najdôležitejšie veci, ktoré nás naplňujú a ktoré z nás robia ľuďmi a ktoré sa nezmenili od stvorenia sveta. A to ostatné, čo nás obklopuje, ako sú moderné výtvarné techniky alebo ja neviem spoločenských vzťahov, globalizácia alebo čohokoľvek, tak to všetko je len kulisa. A ešte keby ľudia študovali viac dejiny, prišli by na to, že ešte aj tá kulisa nie je nová. Že sú to často všetko vzťahy a skutočnosti, ktoré tu už boli a ktoré sa len znovu opakujú a my o tom nevieme."

Š. CHRAPPA:

"Ktorý možno z tých svätých vás tak najviac zaujal, že možno ho vidíte aj tak vo vlastnom živote, že to by bol ten, že ak by som mal byť ja svätým alebo na jeho mieste, že to je ten, že ten život taký by som vedel prežiť alebo chcel prežiť."

S. HÁBER:

"Ach, to je veľmi ťažká otázka, lebo tých mojich obľúbených svätých je veľmi veľa. Myslím, že máme veľký dlh na Slovensku, čo sa týka slovenských svätcov. O tých veľmi málo vieme. Málo si ich pripomíname, málo si ich uctievať. Často do toho pletieme aj tu spomínanú politiku. Aj tie spomínané všelijaké vzťahy. Viete, teraz sa snažím nájsť nejaké meno, aby som vám ho povedal, ale asi sa to nedá. Asi sa to nedá. Možno som spomínal Tomáša AKVINSKÉHO, ale nie som tak učený, ako on, takže to by som ťažko povedal. Svätý Augustín myslím, že by bol obrovským vzorom pre mnohých mladých dnes. Boli by prekvapení, že čím všetkým tento biskup prešiel, ako bol zhýralý zo začiatku. Aký ťažký vlastne život mala s ním svätá Monika, jeho matka. Tu by sme našli tiež veľmi veľa paralel so Slovenskom, kde slovenské mamičky, to je pojem. Slovenské

mamičky to je v skutočnosti duch tohto národa, tohto spoločenstva, lebo slovenské mamičky a ich láska vlastne tie deti pretvára a dáva vôbec celej spoločnosti ako takej zmysel. A to nájdeme proste v tomto živote svätého Augustína a jeho mamy svätej Moniky, ktorá ako je známe, len vďaka svojim modlitbám vlastne priviedla syna, ktorý bol na scestí, ale nie na scestí v tom zmysle, že by kradol, lúpil, zabíjal, to nie. Ale v tom zmysle, že sa odklonil od svojho životného poslania alebo povedali by sme od správneho spôsobu života. Toto všetko, keď si vezmeme, že sa udialo niekedy okolo 4. storočia a dnes žijeme 21. storočie, nuž, koľko mamičiek sa dnes trápi pre ich deti? Koľko detí nevedia, čo činia, keď sa dostávajú do styku s drogou. Keď sa dostávajú do styku s alkoholom. Keď sa dostávajú do styku trebárs len s takou spoločensky tolerovanou proste závislosťou, ako je fajčenie tabaku a to sú všetko proste pomôcky. Psychológ by vám povedal, minule som počúval jednu reláciu, kde psychológ povedal, že vlastne toto sú len také ako keby barličky, aby človek vyfučal. Aby nebolo zloby a tak ďalej a ja si myslím, prečo musím mať takúto barličku? Prečo to nemôže byť inak? Všetko to je nezmysel, už niekoho ospravedlňovať. Zrejme ten psychológ tiež fajčil. Ja to neodsudzujem. Len hovorím, že sú to ako každý máme svoje slabosti. Ono je oveľa viac zlých vecí by sme našli, keď sú ľudia pomstychtiví, keď sú ľudia zlí, zlí, zlí. Proste je veľa iných vlastností, než nejaké fajčenie. Ale to len hovorím ako príklad, aby som priblížil teda tie strasti svätej Moniky voči svätému Augustínovi. Nevie, možno sú pre mňa svätice väčším vzorom, ako boli svätí muži, ale ani to sa nedá tak povedať."

Š. CHRAPPA:

"Tieto príbehy svätých alebo tie životy svätých sa na jednej rozhlasovej stanici vysielali v priebehu dvoch rokov. Čiže medzi poslucháčmi to rezonovalo, malo to odozvu. Aj im to určite veľa dalo, ale často spomínate aj deti a vlastne ten vzťah otec - syn, matka - syn v súvislosti so svätými. Píšete aj vy pre deti alebo nevidíte rozdiel medzi čitateľom detským a čitateľom dospelým?"

S. HÁBER:

"Moja prvá básnička vyšla v novinách, keď som mal 6 rokov a potom som si písal rozprávky sám pre seba a písal som ich aj pre niekoho iného a najmä veľmi veľa rozprávok som porozprával deťom, ale nevedel som ich napísať. Rozprávka je špecifický žáner veľmi ťažký. Nehovorím, že žiadnu som nikdy nenapísal. Napísal som, aj mi vyšli knižne, ale sú to také rozprávky, ktoré sú na rozhraní medzi rozprávkami pre deti a vlastne rozprávkami pre dospelých, lebo aj dospelí potrebujú rozprávky. Mám jednu takú rozprávku, ktorú čítavam deťom na besedách. Volá sa to O plagáte na stene a je to rozprávka o plagáte hokejového brankára, ktorý visí na stene a pritom v skutočnosti ten hokejový brankár, ten plagát má vlastný rozum, vlastné myslenie a spomína na to, keď bol ešte stromom. A teraz vlastne idem v dejinách národa späť až po ten moment, keď bol zasadený ako strom a čo sa s ním všetko dialo. Teda rozohrávam tam takú hru, že vlastne tá pamäť biologická u rastlinných proste tvorov má inú životnosť, ako u živých tvorov iných, než rastlinného pôvodu. Že teda kým existuje ich drevené vlákno, tak vlastne tá pamäť existuje a vlastne ten plagát na stene si rozpráva sám pre seba tento svoj život ako rásť ako strom, ako lipa, ktorý zavádzal pri výstavbe cesty na Devín a ako ho kedysi jeden človek zasadil na tej ceste na Devín a bolo to už dávno a ten človek sa volal Ľudovít ŠTÚR a potom vlastne ako ho zrezali, ako z neho urobili papierovú hmotu. Aké správy prinášal ľuďom tejto krajiny ako novinový papier. Ako sa tí ľudia rozhádali kvôli láskam k peniazom a ako nakoniec vtrhli tanky do tejto krajiny. Našli by ste tam všetko.

Až vlastne to končí tým, že ten plagát na stene je plagátom známeho hokejového brankára a dal si ho na tú stenu ten chlapec v tej rodine a to preto, lebo tiež by chcel byť takýmto hokejovým brankárom a ten plagát na stene má už víziu a vie dopredu, čo sa stane, až ho raz ten chlapec vyhodí a on poputuje zase cez zber papiera do zberných surovín a tam ho zase zomelú na kašu a práve z tej kaše potom vyrobia papier a na ten papier, ktorý vyrobia, vytlačia v tlačiarňach práve tento príbeh, tento príbeh o tom plagáte na stene. Tak som vám povedal rozprávku."

Š. CHRAPPA:

"To je pekné. To bolo celé zarámčované a v podstate na niekoľkých stranách viete povedať celé dejiny tak v skratke. Ale z tých 18-tich kníh, možno ktorú si tak najviac ceníte? Alebo na ktorej ste mali najviac práce a ktorá je taká naozaj že tá výstavná skriňa vašej práce? Dá sa to tak povedať?"

S. HÁBER:

"Ak máte deti a ste rodič tak viete, že žiadne vaše dieťa nemôžete uprednostniť pred druhým. Proste aj keby ste ho mali radšej a ono sa to stane, že môže sa stať, že niektoré dieťa máte v niektorú chvíľu radšej, ale to je len chvíľa. To je len chvíľkový pocit, potom zase samozrejme si uvedomíte, že prečo máte rád to druhé dieťa, to tretie dieťa, možno štvrté, piate, šieste, siedme. Proste všetky deti musíte mať ako rodič rovnako rád. To sa nedá tá láska merať, ani vážiť. Samozrejme väčšinou zostávajú človeku tie spomienky na to dieťa, ktoré je posledné, tak ja neviem vyšiel mi dosť veľký román Oskar ide do neba, kde práve som zužitkoval túto moju prácu na tých životopisoch svätých a napísal som príbeh úplne obyčajného človeka, ktorý mal ťažký život až od narodenia po jeho smrť a aj trošku za tú smrť. Napriek tomu, že to okolie o ňom nevedelo, tak ani on to sám o sebe nevedel, tak bol v skutočnosti svätý, lebo práve to je o tom, že ten svätý je úplne normálny človek alebo teda bol a tak vlastne aj skončil, že vlastne až po smrti na to prišiel, že je svätý, lebo sa teda dostal do spojenia s Bohom. To je práve tá teologická otázka, že o čo tu vlastne ide po tom prekročení toho nášho života, po tom našom odchode na ten druhý svet, že kde my tam vlastne ako budeme fungovať, to je tá otázka, o ktorej sa sporia teológovia tisícročia. Všetci sa zhodujú na tom jednom, že vlastne najväčším trestom pre tú dušu po tej smrti je to, že nedokáže vidieť Boha. A keď tá duša vidí Boha, tak to je to najväčšie šťastie, lebo už neprežíva žiaden z fyzikálnych pocitov, už nie je hladná, smädná, nie je zima atď. A vlastne keď si zoberieme aj tú teologickú poučku, že najmenší trest v očistci je horší, ako najťažší trest na zemi. Tak to sú všelijaké ešte utrpenia, o ktorých nevieme a v tom je práve tá spravodlivosť Božia, že ľudia majú predstavu, no ten sa nenarobil a ako sa dobre má a ako sa mu dobre stalo. A ten sa nevytráпил tak ako ja a pritom tá rovnováha existuje, len my o nej nevieme, lebo nám to nie je dané, aby sme to vedeli. A možno je to aj dobré, že to nevieme, lebo keby sme to vedeli, možno že by sa ten svet uberal inam a asi je to nejaký zámer, aby sme to nevedeli. No nechcem to rozpitvávať, lebo to je dosť zložitá filozofická otázka, tak ako povedal Arthur SCHOPENHAUER, čo zase nie je taký filozof, ktorý by sa mal citovať v takejto relácii, ale čo už, mám rád tento jeho výrok. Povedal, že človek môže všetko čo chce, ale má jeden veľký problém, že nevie čo má chcieť. Tak ja by som chcel, aby ľudia vedeli, čo majú chcieť, aby na to prišli a snažím sa to proste tým spracovaním v tých knihách povedať. A možno že ten Oskar, ktorý ide do neba, je taká kniha, ktorá dáva komplexné odpovede na tieto otázky, ale samozrejme nemôžem povedať, že mám Oskara radšej, ako iné knihy. To by som klamal. Ja mám aj iné knihy moje rovnako rád."

Š. CHRAPPA:

"Popri knihách, ktoré vám vyšli, málo ľudí vie a ja mám to šťastie teda že viem, aj som čítal, napísali ste prózu Kristus a aj v iných vašich dielach napríklad Najvyšší a najnižší, tam tak silno rezonuje otázka takej božej problematiky, stretnutí s Bohom, tých zápasov medzi dobrom a zlom. Niečo také prežívate aj vy alebo prežili ste vo svojom živote? Je to takou témou, ktorá tak rezonuje vo vašich prácach."

S. HÁBER:

"Vo veľmi mladom veku som bol veľmi kruto konfrontovaný práve so smrťou. Študoval som vojenské gymnázium, potom vysokú leteckú školu. Bol som pilot nadzvuk. Veľmi veľa mojich známych, priateľov sa zabilo, zomrelo. Potom sa to odrazilo aj u mňa doma. Zomrela mi mama veľmi mladá. Mladšia, než som dnes ja a budem mať 45 rokov. Zomrel mi starý otec, ktorý ma vychoval ako na miesto môjho otca. Všetko som to tak prežíval veľmi silno a nakoniec mi zomieral môj syn a vtedy, keď mi zomieral môj syn, som išiel do chrámu svätej Alžbety v Košiciach, kde som sa modlil k oltáru a kľáčil som pri dverách. Odtiaľ nebolo na oltár vidno a ja som tak mimovoľne dvihol oči a sa mi rozostúpila tá hmota predou mnou, čo boli všetky tie rady z tých stoličiek a všetkého tých lavíc a zrazu som videl úplne jasne oltár a odtiaľ kríž, z ktorého išlo na mňa nádherné svetlo. To mi pretínalo hrudnú kosť a doslova ako keby ma prebodlo to svetlo. Bolo úžasné dobré to svetlo a také odpúšťajúce, ale zároveň aj bolestivé. Bola to hrozná bolesť a pritom krásna. Normálne som cítil, ako keby mi niekto prešiel po ramenách zozadu a ako keby mi sňal zo mňa ten kríž a ja som vedel v tom momente, že môj syn bude žiť, aj keď nám povedali v nemocnici, že nech sa s ním rozlúčime, že zomrie a že už nemáme žiadnu nádej. No a potom som bol u môjho spovedníka Tomáša ČAPA dôstojného otca. Jemu som to rozprával a on mi povedal, že to je zvláštna božia milosť, ktorá sa dostane možno jednému z milióna, možno jednému z desiatich miliónov, že to je priame spojenie s Bohom a že je to tento termín, že takto sa tomu hovorí. Ale tým som chcel povedať jedno, že mal som tento zážitok a bolo to v rannom veku, lebo všetko toto som stihol do 19-tich rokov, 18-ročný som sa ženil a 18-ročný som mal aj prvého syna. O dva týždne som mal 19, ale tým chcem povedať, že keď má človek vlastnú skúsenosť, to je presne ako s tým neveriacim Tomášom, že keď neuvidím - neuverím, tak vie že to existuje a že to je a že ten Boh je a že to všetko nás obklopuje a my žijeme v ňom a on žije v nás, tak ako povedala svätá Katarína. Proste ako keď ryba je vo vode a voda je v rybe. Ale je strašne veľa ľudí, ktorí to nevie a ja by som im rád poprial, aby na to prišli a aby na to neprišli týmto strašným spôsobom, ako som na to prišiel ja, ale aby na to prišli možno nejakým krajším spôsobom. Možno nejakým zážitkom, ktorý ich presvedčí o tom, že to tak je."

Š. CHRAPPA:

"Milí poslucháči, týmto veľmi silným a emotívnym svedectvom by sme rozhovor s našim hosťom spisovateľom Stanislavom HÁBEROM ukončili a ja myslím, že by bolo veľmi osožné, ak by sme ho niekedy v budúcnosti pozvali do nejakej z našej náboženskej relácie, napríklad Cesty, kde by mohol naživo porozprávať a vy by ste mu mohli aj zavolať a spýtať sa aj na ďalšie veci, ktoré by vás v súvislosti s tým zaujímali. Ďakujem vám, že ste prijali pozvanie a prajem, aby vo vašej tvorbe, aj vo vašom živote, všetko išlo podľa božej vôle."

S. HÁBER:

"Ďakujem veľmi pekne. Dovidenia."

+++++

Kde ste našli zmienku o pápežskej kliatbe, iste v nejakých tendenčných nehistorických pseudoinformáciách a bulvárnych médiách. Ihneď sa dajte do štúdia nejakej solídnej literatúry, aby ste mohli takú kolosálnu hlúposť hneď /zajtra/ napraviť, veľmi sa tým zhadzujete! O spolupatrónoch Európy ba mal minimálne každý /Európan/ vedieť aspoň základné minimum, nie to ešte Moravan alebo Čech či Slovák!

Aktuálne odporúčam, okrem iného, /ešte iba budúci/ intelektuálny bestseller zo Slovenska: Andrej Škoviera: Svätí slovanskí sedmopočetníci. Bratislava: Slovenský komitét slavistov – Slavistický ústav Jána Stanislava SAV, 2010. 247 strán. (ISBN 978-80-89489-02-2.)

+++++

<http://www.emanuel.sk/misia/monika-v-kamerune>

+++++

publisherreguli@gmail.com

+++++

Z casopisu Rosh Chodes 5771 Kveten 2011-07-22
VĚSTNÍK ŽIDOVSKÝCH NÁBOŽENSKÝCH OBCÍ
V ČESKÝCH ZEMÍCH A NA SLOVENSKU

+++++

<http://www.pavolstrauss.sk/>

+++++

Úvaha Borisa Filana o médiách

Raz príde doba, keď sa vynoríme z tohto šialenstva, ktoré nám teraz vzbĺklo v hlavách, a budeme sa za seba strašne hanbiť. Budeme sa prepadať od hanby, keď si spomenieme, na čo sme sa pozerali, čo sme čítali a čo sme počúvali. Ako sme dovolili, aby nás pár šikovných zvrhlíkov dostalo k novinám, časopisom a televíziám, ktoré sú žumpa plná zvratok a výkalov. Nebudeme chápať, ako bolo možné profitovať na chorobách a nešťastí našich blízkych. Nebudeme schopní vysvetliť našim deťom a vnukom, ako sme to dopustili. Budeme sa snažiť nemyslieť na to, akých blbcov a hlupane sme to považovali za celebrity. Budeme sa hanbiť za dobu, keď boli denne na prvých stránkach nagélovaní pajáci a usmievavé opice, ktoré neznášali väčšie série orgazmov s tým istým partnerom. Budeme hovoriť, že na vine vtedy boli oni, akísi neurčití oni, a tí budú medzi nami a budú ukazovať prstom na niekoho neexistujúceho. Ale my sme spolupáchatelia tohto hnusu, nie iba tí, čo to píšú, vydávajú a vysielajú. My s nimi ochotne kolaborujeme tým, že to pozeráme, počúvame, čítame a kupujeme. Iba toľko som Vám chcel povedať, respektíve nie chcel, ale musel, lebo už mi praskne hlava od toho mlčania.

+++++

Ludovít Štúr:

Devätnáste storočie a maďarizmus

http://zlatyfond.sme.sk/dielo/1495/Stur_Devatnaste-storocie-a-madarizmus/1#ixzz1Sr8fTLN2

+++++

Střízlivě o nejbližší budoucnosti podle **Geralda Celente** - 1 -

Žádné daně, žádný sex. Jen válka!

Gerald Celente

Rozhovor vedl Lukáš Kovanda, Kingston, NY

Rozhovor s Geraldem Celente, proslulým trendový prognostikem z USA, na téma :jak vidí nejbližší budoucnost : "...bledě, celá Amerika už jen posluhuje dluhu. Všichni pracují na

banky. Až se země zhroutí, nastane celosvětově období temna podobně jako po pádu Říma."

V jarním vydání vašeho magazínu Trends Journal předpovídáte světu brzký příchod „velké války“. Proč?

Když se podíváte do historie, co následuje po období ekonomických obtíží a propadů? Když trhy v roce 2008 zkolabovaly, nastala panika. Rok 2009 byl rokem celosvětových sanací a stimulů. Nafoukla se sanační bublina, jak jsme ji nazvali.

Říkali jsme, že až tato

bublina splaskne, až už

se vládám nebude dostávat dalších peněz na stimulační,

přijde nezbytně válka. K tomu to nyní směřuje.

Vážně?

Jen si všimněte těch lidí, co jsou ve vládách.

Jsou to sociopati. Zajímají se pouze o svůj prospěch a

1 Gerald Celente (63) „Není lepšího trendového prognostika, než je Gerald Celente. On ví, o čem mluví,"

vysekla televize CNBC poklonu rodákovi z newyorského Bronxu. Podle amerického tisku Celente precizně

předpověděl burzovní krach roku 1987, rozpad Sovětského svazu, asijskou měnovou krizi sklonku devadesátých

let i aktuální finanční krizi. Ve své show jej hostila Oprah Winfreyová. Svoji kariéru zahájil v sedmdesátých

letech, kdy řídil politické kampaně komunálních politiků. V letech 1973 až 1979

pendloval mezi Chicagem a

Washingtonem coby specialista pro vládní záležitosti - dobře tedy poznal americký politický život „zevnitř".

V roce 1980, znechucen politickou scénou, zakládá Trends Research Institute, organizaci, jež dodnes působí ve

sféře trendových prognóz. Celente vydává čtvrtletník Trends Journal, v němž nešetří kritikou zejména

amerického establishmentu. Kanceláře institutu, které mají doslova podobu barové tančírny třicátých let, jsou

situovány v Kingstonu, malebném městečku za New Yorkem. Celente, jehož předci pocházeli z Itálie, miluje

dobré jídlo a pití, rád zahradničí. Je bezdětný.

Strana 2 (celkem 2) Střízlivě o nejbližší budoucnosti podle **Geralda Celente** - 2 -

- 2 -

klamou sami sebe. Když jste sem přijel, vystoupil jste snad z jumbo jetu a rozvinuli před vámi červený koberec? Vyhrávala k tomu snad hudba? Ten jejich sebeklam, pocit vlastní důležitosti, je obrovský. A hrozně nesnáší, když ztrácí. Když ztrácí moc. A lidé, jejichž zájmy hájí, zase nesnášejí finanční ztráty. A ty finanční ztráty nyní jen tak neustanou. Organizace jako Mezinárodní měnový fond nebo Evropská měnová unie jen zachraňují velké korporace, banky, finanční a investiční instituce, které špatně investovaly. To je proti jakýmkoli pravidlům byznysu. Sanují ovšem jen své kamarády. Když kamarádi

přijdou o peníze, politici

je vezmou od řadových občanů, a kamarády zahojí. A říkají tomu úsporná opatření.

Žádné nové daně, žádný sex. Co bude spouštěčem té války, záminkou pro ni? Ano, války často začínají umělými aférami. Incident v Tonkinském zálivu, jímž začala válka ve Vietnamu, se nikdy nestal. Zvěsti o tom, že **Saddám Husajn**2 disponuje zbraněmi hromadného ničení a má vazby na Al-Kajdu - tak tomu také nikdy nebylo. Ničemu, co vláda říká, nevěřím. Žádné nové daně, žádný sex s Monikou Lewinskou, Saddám a Al-Kajda. Je to jedna lež za druhou. Co bude spouštěčem? Nevím. Nejpravděpodobněji půjde o válku v Íránu.

Proč?

Proč Spojené státy stále prosazují sankce proti Íránu? Čím se Írán tak moc provinil vůči mezinárodnímu společenství? Jen se podívejte, co dělá takový Izrael! Co dělají Spojené státy! Co jiného Írán udělal, než že donutil šáha, aby opustil úřad, který pro něj ukradli v roce 1953 USA a Velká Británie, když svrhly demokraticky zvolenou Mosaddekovu vládu? Co tedy Írán provedl? Všechno

je to jenom o ropě! Myslíte, že by Spojené státy teď byly v Iráku, kdyby jeho hlavním vývozním artiklem byla brokolice a kdyby neseděl na druhých největších zásobách ropy na

světě?! Takže spouštěčem bude pravděpodobně Írán, Blízký východ a nějaký teroristický útok proti Spojeným státům.

Začne válka ještě za Obamova úřadování v Bílém domě?

To je obtížné říci. On ale určitě dělá všechno možné, aby se tak stalo - vysílá třeba do Afghánistánu další vojáky, 38tisíc mužů. Spojené státy totiž momentálně ztrácejí ve dvou zásadních válkách - v Iráku i v Afghánistánu. Předpovídali jsme, že ty války prohrají, už hned jak začaly. Můžete si to ověřit - je to vytištěno černé na bílém. Američani jsou váleční looseři. Poslední válka, kterou vyhráli, byla druhá světová. Nedokážou skoncovat s pár bosými chlapíky někde v Kandaháru. Dochází to už sakra

2 Americký Pentagon poprvé oficiálně přiznal, že Saddám Husajn neměl žádné přímé vazby na al-Kajdu. Právě

jejich údajné spojenectví přitom americký prezident George Bush uváděl jako jeden z hlavních důvodů irácké

invaze

Strana 3 (celkem 3) Střízlivě o nejbližší budoucnosti podle **Geralda Celente** - 3 -

- 3 -

někomu?!

Jaký je v tomto ohledu rozdíl mezi Bushem a Obamou?

Vůbec žádný. Obama je celý Bush. Fakta jsou zřejmá: Obama může klidně zatknout

cizince, jako jste vy, poslat vás do vazby v cizí zemi, nařknout vás, že jste terorista, uvěznit a

mučit! A vám se nedostane žádného práva *habeas corpus*! Já můžu být uvězněn jako americký občan po nařčení z terorismu. A nikdy se mi také nedostane žádného práva *habeas*

corpus! Nemám právo na právníka. Administrativa také může odposlouchávat kohokoli a kdekoli. Tak takhle to vypadá za Obamy!

Bude Obama prezidentem i ve druhém funkčním období?

Republikáni nemají nikoho, koho by proti němu postavili. Postaví snad Johna McCaina? (*ironicky*) Nebo Sarah Palinovou? Vždyť je to postavička z comicsu. Všichni jsou jak z comicsu. Politika je showbusiness pro ošklivé lidi. Doslova.

To nejsou muži, to jsou zbabělci

Po vašem líčení se situace zdá takřka bezvýchodná.

Věřím v systémy, jakým je třeba ten švýcarský - v přímou demokracii. Jenže tady jsou politici arogantní. A je to proto, jak je k nim přístupováno - jako ke šlechtě, se všemi těmi červenými koberci. Samozřejmě, že si pak domýšlí, že jsou lepší než ostatní.

Mimochodem,

sledoval jsem je po 11. září. Zamrzli. I Bush zamrzl. Znáte ten obrázek, jak něco předcítá dětem v mateřské školce, řeknou mu, co se stalo, a v tom zamrzne? To nejsou muži, to jsou

zbabělci. Přizdisráči. A tyhle lidé vedou ty války. Sami nikdy pořádně nebojovali. Ať si sbalí

svá fidlátka a vyrazí na frontu! A za své peníze, ne za moje! Jediný způsob, jak může Amerika získat zpět ztracenou rovnováhu, je vrátit se k základním principům, na nichž byla

vystavěna. A byla založena s tím, že se nebude účastnit zahraničních výbojů. A celé devatenácté století byly volby vždy bojem proti zájmům velkých bank. Prezidenti jako Andrew Jackson těmhle zájmům ještě vzdorovali.

A o kterém z prezidentů z posledních dekád máte valné mínění? O Reaganovi?

Poslední prezident, jež si celkem ještě vážím, je Eisenhower. Dokázal zabránit, aby se národ dostal do tenat vojensko-průmyslového komplexu. Neprodal svoji zemi. Nevážil další válku po té korejské. A Reagan? Zbankrotoval zemi. Byl však alespoň tak chytrý, aby nezabředl do zahraničních bojů. Když byli v roce 1983 zabiti příslušníci amerického námořnictva v Libanonu, raději se stáhl.

Zmínil jste banky a jejich zájmy v politice. Jaký vliv dle vás v současnosti mají velké banky typu Goldman Sachs či JP Morgan?

Je to celé jeden velký gang Wall Streetu. Wall Street vydírá Washington. Dejte si dohromady jejich tváře, jejich jména, odkud pochází. Henry Paulson, Bushův ministr financí -

někdejší šéf Goldman Sachs. Robert Rubin, Clintonův ministr financí, muž, který dereguloval

bankovní sektor - předtím působil jako jeden z předsedů Goldman Sachs. Šéf zaměstnanců

ministerstva financí nyní za ministra Geithnera je rovněž bývalým zaměstnancem Goldman Sachs.

Třeba v Goldman Sachs opravdu pracují nejlepší. Ti pak míří i do vlády.

Strana 4 (celkem 4) Střízlivě o nejbližší budoucnosti podle **Geralda Celente** - 4 -

- 4 -

Podívejte se, mám italské předky. Všechno, co jsem vždy slyšel jako malý kluk, byly příběhy o mafii. Samá mafie, mafie, mafie! Už jsem nikdy nechtěl slyšet další mafiánskou story. Pokud jsou to jména jako Celente, Caruso, Mondavi, Puccini, Rossini, Bellini - označují to za mafii. Ale nemůžete přece označit za mafii ten spolek chlapců v drahých oblecích, absolventy Harvardu, Princetonu, Yale. Ne, to jsou vždycky experti na svém místě - úžasní. Nikdy je neoznačí za gaunery, cvoky! Za ty, co rozkrádají Ameriku! Nikdy. Jsou nedotknutelní. Jak říkám, Harvard-Princeton-Yale, kulkybomby-

banky. To je, co ničí Ameriku. A je mi z toho nanic! Co to znamená, že je banka příliš velká na to, aby mohla padnout? V kapitalismu, když jste neúspěšní, odejdete prostě z byznysu - tak to má být. Výjimkou jsou tihle velcí hoši. Ti padnout nemůžou! Pouze šest

bank tak nyní kontroluje 64 procent veškerého majetku tohoto národa. Jen tři banky zodpovídají za celkem dvě třetiny všech transakcí uskutečněných s kreditkami.

Lichvářskými

kreditkami.

Co Federální rezervní systém, americká obdoba centrální banky?

Ten je těm bankami vlastněn. Federální rezervní systém je prostě asi na tolik federální jako Federal Express. Není ani kvazi-vládní, a vůbec ne vládní. To je fakt. Je to proti ústavě: článek jedna, sekce A, věta pátá - tam se jasně praví, že pouze Kongres je oprávněn regulovat nabídku peněz. Stalo se to v předvečer svátku vánočního roku 1913. Umíte se představit, že Washington byl jako po vymření. Ten den byl hrstkou zákonodárců přijat zákon o Federálním rezervním systému. Podívejte se na pád hodnoty dolaru od té doby - od té doby jsou lidi uvrhováni v závratné míře do zadlužení. Dolar je dnes, co byly tehdy tři centy. Když dnes chcete v USA na studia, musíte si vzít půjčku - třeba 25 tisíc dolarů za rok. Celý národ posluhuje dluhu. Všichni pracují na banky. To je Federální rezerva!

Válka, to znamená zbrojení. Doporučujete nyní investovat do společností, které se nějakým způsobem podílejí na dodávkách vojenských zařízení či třeba obranných systémů?

To bych nikdy nedoporučil, pro mě je to amorální.

A čistě z ekonomického hlediska?

Ano, lidem, kteří se nestarají o to, jak vydělávají své peníze, těm bych to doporučil. Samozřejmě. Harvard-Princeton-Yale, kulky-bomby-banky, nezapomeňte.

K devalvaci dojde tak jako tak S příchodem války dle vás dojde k oficiální devalvaci dolaru...

K oficiální devalvaci dojde tak jako tak.

I bez války?

Strana 5 (celkem 5) Střízlivě o nejbližší budoucnosti podle **Geralda Celente** - 5 -

- 5 -

Ano, protože dojde k finančnímu kolapsu. Už se to děje.

Kdy přesně nastane devalvace?

Ještě před rokem 2011. Abych byl přesný, do roku 2011 nepříjde nutně devalvace, ale

přijde krize, která nenechá nikoho na pochybách, že míříme do největší deprese.

Nyní se však zdá, že ekonomiky po celém světě ožívují. Některé rychleji, jiné pomaleji.

Podívejte se na data z USA - mluví sama za sebe. Rekordní množství konfiskací domů během prvních tří měsíců roku 2010. Ceny domů jsou letos o třicet procent níže ve srovnání s

cenami v roce 2006. Počet konfiskací letos v prvním čtvrtletí stoupl meziročně o 35 procent.

Počet domácností, jimž je bankou zabavována nemovitost, vzrostl v tom samém období o šestnáct procent meziročně a o sedm procent mezičtvrtletně - oproti posledním třem měsícům

roku 2009. Počet nákupů nových domů klesl v květnu o 33 procent na dějinné minimum.

Delikvence na hypotékách vzrostly v prvním čtvrtletí roku 2010, údajně roku oživení, na 9,4

procenta - z loňských 8,2, a to byl údajně rok velké recese. A tak dále a tak dále. Prostě žádné

oživení se nekoná. Data na ně neukazují. A ta o nezaměstnanosti už vůbec ne.

Do čeho nyní doporučujete investovat?

Mám rád zlato. Dal jsem ale nyní peníze zpět do svého byznysu. Investoval jsem do sebe. Ale jinak je moji strategií investovat do zlata, kanadského dolaru a švýcarského franku.

Kdo sází peníze na Číňany, sází na loosery

Říkáte, že dvacáté století bylo stoletím Ameriky. A co 21. století? Bude to čínské století?

Ne, nebude. Kdo sází své peníze na Číňany, sází na loosery. Nezvládnou to. Nejvíce se obávám toho, že s tím, jak upadnou Spojené státy, vznikne vakuum - nebude žádná skutečná mocnost. Nezapomeňme, že americká ekonomika je mnohem větší než kterákoli jiná. Až se zhroutí, nastane období temna podobně jako po pádu Říma.

Opravdu? Přece jenom, žijeme ve věku globalizace, všeobecné propojenosti.

Oproti středověku je to dosti odlišná doba - z jednoho konce světa na druhý se dostanete za den...

...je to jiné, vždycky je vše jiné. Ale do období temna lze doletět i letadlem...

...díky internetu je obtížnější cenzura.

To platí jen do jisté míry. Většina lidí stejně věří tomu, co je jim nabulíkováno.

Potřebujeme renesanci. Bez renesance vyhlížím jen ruiny. Jste z Prahy, města umění, ale dívejte na Ameriku. Kdo ji změnil v zemi všech těch nechutných obchodních center, dálnic? Potřebujeme renesanci, návrat ke kráse a kultuře. To je vyšší smysl života. Bez toho... ano, internet, dochází jeho prostřednictvím i k revolucím. Než jej ovšem vláda ukradne. V USA se tak již děje.

Myslíte regulaci webu? V Evropě se proslýchá o celosvětových zákonech ACTA, které mají obsahovat legislativu regulující internet. Mluví se přitom o hrozbě kyberterorismu, dětské pornografii...

...já vím, to je pořád dokola o dětském pornu. Miluji tyhle politiky.

Kdo to prosazuje? Snad bývalý guvernér New Yorku, Elliot Spitzer, který prosadil zákon, dle něhož mohou být uvězněni muži, jež využívají služeb prostitutek, přičemž byl sám s nevěstkou načapán. Ale ne, možná ty

zákony navrhuji všichni ti katoličtí pedofilní kněží - ti z Německa, Belgie,
Strana 6 (celkem 6) Střízlivě o nejbližší budoucnosti podle **Geralda Celente** - 6 -
- 6 -

Irska i odjinud. A nenavrhuje je také John Edwards, muž, jenž chtěl být prezidentem
USA,
velký moralista, který měl aféru s jednou ze svých asistentek a nyní s ní má nemanželské
dítě.
Tyhle lidi mluví o dětské pornografii?! Vždycky ji užívají jako záminku. Jak říkám, jsou
to
sociopati. Nazývejme věci pravými jmény. Faktem ovšem je, že vláda se nejvíc děsí toho,
že
se lidé dovtípí, co se ve skutečnosti všechno děje, oč opravdu jde. A že budou lidé
informovaní a znalí. Z toho mají vlády největší strach. Pak totiž lidé nemůžou být
kontrolováni. Všechny ty lži snadno prohlédnou.

**Skutečnost dle vás pomáhají zakrývat i velká, mainstreamová média jako televize
CNN či list New York Times. Kritizujete je, ale přesto v rámci reklamy na svém
webu**

**anoncujete, že jste jejich častým hostem, že jste byl v show Oprah Winfreyové a tak
dále. To mi přijde zvláštní.**

Neřekl bych, že jsem až tak častým hostem. Říkám si totiž, co chci. New York Times
mi nedaly významnější prostor od roku 2000. Jsou arogantní. Vždy omílají, že to a to
nikdo

nepředpověděl, že to nikdo neočekával, a přitom to není pravda. Jsem jediný, kdo
předpověděl krach roku 1987 - už v lednu toho roku. Jako jediný jsem předpověděl
paniku

roku 2008 - už v roce 2007, je to černé na bílém. Jsem jediný, kdo v USA Today, 14.
prosince

2000, předpověděl, co nás čeká v roce 2001.

Samozřejmě, že jsem cenzurován

Máte pocit, že jste nyní cenzurován.

Samozřejmě. Nechtějí, abych byl v médiích. Nemají mě rádi. Nejsem jedním z těch
hochů. Nejsem z klubu. Vyrostl jsem v Bronxu. Býval jsem asistentem tajemníka senátu
státu

New York. Dělal jsem politické kampaně, studoval jsem je. Byla to nejhorší práce, kterou
jsem kdy měl. Jednou takhle jdu na schůzku s asistentem senátora, mladý kluk kolem
pěťadvaceti. Přišel senátor, ten hoch kolem něj začal tancovat jako psíček. Když si
senátor

chtěl sednout, patolízalsky mu přisunul židli. Zeptal jsem se ho, proč to dělá, zda si
senátor

neumí sednout sám. Jsou to všechno řiťolezci! A média jsou stejná. Byl to New York
Times,

který vzal Američany do válek - s Irákem i Afghánistánem.

**Dobře. V médiích se ale ukazujete. I když patrně ne ve všech. Pozorujete nějaký
sestupný trend v počtu pozvánek do vysílání?**

Jednoznačně. Teď jsem zván mnohem méně. Vystoupil jsem totiž proti válce - říkal

jsem, že Spojené státy válku prohrají. Psal jsem o tom Trends Journal i jinam. Ocitl jsem se

na černé listině. Takhle vám to ale neřeknou, jen vás už prostě více nezvou.

A co počet odběratelů vašeho magazínu. Roste?

Ano. Náš byznys na tom nikdy nebyl lépe. My vlastně ani média nepotřebujeme.

Ale určitě byste nepohrdl, být na CNN. Pak byste měl mnohem více diváků. Mohl byste oslovit více řadových Američanů - lidí, co si vás třeba sami nenajdou.

Jsem ale nevhodný pro zadavatele reklamy.

Jsem špatný pro byznys.

Protože jste pesimistický?

Nikoli. Pesimismus je druh emoce, já hledím na fakta. Není to o tom být pesimistou či optimistou, je to o tom, jaké to skutečně je. Když někdo umírá, umírá. Když někdo lže, tak lže. Vidím, že ekonomika umírá. Oni ale jsou jako malé děti - a mohl byste nám teď říct něco optimistického? Nemůžu říct nic optimistického. Chci vidět méně vládního utrácení,

Strana 7 (celkem 7) Strážlivě o nejbližší budoucnosti podle **Geralda Celente** - 7 -

- 7 -

nižší daně - ale ne pro bohaté. Chci vidět vysoké daně pro miliardáře. Středním vrstvám by se měly snížit.

Jste tedy obhájcem progresivního zdanění?

Jednoznačně.

A co teorie, že bohatí jsou bohatí, protože tvrdě pracují, protože riskují, protože inovují?

Ne. Harvard-Princeton-Yale, kulky-bomby-banky, v tom to je. Je to o bratrstvech, co se rodí už na těch univerzitách. Dívejte, kde se vydělává nejvíce peněz? Ve finančnictví.

Co

reálného ale finančníci vyrábí? Co montují? Co staví? Co užitečného vynalézají? Čím obohacují společnost?

Rozhovor vedl Lukáš Kovanda, Kingston, NY, USA.

Video: Kterak Celente předpověděl finanční krizi v prosinci 2007

##video## Zdroj: <http://www.trendsresearch.com/index.htm>

SVCentrum.com

Knihy, ktoré vyjdu spod tlače vo vydaní Slovenského vydavateľského centra, do konca roka 2011:

Zlatko Benka: NAJVYŠŠÍ ČAS, výber z básní - EDÍCIA ŽIVÝ PRÚD

- **Michal Ďuga: POZRIEŤ SLNKU DO OČÍ, výber z básní - EDÍCIA ŽIVÝ PRÚD**
- **Viera Benková: MODROTLAČ, zbierka básní - EDÍCIA ŽIVÝ PRÚD**

- **Daniel Pixiades: ÚTEK ZA SRDCOM - EDÍCIA ŽIVÝ PRÚD**
- **Ján Salčák: POVIEDKY A DIVADELNÉ HRY - EDÍCIA ŽIVÝ PRÚD**
- **Ján Hrubík: ŠTYRI HRY - EDÍCIA ŽIVÝ PRÚD**
- **Jarmila Hodoličová: KONTÚRY SLOVENSKEJ VOJVODINSKEJ LITERATÚRY A KULTÚRY - EDÍCIA ŽIVÝ PRÚD**
- **Anna Marićová: O JAZYKU - EDÍCIA ŽIVÝ PRÚD**

Ján Labáth: POVIEDKY - *EDÍCIA KORENE*

Pavel Mućaji: POVOLANÁ ZO SPOMIENOK - *EDÍCIA SPECTATOR*

Pavel Mućaji: KEĎ SA BÁSNIK HRÁ, básne pre deti - *EDÍCIA VČIELKA*

Jarmila Hodoličová: CHRESTOMATIA SLOVENSKEJ VOJVODINSKEJ LITERATÚRY PRE DETI - *EDÍCIA MÁJ*

- **Anna Makišová: KOMUNIKÁCIA V MATERSKEJ ŠKOLE - EDÍCIA VEDECKÉ ZOŠITY**

Emília Čelovská: EPICKÝ PRIESTOR A JEHO DVE PODOBY V MODERNEJ SLOVENSKEJ NOVELISTIKE - *EDÍCIA DIZERTÁCIE*

NÁRODNÝ KALENDÁR 2012 – *MIMO EDÍCIE*

Ako pracujeme na digitalizovaní literatúry? Na tejto stránke nájdete informácie o tom, ako Zlatý fond denníka SME pracuje na digitalizovaní jednotlivých kníh.

Zdigitalizované

Matej Hrebenda: **Vlastný životopis** Osveta, 1976
Dielo rozdelíme na:

Ľudovít Žello: **Pád Miliducha** Lipa, 1862
Dielo rozdelíme na:

Vladimír Krivoš: **Tolstojovec** Slovenské divadelné a literárne zastupiteľstvo, 1966
Dielo rozdelíme na:

Martin Kukućín: **Dielo XXI. - Listy priateľom a známym** Tatran, 1974
Dielo rozdelíme na:

Bohuš Nosák-Nezabudov: **Spevy tatranské** Tatran, 1984
Dielo rozdelíme na:

Ján Botto: **Čachtická pani** Tatran, 1978

Dielo rozdelíme na:

Daniel Hevier: **Chcete byť šťastní...** Hevi, 1997

Dielo rozdelíme na:

Anton Prídavok: **Pribina**, 1941

Dielo rozdelíme na:

Janko Jesenský: **Spisy 2** SVKL, 1957

Dielo rozdelíme na: Verše, Náš hrdina

Daniel Hevier: **Kam chodia na zimu zmrzlinári** Mladé letá, 1984

Dielo rozdelíme na:

Daniel Hevier: **Trináť pochodujúcich čajníkov** Mladé letá, 1984

Dielo rozdelíme na:

Tichomír Milkin: **Sny a nádeje** Tatran, 1985

Dielo rozdelíme na: Zakázané sny, Clivé tóny, Piesne a spevy, Pomník zásluhám, V úzkosti o národ, Romance, balady, legendy, Básnické listy, Literárne štúdie a kritiky

Jozef Hollý: **Hry** Národné divadelné centrum, 1998

Dielo rozdelíme na: Márnotratný syn, Kubo, Amerikán, Emancipácia, Černová, Geľo Sebechlebský

Viliam Turčány: **Až do najďalších končín** Tatran, 1988

Dielo rozdelíme na:

Viliam Turčány: **Srdce zve a vyzváňa** Lúč Bratislava, 1998

Dielo rozdelíme na:

Gustáv Maršall-Petrovský: **Dielo IV.** Obzor, Báčsky Petrovec, 1966

Dielo rozdelíme na: Jánošík kapitán horských chlapcov

Daniel Hevier: **Muž hľadá more** Slovenský spisovateľ, 1984

Dielo rozdelíme na:

Daniel Hevier: **Nonstop** SMENA, 1981

Dielo rozdelíme na:

Daniel Hevier: **Pohyblivý breh** SMENA, 1984

Dielo rozdelíme na:

Daniel Hevier: **S otcom v záhrade** SMENA, 1976

Dielo rozdelíme na:

Ladislav Nádaši-Jégé: **Spisy IV - Cesta životom** Tatran, 1980
Dielo rozdelíme na: Boldkova pomsta, Rozprávka, Katechizmus, Stávka

Hotové diela

Martin Kukučín: **Regrúti** Tatran, 1980
Dielo rozdelíme na: Regrúti

Juraj Fándly: **Výber z diela SAV**, 1954
Dielo rozdelíme na: Dúverná zmlúva medzi mníchom a diablom

Ľudovít Štúr: **Dielo** Tatran, 2003
Dielo rozdelíme na: Slovanstvo a svet budúcnosti

Ján Roháček: **Cesta do Egypta a Palestíny** Ján Chorvát, Stará Turá, 1911
Dielo rozdelíme na:

Martin Kukučín: **Mať volá** SVKL, 1963
Dielo rozdelíme na: Mať volá

Gustáv Reuss: **Hviezdoveda** Tatran, 1984
Dielo rozdelíme na:

Martin Hranko: **Kukučka** Matica slovenská, 1935
Dielo rozdelíme na:

Martin Hranko: **Furko a Murko** Mladé letá, 1970
Dielo rozdelíme na:

Félix Kutlík: **Kralica L. Mazáč** Praha, 1935
Dielo rozdelíme na: Marko, Lazar, Hajdúchova smrť

Ján Čaplovič: **O Slovensku a Slovákoch** Tatran, 1975
Dielo rozdelíme na: Slováci v Uhorsku, Obrázky zo Slovenska, Črty o kultúre, mravoch a spoločenskom živote, Zo života národného

Pavel Michalko: **Rozhovory učiteľa so sedliakmi o škodlivosti po** Tatran, 1977
Dielo rozdelíme na:

Pavol Ušák Oliva: **Bozk pozná smútok úst...** Slovenský spisovateľ, 1991
Dielo rozdelíme na: Čierne kvietie, Oblaky, Tak umieral básnik Paľo Oliva

Martin Braxatoris-Sládkovičov: **Zo života malých**, 1921
Dielo rozdelíme na:

Samo Cambel: **Zlomená duša** , 1972

Dielo rozdelíme na:

Václav Chlumecký Enšpenger: **Profesor Šiltao, cestovateľ všehomírom** , 1923

Dielo rozdelíme na:

Václav Chlumecký Enšpenger: **Janko Kosák v nebi** , 1978

Dielo rozdelíme na:

Jaroslav Vlček: **Medzi Váhom a Vltavou** , 1957

Dielo rozdelíme na:

Jaroslav Vlček: **Dejiny literatúry slovenskej** , 1953

Dielo rozdelíme na:

Jaroslav Vlček: **Literatúra na Slovensku, jej vznik, rozvoj a úsp** , 1881

Dielo rozdelíme na:

Ľudovít V. Rizner: **Denník Ľudovíta V. Riznera** , 1955

Dielo rozdelíme na:

Anton Bielek: **Pre cudzie viny** Mazáč Praha, 1935

Dielo rozdelíme na:

Peter Víťazoslav Rovnianek: **Zápisky zaživa pochovaného** Matica Slovenská, 2004

Dielo rozdelíme na:

Pavol Bujnák: **Zo slovenskej estetiky** , 1957

Dielo rozdelíme na:

Július Botto: **Michal Miloslav Hodža** , 1911

Dielo rozdelíme na:

Július Botto: **Slováci. Vývin ich národného povedomia 2.** , 1910

Dielo rozdelíme na:

Július Botto: **Slováci. Vývin ich národného povedomia 1.** , 1906

Dielo rozdelíme na:

Elena Ivanková: **Dcéra pána Karabína** Tatran, 1972

Dielo rozdelíme na: Dcéra pána Karabína, V Krinolíne, Glosy

Jolana Cirbusová: **Tiché boje** Tatran, 1976

Dielo rozdelíme na: Cez zatvorenú hranicu, Prispôsobenie, Len odišiel a nevrátil sa, V tieni smrti, Pred večierkami, Najkrajšia, najmúdrejšia, najbohatšia, Tulákové radosti, Žobráčik, Kožušníci, Bez roboty

Peter Zvon: **Tanec nad plačom** Vydavateľstvo Spolku slovenských spisovateľov, 1998
Dielo rozdelíme na:

Michal Kišš: **Výber z básní** Kníhtlačiareň Bežo Trnava, 1926
Dielo rozdelíme na: Z doby utrpenia, Piesne svobody

Július Botto: **Dejiny Matice slovenskej 1863 — 1875** Matica slovenská, 1923
Dielo rozdelíme na:

Ján Čajak: **Poviedky 1** Obzor Nový Sad, 1988
Dielo rozdelíme na: Pred oltárom, Jeden deň zo života vlasteneckého kňaza, Chudobný boháč, Ujčekov Mikušov posledný deň

Pavel Beblavý: **Jánošík** Vydal František Jurák Bratislava, nezn
Dielo rozdelíme na:

Martin Kukučín: **Dielo XX. Závažné skúsenosti.** SVKL, 1971
Dielo rozdelíme na: dosiaľ nepublikované články a rukopisy

Martin Kukučín: **Dielo XIV. Dojmy z Francúzska** SVKL, 1964
Dielo rozdelíme na:

Martin Kukučín: **Dielo XIII. Prechádzka po Patagónii III.** SVKL, 1962
Dielo rozdelíme na: Prechádzka... 3. časť, Punta Arenas, Kukučínove cestopisy z Južnej Ameriky

Martin Kukučín: **Dielo VIII. Cestopisné črty** SVKL, 1961
Dielo rozdelíme na: V Dalmácii a na Čiernej Hore, Rijeka - Rohič - Záhrab, Kukučínove cestopisy z Dalmácie

Martin Kukučín: **Dielo XIX. Historické motívy** Tatran, 1967
Dielo rozdelíme na: Košútka, Klbká, Pred pekný domec, Rozmajrínový mládnik

Pavol Bujnák: **Dr. Karol Kuzmány, život a dielo** Tranoscius Liptovský Sv. Mikuláš, 1927
Dielo rozdelíme na:

Anton Bielek: **Pre cudzie viny** Nákladom L. Mazáča v Prahe, 1935
Dielo rozdelíme na: Pre cudzie viny, Z dôb utrpenia

Ferko Urbánek: **Báj ružosadu** Fr. Urbánek a spol. Trnava,
Dielo rozdelíme na:

Samuel Bodický: **Otcova kliatba** Tatran, 1973
Dielo rozdelíme na: 11 noviel

Ivan Hálek: **Zápisky lekára** Slovenský spisovateľ, 1960

Dielo rozdelíme na: Zápisky lekára, Kysuce

Elena Maróthy-Šoltéssová: **Sobrané spisy I.** Tatran Turčiansky Sv. Martin, 1921

Dielo rozdelíme na: Za letného večera

Anton Prídavok: **Lámané drieky** Novina, Slovenská kníhtlačiareň v Bratislave, 1938

Dielo rozdelíme na:

Pavol Bujnák: **P. O. Hviezdoslav k 70-tym jeho narodeninám** Tranoscius Liptovský Sv. Mikuláš, 1919

Dielo rozdelíme na:

Terézia Vansová: **Drahé postavy** Tatran, 1978

Dielo rozdelíme na: Paľko Šuška, Ján Vansa, Terézia Medvecká, r. Langeová

Ferko Urbánek: **Ozvena našich hôr** Fr. Urbánek a spol. Trnava, 1932

Dielo rozdelíme na:

Ferko Urbánek: **Janko a Anička** Fr. Urbánek a spol. Trnava, 1932

Dielo rozdelíme na:

Ferko Urbánek: **Sólové výstupy a scény, Ó, tie ženy** Kníhtlač. Fr. Urbánek a spol. Trnava, 1925

Dielo rozdelíme na: Ó, tie ženy, Pre dámy, Pre pánov, Scény

Pavol Kuzmány: **Raport kaprála Ďura Pazuchu** Tatran, 1974

Dielo rozdelíme na: Raport kaprála..., Rozmarné črty

Ondrej Dzubák-Jendkov: **V službe lásky** Vlastným nákladom, 1929

Dielo rozdelíme na:

Gustáv Maršall-Petrovský: **Dielo III.** Obzor, 1966

Dielo rozdelíme na: Tak sa časy menia, Ako Miso Zahoran prestal piť, Pan Tlchuba v nesnadzách, Okradnutý zlodej, Samaritan, Papagaj, Kto mecom bojuje, Spat, Mi no spik englis!, Ochranca komarov, Pozde, Prestal proby, Obete ciernych diamantov

Ján Stacho: **Básne** Slovenský spisovateľ, 1977

Dielo rozdelíme na: Svadobná cesta, Dvojramenné čisté telo, Apokryfy,

Janko Jesenský: **Poezia I.** Tatran, 1977

Dielo rozdelíme na: Verše, Zo zajatia, Po búrkach, Proti noci, Na zlobu dňa, Čierne dni, Jesenný kvet

Anton Bielek: **Na vysokých horách** Tatran Bratislava, 1972

Dielo rozdelíme na: Bože môj, otče môj..., Poviestka z hôr, Obrázky z prázdnin, Kopáč

pokladov, Po troch rokoch, Cudzár, Z dôb utrpenia, Na vysokých horách, Na salaši, Keď sa starí začnú hašteriť, Na mylných cestách, Obecné počty, Rozprávka z Poľany

Jonáš Záborský: **Výber z diela IV., Divadelné hry** SVKL Bratislava, 1954
Dielo rozdelíme na: Ubitie Dimitrija, Ocárenie Godunova, Lžedimitrij v Poľsku, Pád Godunovcov, Dóža, Ďorde Čierny

Pavol Dobšinský: **Prostonárodné slovenské povesti zv. 1-3** SVKL, 1958
Dielo rozdelíme na:

Koloman Banšell: **Túhy mladosti** Slovenské vydavateľstvo krásnej literatúry, 1963
Dielo rozdelíme na:

Ján Palárik: **Drotár** Tatran, 1972
Dielo rozdelíme na: Drotár

Jozef Gregor Tajovský: **Dielo V.** Tatran, 1956
Dielo rozdelíme na: Rozprávky z Ruska, Obrázky, Úhrabky

Mikuláš Dohnány: **Dumy** Tatran, 1968
Dielo rozdelíme na: Dumy

Martin Kukučín: **Lukáš Blahosej Krason** Tatran, 1980
Dielo rozdelíme na: Lukáš Blahosej Krason

Hugolín Gavlovič: **O dobrých mravoch** Slovenský Tatran, 2004
Dielo rozdelíme na: Škola kresťanská, 500 naučení

Terézia Vansová: **Kliatba** Tatran, 1968
Dielo rozdelíme na:

Ladislav Nádaši-Jégé: **Svätopluk** SVKL Bratislava, 1963
Dielo rozdelíme na: Svätopluk, Horymír

Jozef Miloslav Hurban: **Gottšalk** Práca Bratislava, 1948
Dielo rozdelíme na:

Martin Rázus: **Bača Putera** Matica slovenská, 1934
Dielo rozdelíme na:

Ján Čajak: **Len pekne** Obzor Báčsky Petrovec, 1963
Dielo rozdelíme na: Pytačky, Zuza, Len pekne, Pokuta za hriech, Cholera, Fuksi, Špitál

Ladislav Nádaši-Jégé: **S duchom času** Matica slovenská, 1937
Dielo rozdelíme na:

Terézia Vansová: **Julinkin prvý bál** Mladé letá, 1977

Dielo rozdelíme na: Ohlášky, Prsteň, Julinkin prvý bál, Púť za šťastím, Milka - mašamódkou, Milku dajú na edukáciu, Nové šatočky

Elena Maróthy-Šoltéssová: **Výber II** Tatran, 1978

Dielo rozdelíme na: Proti prúdu, Popoluška

Elena Maróthy-Šoltéssová: **Výber I** Tatran, 1978

Dielo rozdelíme na: Sedemdesiat rokov života, Články

Michal Miloslav Hodža: **Matora** Petrus, 2003

Dielo rozdelíme na:

Ján Čajak: **Z povinnosti** SVKL, 1956

Dielo rozdelíme na: Predaj hory, Z povinnosti, Vohľady, Vtáčie hniezdo

Terézia Vansová: **Pani Georgiadesová na cestách** Tatran, 1977

Dielo rozdelíme na: Danko a Janko, Črty, Pani Georgiadesová

Ján Kollár: **O literárnej vzájomnosti** Vydavateľstvo SAV, 1954

Dielo rozdelíme na:

Ladislav Nádaši-Jégé: **Alina Orságová** Tatran, 1968

Dielo rozdelíme na:

Ján Čajak: **Rodina Rovesných** Tatran, 1983

Dielo rozdelíme na:

Elena Maróthy-Šoltéssová: **Výber I** Tatran, 1978

Dielo rozdelíme na: Články

Rudolf Dilong: **Mladosť z očistca** Petrus, 2001

Dielo rozdelíme na:

Svetozár Hurban Vajanský: **Kotlín (Sobrané diela)** Matica slovenská, 1943

Dielo rozdelíme na:

Ladislav Nádaši-Jégé: **Spisy VI - Alina Orságová** Tatran, 1980

Dielo rozdelíme na: Obyčajné tragikum, Pán svojej vôle, Orchidea, Aké sú naše cesty?, Stále len matka, Výhľad z Brezovca, Otravné lásky, Zverolekár, Myrtový veniec, Slobodná vôľa

Gustáv Maršall-Petrovský: **Dielo II.** Kultúra, Báč. Petrovec, 1963

Dielo rozdelíme na: Z parku, Baronica, Kaplán, Pod hrubou kôrou

Ladislav Nádaši-Jégé: **Spisy III - Wieniawského legenda** Tatran, 1980

Dielo rozdelíme na: Wiwniawského legenda, Kuruci, Jaríkovský kostol, Magister rytier Donč, Slabí ľudia - mocná láska, Rozličné osudy...

Ladislav Nádaši-Jégé: **Spisy V - Medzi nimi** Tatran, 1980

Dielo rozdelíme na: Dr. Garvič, Zásady pani Gagačkovej, Niet ľudom pomoci?, Obyčajný príbeh, Biela labuť, Manželstvo na próbu, Babylonská veža, Dve vdovy, Vdova a dieťa, Láska v manželstve

Ladislav Nádaši-Jégé: **Spisy VII - Kozinský mlyn** Tatran, 1980

Dielo rozdelíme na: Spravodlivosť, Trnovec, Pavo rozpráva, Kozinský mlyn, Obchod, Potrestanie Štefana Kršku, Mudrci a klinec, Česť; Rozum, Dora!, Láska a hrach, Mišo žiarli, Sedliaci a páni, Kapitalista, Láska — trápenie, Zbytočné trápenia, Matúš Zelenec, Brok, Del'ba, Svoj vlastný nepriateľ, Hriešne hnevy, Priateľská návšteva, Okolo pravdy, Slnce svieti, ako chce, Všelijaké rozumy, Magnézia, Martin Skalák, Panské šaty, Šimonova žena, Sami si robíme starosti, Strieborná lyžička, Boj o pokrok

Karol Kuzmány: **Ladislav** Tatran, 1968

Dielo rozdelíme na:

Ladislav Nádaši-Jégé: **Výhody spoločenského života. Spisy I.** Tatran, 1979

Dielo rozdelíme na: 40 poviedok, 2 divadelné hry

Martin Kukučín: **Sobrané spisy Martina Kukučina XIV.** Matica slovenská, 1929

Dielo rozdelíme na:

Read more: <http://zlatyfond.sme.sk/proces-digitalizacie#ixzz1SriLuTPX>

Ako pracujeme na digitalizovaní literatúry? Na tejto stránke nájdete informácie o tom, ako Zlatý fond denníka SME pracuje na digitalizovaní jednotlivých kníh.

Oskenované knihy

Pavol Jozef Šafárik: **Dielo** Kalligram : Ústav slovenskej literatúry, 2005

Dielo rozdelíme na: Tatranská Múza s lyrou slovanskou, Oldřich a Božena (a ďalšie)

Daniel Hevier: **Kráľ naháňa králika** Osveta, 1985

Dielo rozdelíme na:

Daniel Hevier: **Nevyplazuj jazyk na leva** Mladé letá, 1982

Dielo rozdelíme na:

Peter Kompiš: **Osloboditeľ** , 1927

Dielo rozdelíme na:

Július Botto: **Ján Francisci** , 1922

Dielo rozdelíme na:

Július Botto: **Jonáš Záborský** , 1912

Dielo rozdelíme na:

Valentín Beniak: **Igricove spevy** Slovenský spisovateľ, 1981

Dielo rozdelíme na: Žofia, Slzy, Popolec, Igric, Nové Igricove spevy, Z lyriky

Valentín Beniak: **Nedokončená symfónia, Večerné sonety** Matica slovenská, 1994

Dielo rozdelíme na: Nedokončená symfónia, Večerné sonety

Valentín Beniak: **Piesne podvečerné** Slovenský spisovateľ, 1976

Dielo rozdelíme na: Hrachor, Medailóny a medailónky, Sonety podvečerné, Plačúci Amor, Na sklonku dňa

Viliam Turčány: **Zrkadlová sieň** Slovenský spisovateľ, 1988

Dielo rozdelíme na: Jarky v kraji, V toku, Oliva, Aj most som ja, Venuše slovenského praveku a ďalšie...

Samo Vozár: **Ukojenie tóní** Tatran, 1988

Dielo rozdelíme na:

Knihy, ktoré digitalizujeme

Pavol Országh-Hviezdoslav: **Dielo IV.** Tatran, 1996

Dielo rozdelíme na: Herodes a Herodias

Jaroslav Vlček: **Kapitoly zo slovenskej literatúry** SVKL, 1954

Dielo rozdelíme na:

Daniel Krman: **Cestovný denník** Tatran, 1969

Dielo rozdelíme na:

Ľudovít Štúr: **Slovenčina naša** SVKL, 1957

Dielo rozdelíme na: Vitaj, slovenčina naša!, Z bojov o spisovný jazyk, Náuka reči slovenskej, Príspevky a recenzie

Janko Čajak: **Zrná** Tatran, 1979

Dielo rozdelíme na: Pieseň, Mladosť, Lúbosť, Život, Povest', ...

Gustáv Reuss: **Muránska Venuša** Tatran, 1982

Dielo rozdelíme na:

Alojz Mednyanský: **Dávne povesti o hradoch** ,

Dielo rozdelíme na:

Ján Stacho: **Čokoládová rozprávka**, 1959

Dielo rozdelíme na:

Daniel Hevier: **Odlet papierových lastovičiek** Východoslovenské vydavateľstvo Košice, 1985

Dielo rozdelíme na:

Martin Kukučín: **Dielo I.** SVKL, 1957

Dielo rozdelíme na: Na hradskej ceste, Čas tratí - čas platí, Na jarmok, Dedinský jarmok, Na Ondreja, Máje, Pán majster Obšival, Susedia, Hajtman, Obecné trampoty

Valentín Beniak: **Domov a diaľky** Slovenský spisovateľ, 1975

Dielo rozdelíme na: Tiahnime ďalej oblaky, Ozveny krokov, Kráľovská reťaz, Lunapark, Poštový holub, Bukvica, Zlomok

Viliam Turčány: **Rada a dar** Slovenský spisovateľ, 1995

Dielo rozdelíme na: Móda a dóm, Radar, Rada a dar

Viliam Turčány: **U kotvy** Slovenský spisovateľ, 1972

Dielo rozdelíme na:

Ivan Laučík: **Básne** LCA a Modrý Peter, 2003

Dielo rozdelíme na: Mexické stanovisko, Pohyblivý v pohyblivom, Sme príbuzní na začiatku, Pece nezhoria, Na prahu počuteľnosti, Vzdušnou čiarou, Havránok

Daniel Hevier: **V každých dverách** SMENA, 1988

Dielo rozdelíme na:

Viliam Turčány: **Srdce, DrSc.** SMENA, 1987

Dielo rozdelíme na:

Martin Kukučín: **Sobrané spisy Martina Kukučina XIV** Matica slovenská, 1929

Dielo rozdelíme na: Svadba, Prvá svada, Štedrý deň, Baldo a Comp., Mišo II, Parník

Zdigitalizované knihy

Matej Hrebenda: **Vlastný životopis** Osveta, 1976

Dielo rozdelíme na:

Ľudovít Žello: **Pád Miliducha** Lipa, 1862

Dielo rozdelíme na:

Vladimír Krivoš: **Tolstojovec** Slovenské divadelné a literárne zastupiteľstvo, 1966

Dielo rozdelíme na:

Martin Kukučín: **Dielo XXI. - Listy priateľom a známym** Tatran, 1974
Dielo rozdelíme na:

Bohuš Nosák-Nezabudov: **Spevy tatranské** Tatran, 1984
Dielo rozdelíme na:

Ján Botto: **Čachtická pani** Tatran, 1978
Dielo rozdelíme na:

Daniel Hevier: **Chcete byť šťastní...** Hevi, 1997
Dielo rozdelíme na:

Anton Prídavok: **Pribina**, 1941
Dielo rozdelíme na:

Janko Jesenský: **Spisy 2 SVKL**, 1957
Dielo rozdelíme na: Verše, Náš hrdina

Daniel Hevier: **Kam chodia na zimu zmrzlinári** Mladé letá, 1984
Dielo rozdelíme na:

Daniel Hevier: **Trinášť pochodujúcich čajníkov** Mladé letá, 1984
Dielo rozdelíme na:

Tichomír Milkin: **Sny a nádeje** Tatran, 1985
Dielo rozdelíme na: Zakázané sny, Clivé tóny, Piesne a spevy, Pomník zásluhám, V úzkosti o národ, Romance, balady, legendy, Básnické listy, Literárne štúdie a kritiky

Jozef Hollý: **Hry** Národné divadelné centrum, 1998
Dielo rozdelíme na: Márnotratný syn, Kubo, Amerikán, Emancipácia, Černová, Geľo Sebechlebský

Viliam Turčány: **Až do najďalších končín** Tatran, 1988
Dielo rozdelíme na:

Viliam Turčány: **Srdce zve a vyzváňa** Lúč Bratislava, 1998
Dielo rozdelíme na:

Gustáv Maršall-Petrovský: **Dielo IV.** Obzor, Báčsky Petrovec, 1966
Dielo rozdelíme na: Jánošík kapitán horských chlapcov

Daniel Hevier: **Muž hľadá more** Slovenský spisovateľ, 1984
Dielo rozdelíme na:

Daniel Hevier: **Nonstop** SMENA, 1981
Dielo rozdelíme na:

Daniel Hevier: **Pohyblivý breh** SMENA, 1984

Dielo rozdelíme na:

Daniel Hevier: **S otcom v záhrade** SMENA, 1976

Dielo rozdelíme na:

Ladislav Nádaši-Jégé: **Spisy IV - Cesta životom** Tatran, 1980

Dielo rozdelíme na: Boldkova pomsta, Rozprávka, Katechizmus, Stávka

Read more: <http://zlatyfond.sme.sk/proces-digitalizacie#ixzz1Srgzhkoc>

[ZlatýFond.SME.sk - zlatý fond slovenskej literatúry](#)

2.0

1494 digitalizovaných literárnych diel

[Zlatý fond](#) > [Proces digitalizácie](#)

[Ako zlepšiť zlatyfond.sme.sk? Hlasujte a píšete nápady na 3veci.sme.sk](#)

Zlatý fond SME vzniká v spolupráci s [Ústavom slovenskej literatúry SAV](#)

Partnerom projektu Zlatý fond denníka SME je kníhkupectvo Martinus ([knihy](#) a [DVD filmy](#))

[RSS výstup](#) diel Zlatého fondu ([Viac informácií](#))

Ako pracujeme na digitalizovaní literatúry? Na tejto stránke nájdete informácie o tom, ako Zlatý fond denníka SME pracuje na digitalizovaní jednotlivých kníh.

Naplánované knihy

Belo Klein-Tesnoscalský: **Rozpomienky** Slovenské pohľady s. 710-?, 1931

Dielo rozdelíme na:

Belo Klein-Tesnoscalský: **Po stopách Hviezdoslavových** Slovenské pohľady s. 258-72, 1928

Dielo rozdelíme na:

Belo Klein-Tesnoscalský: **Pred polstolietím** Slovenské pohľady s. 220-31, 286-306, 1923

Dielo rozdelíme na:

Samuel Medvecký: **Rozpomienky na Sama Chalupku** Slovenské pohľady, 1877

Dielo rozdelíme na:

Izidor Žiak Somolický: **Na svite**, 1892

Dielo rozdelíme na:

Andrej Halaša: **Slovenské spevy 1 — 2** , 1880

Dielo rozdelíme na:

Andrej Halaša: **Zborník slovenských národných piesní 2** , 1874

Dielo rozdelíme na:

Pavel Kokeš Kýčerský: **Piesne** , 1956

Dielo rozdelíme na:

Martin Braxatoris-Sládkovičov: **Verše** , 1918

Dielo rozdelíme na:

Ignác Grebáč-Orlov: **Z mojej prózy** , 1921

Dielo rozdelíme na:

Ignác Grebáč-Orlov: **Piesne a dumky** , 1914

Dielo rozdelíme na:

Rehor Uram-Podtatranský: **Zobrané práce R. U. Podtatranského** , 1922

Dielo rozdelíme na:

Rehor Uram-Podtatranský: **Zemianski veršovníci slovenskí Slovenské pohľady**, 1894

Dielo rozdelíme na:

Pavol Socháň: **Tobiáš Klepeto alebo kvartiel' vo veľ'kom meste** , 1924

Dielo rozdelíme na:

Dušan Makovický: **Jasnopolianske zápisky** , 1924

Dielo rozdelíme na:

Dušan Makovický: **U L. N. Tolstého** , 1896

Dielo rozdelíme na:

Bohdan Pavlů: **Pokrokovosť a konzervativizmus na Slovensku** , 1911

Dielo rozdelíme na:

Bohdan Pavlů: **Vkolinskovci** , 1910

Dielo rozdelíme na:

Jaroslav Vlček: **Slovensku (Výber z článkov)** , 1932

Dielo rozdelíme na:

Pavol Socháň: **Renegát** , 1924

Dielo rozdelíme na:

Pavol Socháš: **Sedliacka nevesta** , 1910

Dielo rozdelíme na:

Pavol Socháš: **Honorár** , 1907

Dielo rozdelíme na:

Marína Oľga Horváthová: **Z martinských rozpomienok** Letopis Živeny na desiate výročie oslobodenia, 1928

Dielo rozdelíme na:

Marína Oľga Horváthová: **Sirota** , 1892

Dielo rozdelíme na:

Daniel Záboj Lauček: **Slzy národy slovenského (preklad)** , 1885

Dielo rozdelíme na:

Daniel Záboj Lauček: **Irina** , 1885

Dielo rozdelíme na:

Daniel Záboj Lauček: **Báseň** Slovenské pohľady, 1885

Dielo rozdelíme na:

Daniel Záboj Lauček: **Úklad a matka** , 1871

Dielo rozdelíme na:

Ondrej Bella: **Anna Danilovna** Slovenské pohľady, 1922

Dielo rozdelíme na:

Ondrej Bella: **Výber z básní** , 1923

Dielo rozdelíme na:

Ondrej Bella: **Piesne** , 1880

Dielo rozdelíme na:

Peter Bella-Horal: **Piesne zd'aleka a iné verše** , 1920

Dielo rozdelíme na:

Ľudovít V. Rizner: **Naším maličkým** , 1883

Dielo rozdelíme na:

Ľudovít V. Rizner: **Zo života malých** , 1883

Dielo rozdelíme na:

Ľudovít V. Rizner: **Od srdca k srdcu** , 1881

Dielo rozdelíme na:

Pavel Beblavý: **Oslobodenie** , 1907

Dielo rozdelíme na:

Ján Slávik: **Smiechoty** , 1909

Dielo rozdelíme na:

Ľudovít Gašpar-Zaosek: **Vybrané spisy humoristické Zaoska** , 1902

Dielo rozdelíme na:

Viliam Turčány: **Ako liška lišiačka nezajala zajačka** , 1959

Dielo rozdelíme na:

Žigmund Pauliny-Tóth Vilinský: **Doktor Bojko** Slovenské pohľady, 1890

Dielo rozdelíme na:

Žigmund Pauliny-Tóth Vilinský: **Pán doktor Kôrka** Slovenské pohľady, 1890

Dielo rozdelíme na:

Anton Prídavok: **Takí a onakí** , 1947

Dielo rozdelíme na:

Anton Prídavok: **Svitá** , 1945

Dielo rozdelíme na:

Anton Prídavok: **Podobizne** , 1943

Dielo rozdelíme na:

Anton Prídavok: **Valáška a dukáty** , 1942

Dielo rozdelíme na:

Anton Prídavok: **Do videnia!** , 1940

Dielo rozdelíme na:

Peter Zvon: **Divadelné články a kritiky** , 1948

Dielo rozdelíme na:

Tichomír Milkin: **O prostonárodnom básnictve slovenskom** Slovenské pohľady, 1890

Dielo rozdelíme na:

Pavol Bujnák: **Básnik Kuzmány** , 1928

Dielo rozdelíme na:

Pavol Bujnák: **Dve kapitoly z literárnej estetiky** , 1927

Dielo rozdelíme na:

Pavol Bujnák: **Stručné dejiny literatúry československej po 1918**, 1923

Dielo rozdelíme na:

Pavol Bujnák: **Slovenská poetika**, 1921

Dielo rozdelíme na:

Pavol Bujnák: **Zobrané kritiky 1 (Hviezdoslav)**, 1919

Dielo rozdelíme na:

Peter Kompiš: **Stroskotanec sférických letov**, 1927

Dielo rozdelíme na:

Peter Kompiš: **Lovec jaguárov**, 1926

Dielo rozdelíme na:

Peter Kompiš: **Zlaté listy**, 1925

Dielo rozdelíme na:

Peter Kompiš: **Slovenské rozprávky**, 1918

Dielo rozdelíme na:

Július Botto: **Samuel Tomášik**, 1925

Dielo rozdelíme na:

Július Botto: **Životopis Štefana Marka Daxnera**, 1922

Dielo rozdelíme na:

Július Botto: **U priateľa podivína**, 1912

Dielo rozdelíme na:

Pred začiatkom skenovania

Ján Červeň: **Modrá a zlatá** Slovenské vydavateľstvo krásnej literatúry, 1964

Dielo rozdelíme na:

Juraj Fándly: **Rozprávky rozmarné i poučné** Tatran, 1973

Dielo rozdelíme na: Rozprávky o mníchoch, Rozprávky poučné, Polemiky, Verše

Bohuslav Tablic: **Pamäti československých básnikov** Tatran, 1974

Dielo rozdelíme na:

Ivan Kusý: **Slovenská literárna kritika zv. 2, (zost.)**, 1979

+++++

Hurban – Stur

Pravda je síce, že i velebnejšie postavy života slovanského, ako preslovutný muž a i na Slovensku ctený výtečník a štátnik český dr. Fr. Ladislav Rieger^[22] pomýliť dali sa touto filologickou otázkou, Štúrom pohnutou, a ochotní boli (ako pred rokmi dr. Sladkovský^[23]) vyhľadávať Deákov,^[24] Tiszov,^[25] Kállaych,^[26] ba ešte i Falkov^[27] a Kaasov^[28] a odriekať sa Slovákov^[29] pre ich slovenčinu. Že len pre slovenčinu to robili, máme za dôvod ich polemiku proti slovenčine, ktorú považovali za odtrhnutie sa Slovákov od Čechov, čo keby vraj nebolo sa stalo, i ony by sa boli zaujali Slovákov proti Maďarom! Medzitým nielen Sladkovský a Rieger cestovali k Maďarom s osvedčením nesústrasti so Slovenskom, cestovali i Harrach,^[30] Heyduk,^[31] Pokorný^[32] a iní ku Slovákom s osvedčením svojej slovanskej spolunáležitosti k nám, ich citov bratských k Slovensku a národu slovenskému. Nadto český národ stred všetkých okolností i najzamotanejších pomerov jednoduše stál po strane národa slovenského. Veľmi dobre mi je v pamäti a som očitým svedkom toho, ako národ český prijal Štúra r. 1848. Bol najkrutejší boj o slovenčinu, v ktorom známou svojou žurnalistickou zručnosťou, satirou a spoločenskou agitáciou nebožtík Havlíček^[33] a rovesníci jeho Lamblovci^[34] a iní vystupovali v žurnáloch proti Štúrovi. A to bolo tak až ku koncu r. 1847. Starí páni Palkovič,^[35] Šembera^[36] a mladý Havlíček mysleli mať víťazstvo v rukách, keď tu razom rok 1848 o inšom ich presvedčil. Ľudovít Štúr prišiel do Prahy. Národ ho uvítal, napriek žravej agitácii Havlíčkovej proti nemu, veľmi okázale. Kdekoľvek zjavil sa Štúr vo verejných schôdkach, musel hneď na rečníšte, a chtiac sa prihovoriť k obecenstvu češtinou, ktorú on dobre znal, ale v rečení mu predsa veľmi bola na závade, celou búrou národa žiadaný bol len v slovenčine rečniť. A Štúr zvučnou slovenčinou okúzľoval celé tisíce národa českého. Svedkami týchto výjavov boli i mladí borci proti slovenčine, i videli sa byť národom dezavovanými.^[37] Národ český neuráža sa na slovenčine, ani z úst národa českého nevyšlo nikdy to lživé slovo voči nám: „Proč ste se odtrhli od nás.“ Slováci praví s Čechmi opravdovými, napriek rozdielnosti ich nárečí, nikdy neodstrkovali druh druhu. Desiatky a desiatky šľachetnej mládeže i mužov napriek slovenčine, ktorou vytrhnutý bol celý národ slovenský do boja r. 1848 — 49 za svoje práva, rútili sa ku pomoci dobrej Slovenska. Nebudem vyčítovať celé rady dôstojníkov, pripomeniem len Zacha,^[38] Bloudka,^[39] Mikšíčka,^[40] Korvína, Nováka, Hanouska, prvých troch Moravanov, posledných Čechov, nepodotýkajúc ani peňažných obetí národa českého, ktoré hojne posielali Janečkovi,^[41] Moravanovi, zriadiťsiemu s Hodžom sbor dobrovoľnícky na dolnom Považí pod tým časom, keď Ľudovít Štúr so „starou národnou radou“ (Bloudek, Zach, Hurban, Borik^[42]) v hornom Slovensku až po Košice účinkoval.

Tak sa národ český naproti svojim žurnalistom a diplomatom pochybnej ceny vždy choval k nám Slovákom, čo ku kmeňu slovanskému a bratskému. Zato ale aj Slováci nikdy nestáli po strane jeho vrahov; i v dobe tej, kde okolnosti ich vohnali do zväzkov s rakúskymi Nemcami, keď títo rovnaký mali záujem s nami proti Maďarom, Slováci nikdy nezapreli Čechov a ich vec bránili voči všemohúcim vtedy byrokratom a diplomatom. Štúr to vždy vyhlasoval za najväčší hriech, keď Slovania, druh s druhom v rozpore, utiekali sa o pomoc k spoločnému nepriateľovi.

Read more: http://zlatyfond.sme.sk/dielo/1148/Hurban_Ludovit-Stur/1#ixzz1SrJMLFkK
Pilnosť jeho presahovala všetky medze možnosti. On stačil zastupovať profesorov v rozličných predmetoch učebných, on vynikal v spoločnosti osemdesiatich alebo i

viacerých samorastlých, pilných, nadaných mladíkov, on korigoval mladších práce, on kritizoval starších plody, on zaobstarával rozličné komisie vonkovských priateľov, on vyučoval v prednejších domoch bratislavských synkov, aby seba udržať mohol, on korepetoval^[262] začasťo so synmi veľkých pánov zo zahraničia, ktorí v ústave blaškovičovskom boli na učení — ako istý Aristarchis^[263] — atď. A k tomu sokolie jeho oko ešte striehlo, kde ktorý talent by polapit' a do svojich krážov uviesť mohol. Študoval nad to svoju históriu, filológiu, záverečné novšie reči európske, estetiku, Homéra atď. Ale pera si ukrojiť nevedel.^[264] Nosil sa vždy elegantne, ale ručník na hrdle si uviazať nevedel. Perá mu robili iní, ručník mu vždy jeden z najlepších priateľov uväzoval. Kalinčiak býval dlhé časy takýmto jeho ceremonialistom.^[265] Fajka a čierna káva pomáhali mu premáhať sen nočný, ktorého miesto zaujímali obširne korešpondencie s vonkovskými priateľmi a poézia. Do kaviarne alebo na bál nikdy nešiel, jediné jeho zábavy boli výlety do hôr, na zámky a do spevokolov, pri ktorých pri pohári piva a dákej klobáske spievalo a rečnievalo sa do polnoci. Prez mieru veselého nikdy nebolo ho vídať, ba keď sa spoločnosť rozohriala a veselosť vystupovať začala v bezstarostie, zanôtil sám „Nitra milá, Nitra“ a po hymne tejto rozrečnil sa Ľudovít o historických rozpomienkach a veselé tváre pokryla zádumčivosť. V takomto pocite ne jeden raz pretrhnutý bol spevokol a každý sa chytal za vačok, platiac svoju skromnú trovu a zamyslení poberali sa šuhajci domov.

Reči jeho boli vždy rovnako merané zápalom. Prvá jeho reč pri otváraní spevokolu, z príležitosti už či dákeho hosťa — akých často mávali sme z šieho Slovanstva — či, ako podotknuto, z príležitosti daktorej piesne, alebo i otázky verejne myšliami slovanskými hýbajúcej, bola vždy tak plnochrásna, súmerná, premyslená, zápalom za myšlienku slovanskú nesená ako posledné jeho slovo, k rozchodu povedané.

„Veľa tvorit' (duchovne), málo trovit', sa učit', bratia, buď naša snaha,“ hovoril pri jednej príležitosti, „za jedno preto, že nám prichádza teraz častejšie obetovať ten groš na časopisy a knihy, bez ktorých niet života, za druhé všetci rodičia slovenskí budú nám radi svojich synkov zverovať, keď sa medzi nami poriadku a skrovnosti priučia, a za tretie, čo je najpodstatnejšia príčina, pre ktorú skrovnosti a skrovnosti navykať máme, že žiaden nie je slobodným a samostatným človekom, ktorý nevie už v mladosti navykať na spokojstvie s málom, ktorý trovit' a len trovit' naučí sa a zvykol pohodliam života; bo keď v muža vzrastie, nepovedú ho viacej jeho ideály, presvedčenie jeho duše, láska jeho srdca, ale pohodlie a rozkoš, na ktoré v mladi navyknul. Potom už ta dá všetko nadšenie svoje za kus chlebička. Národ i kráľovstvo nebeské začaruje — za bedársky telesný život!“

Read more: http://zlatyfond.sme.sk/dielo/1148/Hurban_Ludovit-Stur/1#ixzz1SrLZlyf0

„Ej,“ odvetí Ľudevít, „nedáme sa, počúvaj, ja zasa idem písať Memoriál a odkryjem všetky hunivatenia našej maďaromanskej šľachty.“

Read more: http://zlatyfond.sme.sk/dielo/1220/Hurban_Dennik/1#ixzz1SrXMGWI2

Máme tu pri sebe i dvoch Slovanov z Lužice, bratov, ktorým dávame hodiny z českoslovenčiny. Často nám rozprávajú o neslýchane neľudskom zaobchádzaní Nemcov s Lužičanmi, o akom sa svetu ani snívať nemohlo. Staráme sa, aby sme čím viac takýchto správ zobrali: veru to budú výborné pomôcky na vylíčení rázu týchto bohaprázdných netvorov. Ó, brat, to sú hrôzy! Títo naničhodníci majú len na jazyku svoju Humanitát;^[25] vedia sa ukryť pod plášť nevinnosti a iným rozličné hriechy vyčítať, lož a klamstvo roztrusovať; a my sme predsa takí nešťastní duchovia, že sa cez ich sklá, ich časopisy na beh vecí musíme dívať. Tí ľudia nevedia povedať slovo pravdy, píšu o Slovanstve. Sú to večne zaprisahaní nepriatelia všetkého, čo sa nazýva slovanským. Ach, a v Čechách, tam je mnoho obskurantov česko-nemeckých: šťastie, že sila ducha a vedectva i energie pôsobenia a života je na strane slovanských Čechov, tých vznešených duší, ktoré i Vy poznáte. Čechia, Čechia, hlboko si bola padla

Read more: http://zlatyfond.sme.sk/dielo/963/Hurban_Zivotopis-Benjamina-Pravoslava-Cervenaka/1#ixzz1SrYsbk82

+++++

Aby ste si uvedomili, kde sme !!!

Rok Penty vo vláde: 5,5 milióna rukojemníkov

Všetky médiá sa venujú v posledných týždňoch hodnoteniu roku súčasnej vlády. Prišiel preto čas vyhodnotiť aj rok vlády z pohľadu skupiny, ktorá značnú časť jej aktivít strategicky plánuje a aj efektívne riadi. Odvahu priznať tento vplyv predovšetkým v zdravotníctve našiel aj týždenník Trend, ktorý sa téme venuje vo svojom aktuálnom čísle. Dva palce hore pre reportéra Františka Múčku. A najlepšie aj jednu ochranku k tomu.

Nejde totiž o bežných zlodejov, akých poznáme z predchádzajúcej vlády, ktorí kradli v zdravotníctve zo spotreby. V sektore, do ktorého ide 7,8 % výdavkov z HDP dokázala Penta za rok ovládnuť štátnu exekutívu, zmeniť systémovo zákony a takmer monopolne ovládnuť finančné toky.

Kľúčovým bolo manažérske ovládnutie Všeobecnej zdravotnej poisťovne (jej šéf prišiel z Penty) a tak spolu s Dôverou (ktorú vlastní) rozhodujú o platbách za 93 % všetkých občanov Slovenska. Navyše zákon dal poisťovniam ešte voľnejšie ruky pri výbere poskytovateľov zdravotnej starostlivosti. A tam je pôvod trhového stalinizmu, ktorý skupina v tomto sektore zaviedla.

Viacerým poskytovateľom zdravotnej starostlivosti, ktorí odmietli ponuku Penty na prevzatie, boli vypovedané dvomi najväčšími poisťovňami zmluvy. Lekárňam, ktoré sa vzopreli avizícii zdržujú platby tak dlho, že už nemajú na nájom ani výplaty. A podľa poslednej novely zákona nebudú viac poisťovne povinné uzatvárať zmluvy so štátnymi nemocnicami. Ako to skončí sa môžeme pozrieť na poslednom prípade, keď si špinavú robotu spravil šéf Všeobecnej zdravotnej poisťovne - revolučné rušenia oddelení prebehli iba v zariadeniach konkurujúcich skupine.

Lúbivo možno znie aktuálne zdanenie zisku poisťovní, avšak tvorba rezerv nie je naviazaná na počet poisťencov, ale na základné imanie. Ale predovšetkým vytváranie zisku z prerozdelenia verejných prostriedkov naozaj nemožno považovať za

podnikanie, pod ktorého rúškom celá akcia prebieha. Preto niet divu, že zisk poisťovne Dôvera presiahol 16 miliónov Euro. Vzorec je jednoduchý - čím menej vyplatíte, tým viac zarobíte.

A keď už vyplatíte, tak iba svojim zariadeniam. Penta ovládla takmer každú časť reťazca - poisťovňu, lekárne, polikliniky, laboratória, nemocnice. Dokonca aj 'nezávislé' inštitúty, ktoré sa snažia pôsobiť ako think-tanky a ovplyvňovať verejnú mienku v prospech jej stratégie. Zostali už iba posledné 2 články - farmaceutické firmy a štátne nemocnice. Boj proti farmaceutickým firmám, ktoré sa snažia vtesnať do role tých zlých, sa skončil. Schválenie referencovania cien na druhú najnižšiu úroveň v EÚ ako povinnosť lekárov predpisovať formou účinnej látky znamená ukončenie vplyvu skupiny nadnárodných výrobcov originálnych liekov, ktorých nevedli ovládnuť. Zníženie výdavkov v prospech pacientov je vďačný kompromis, keďže sa zároveň s ním vytvorila nová trhová príležitosť - biznis s generikami. Treba očakávať, že Penta čoskoro ohlásí v tejto oblasti nejakú akvizíciu. A z ušetreného sa predsa môžu napríklad oddlžiť nemocnice. Čo sa tých týka, budú premené na akciové spoločnosti a oddlžené. A následne ponúknuté k privatizácii. Nepredpokladám, že by sa našiel samovrah, ktorý by chcel robiť konkurenciu Pente. Po vstupe do tohto biznisu by ho čakala výpoveď 93 % pacientov zastupovaných dvoma poisťovňami. A tak zostane iba jeden záujemca o kúpu. Predpokladám, že pri takom záujme bude cena trhová, t.j. dopyt rovná sa ponuke. Koľko Penta ponúkne, toľko budú stáť.

Na toto všetko by mal poukázať Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou ako regulátor, ktorého platíme z našich daní. Ten má vykonávať dohľad nad správnym poskytovaním zdravotnej starostlivosti a nad zdravotným poistením. Žiaľ, aj jeho šéf prišiel na túto stoličku priamo z Penty.

Po 4 rokoch predchádzajúcej vlády nás bolo 5,5 milióna okradnutých.
Po roku vlády Penty nás zostalo 5,5 milióna rukojemníkov.

+++++

Autor tejo sentencie zabudol, že my máme armadu pre Afganistan a ine zaujmove lokality USA,

Treba nám armádu ?NETREBA ! LEBO :

Ak sa zruší armáda tak nás prídu ochrániť:

Taliani lebo tu majú elektrárne,

Holand'ania a Dáni lebo tu vlastnia pôdu,

Francúzi, Nemci a Kórejci lebo tu majú automobilky,

Američania tu majú oceliarne,

Rakúšania smetisko,

Maďari občanov a

Číňania najlepších zákazníkov.

No povedzte - dovoľí niekto, aby stratil takú dobrú kolóniu?
obrátili aj Slováci zo svojich Karpát pohľady k slnku, čo vyšlo na obzore doby a
radostne sa pripojili k duchovnému hnutiu ostatných národov

Read more: http://zlatyfond.sme.sk/dielo/1495/Stur_Devatnaste-storocie-a-madarizmus/1#ixzz1Sr8fTLN2

+++++

Hurban_Ludovit-Stur

Pravda je síce, že i velebnejšie postavy života slovanského, ako preslovutný muž a i na Slovensku ctený výtečník a štátnik český dr. Fr. Ladislav Rieger^[22] pomýliť dali sa touto filologickou otázkou, Štúrom pohnutou, a ochotní boli (ako pred rokmi dr. Sladkovský^[23]) vyhľadávať Deákov,^[24] Tiszov,^[25] Kállaych,^[26] ba ešte i Falkov^[27] a Kaasov^[28] a odriekať sa Slovákov^[29] pre ich slovenčinu. Že len pre slovenčinu to robili, máme za dôvod ich polemiku proti slovenčine, ktorú považovali za odtrhnutie sa Slovákov od Čechov, čo keby vraj nebolo sa stalo, i ony by sa boli zaujali Slovákov proti Maďarom! Medzitým nielen Sladkovský a Rieger cestovali k Maďarom s osvedčením nesústrasti so Slovenskom, cestovali i Harrach,^[30] Heyduk,^[31] Pokorný^[32] a iní ku Slovákom s osvedčením svojej slovanskej spolunáležitosti k nám, ich citov bratských k Slovensku a národu slovenskému. Nadto český národ stred všetkých okolností i najzamotanejších pomerov jednoduše stál po strane národa slovenského. Veľmi dobre mi je v pamäti a som očitým svedkom toho, ako národ český prijal Štúra r. 1848. Bol najkrutejší boj o slovenčinu, v ktorom známou svojou žurnalistickou zručnosťou, satirou a spoločenskou agitáciou nebožtík Havlíček^[33] a rovesníci jeho Lamblovci^[34] a iní vystupovali v žurnáloch proti Štúrovi. A to bolo tak až ku koncu r. 1847. Starí páni Palkovič,^[35] Šembera^[36] a mladý Havlíček mysleli mať víťazstvo v rukách, keď tu razom rok 1848 o inšom ich presvedčil. Ľudovít Štúr prišiel do Prahy. Národ ho uvítal, napriek žravej agitácii Havlíčkovej proti nemu, veľmi okázale. Kdekoľvek zjavil sa Štúr vo verejných schôdzkach, musel hneď na rečníšte, a chtiac sa prihovoriť k obecenstvu češtinou, ktorú on dobre znal, ale v rečení mu predsa veľmi bola na závade, celou búrou národa žiadaný bol len v slovenčine rečniť. A Štúr zvučnou slovenčinou okúzľoval celé tisíce národa českého. Svedkami týchto výjavov boli i mladí borci proti slovenčine, i videli sa byť národom dezavovanými.^[37] Národ český neuráža sa na slovenčine, ani z úst národa českého nevyšlo nikdy to lživé slovo voči nám: „Proč ste se odtrhli od nás.“ Slováci praví s Čechmi opravdovými, napriek rozdielnosti ich nárečí, nikdy neodstrkovali druh druhu. Desiatky a desiatky šľachetnej mládeže i mužov napriek slovenčine, ktorou vytrhnutý bol celý národ slovenský do boja r. 1848 — 49 za svoje práva, rútili sa ku pomoci dobrej Slovenska. Nebudem vyčítovať celé rady dôstojníkov, pripomeniem len Zacha,^[38] Bloudka,^[39] Mikšíčka,^[40] Korvína, Nováka, Hanouska, prvých troch Moravanov, posledných Čechov, nepodotýkajúc ani peňažných obetí národa českého, ktoré hojne posielali Janečkovi,^[41] Moravanovi, zriadiťšiemu s Hodžom sbor

dobrovoľnícky na dolnom Považí pod tým časom, keď Ľudovít Štúr so „starou národnou radou“ (Bloudek, Zach, Hurban, Borik^[42]) v hornom Slovensku až po Košice účinkoval.

Tak sa národ český naproti svojim žurnalistom a diplomatom pochybnej ceny vždy choval k nám Slovákom, čo ku kmeňu slovanskému a bratskému. Zato ale aj Slováci nikdy nestáli po strane jeho vrahov; i v dobe tej, kde okolnosti ich vohnali do zväzkov s rakúskymi Nemcami, keď títo rovnaký mali záujem s nami proti Maďarom, Slováci nikdy nezapreli Čechov a ich vec bránili voči všemohúcim vtedy byrokratom a diplomatom. Štúr to vždy vyhlasoval za najväčší hriech, keď Slovania, druh s druhom v rozpore, utiekali sa o pomoc k spoločnému nepriateľovi.

Read more: http://zlatyfond.sme.sk/dielo/1148/Hurban_Ludovit-Stur/1#ixzz1SrJMLFkK

Pilnosť jeho presahovala všetky medze možnosti. On stačil zastupovať profesorov v rozličných predmetoch učebných, on vynikal v spoločnosti osemdesiatich alebo i viacerých samorastlých, pilných, nadaných mladíkov, on korigoval mladších práce, on kritizoval starších plody, on zaobstarával rozličné komisie vonkovských priateľov, on vyučoval v prednejších domoch bratislavských synkov, aby seba udržať mohol, on korepetoval^[262] začasťo so synmi veľkých pánov zo zahraničia, ktorí v ústave blaškovičovskom boli na učením — ako istý Aristarchis^[263] — atď. A k tomu sokolie jeho oko ešte striehlo, kde ktorý talent by polapiť a do svojich kráčov uviesť mohol. Študoval nad to svoju históriu, filológiu, záverečné novšie reči európske, estetiku, Homéra atď. Ale pera si ukrojiť nevedel.^[264] Nosil sa vždy elegantne, ale ručník na hrdle si uviazať nevedel. Perá mu robili iní, ručník mu vždy jeden z najlepších priateľov uväzoval. Kalinčiak býval dlhé časy takýmto jeho ceremonialistom.^[265] Fajka a čierna káva pomáhali mu premáhať sen nočný, ktorého miesto zaujímali obširne korešpondencie s vonkovskými priateľmi a poézia. Do kaviarne alebo na bál nikdy nešiel, jediné jeho zábavy boli výlety do hôr, na zámky a do spevokolov, pri ktorých pri pohári piva a dákej klobáske spievalo a rečnievalo sa do polnoci. Prez mieru veselého nikdy nebolo ho vídať, ba keď sa spoločnosť rozohriala a veselosť vystupovať začala v bezstarostie, zanôtil sám „Nitra milá, Nitra“ a po hymne tejto rozrečnil sa Ľudovít o historických rozpomienkach a veselé tváre pokryla zádumčivosť. V takomto pocite ne jeden raz pretrhnutý bol spevokol a každý sa chytal za vačok, platiac svoju skromnú trovu a zamyslení poberali sa šuhajci domov.

Reči jeho boli vždy rovnako merané zápalom. Prvá jeho reč pri otváraní spevokolu, z príležitosti už či dákeho host'a — akých často mávali sme z širého Slovanstva — či, ako podotknuto, z príležitosti daktorej piesne, alebo i otázky verejne mysl'ami slovanskými hýbajúcej, bola vždy tak plnochrásna, súmerná, premyslená, zápalom za myšlienku slovanskú nesená ako posledné jeho slovo, k rozchodu povedané.

„Veľa tvoriť (duchovne), málo troviť, sa učiť, bratia, buď naša snaha,“ hovoril pri jednej príležitosti, „za jedno preto, že nám prichádza teraz častejšie obetovať ten groš na časopisy a knihy, bez ktorých niet života, za druhé všetci rodičia slovenskí budú nám radi svojich synkov zverovať, keď sa medzi nami poriadku a skrovnosti priučia, a za tretie, čo je najpodstatnejšia príčina, pre ktorú skromnosti a skrovnosti navykať máme, že žiaden

nie je slobodným a samostatným človekom, ktorý nevie už v mladosti navykať na spokojstvo s málom, ktorý troviť a len troviť naučí sa a zvykol pohodliam života; bo keď v muža vzrastie, nepovedú ho viacej jeho ideály, presvedčenie jeho duše, láska jeho srdca, ale pohodlie a rozkoš, na ktoré v mladi navyknul. Potom už ta dá všetko nadšenie svoje za kus chlebička. Národ i kráľovstvo nebeské začaruje — za bedársky telesný život!“

Read more: http://zlatyfond.sme.sk/dielo/1148/Hurban_Ludovit-Stur/1#ixzz1SrLZIyf0

„Ej,“ odvetí Ľudevít, „nedáme sa, počúvaj, ja zasa idem písať Memoriál a odkryjem všetky hunivatenia našej maďaromanskej šľachty.“

Read more: http://zlatyfond.sme.sk/dielo/1220/Hurban_Dennik/1#ixzz1SrXMGWI2

Máme tu pri sebe i dvoch Slovanov z Lužice, bratov, ktorým dávame hodiny z českoslovenčiny. Často nám rozprávajú o neslýchane neľudskom zaobchádzaní Nemcov s Lužičanmi, o akom sa svetu ani snívať nemohlo. Staráme sa, aby sme čím viac takýchto správ zobrali: veru to budú výborné pomôcky na vyličenie rázu týchto bohaprázdných netvorov. Ó, brat, to sú hrôzy! Títo naničhodníci majú len na jazyku svoju Humanitát;^[25] vedia sa ukryť pod plášť nevinnosti a iným rozličné hriechy vyčítať, lož a klamstvo roztrusovať; a my sme predsa takí nešťastní duchovia, že sa cez ich sklá, ich časopisy na beh vecí musíme dívať. Tí ľudia nevedia povedať slovo pravdy, píšuc o Slovanstve. Sú to večne zaprisahaní nepriatelia všetkého, čo sa nazýva slovanským. Ach, a v Čechách, tam je mnoho obskurantov česko-nemeckých: šťastie, že sila ducha a vedectva i energie pôsobenia a života je na strane slovanských Čechov, tých vznešených duší, ktoré i Vy poznáte. Čechia, Čechia, hlboko si bola padla

Read more: http://zlatyfond.sme.sk/dielo/963/Hurban_Zivotopis-Benjamina-Pravoslava-Cervenaka/1#ixzz1SrYsbk82

+++++

predseda ĽS-HZDS zaslal kondolenciu nórskeho premiérovi Jensovi Stoltenbergovi tohto znenia:

Vážený pán premiér Jensen Stoltenberg,
príjmite odo mňa úprimnú sústrasť Vám a nórskeho ľudu po vlne násilia, ktorá zastihla Vašu krajinu a vyžiadala si už takmer stovku obetí.

Slovensko a jeho občania sú v šoku. Nórsko sme vždy vnímali ako mierumilovný a nášmu srdcu blízky štát na pokojnom severe Európy, s ktorým nás spájajú tradične dobré vzťahy. Preto sme o to viac šokovaní správami o explózií pred Vaším úradom v hlavnom meste Oslo.

Ďalšie tragické udalosti v mládežníckom tábore na ostrove Utöya sú nepochopiteľné zo žiadneho ľudského a spoločenského hľadiska. Preto Vám z celého srdca úprimne prajem, aby sa Vám podarilo bezpečnostnú situáciu dostať čím skôr v Nórsku pod kontrolu a vyslovujem úprimnú sústrasť celému nórskeho národu.

S úprimným pozdravom,
JUDr. Vladimír Mečiar,
predseda ĽS-HZDS

Veľvyslanectvo Nórskeho kráľovstva v Bratislave zaslalo
predsedovi ĽS-HZDS Vladimírovi Mečiarovi poďakovanie za vyslovenie
sústrasti tohto znenia:

Vážený pán JUDr. Vladimír Mečiar,

rada by som Vám odovzdala uprimné poďakovanie mojej vlády za
vyjadrenie sústrasti v čase, keď Nórsko prežíva národnú tragédiu. Vaša
spoluúčasť a podpora je mimoriadne cenná pre rodiny obetí a pre nórsky
ľud. Naša krajina je teraz v hlbokom smútku.

S pozdravom,
Elin Minge
Chargé d'affaires a.i.
Royal Norwegian Embassy in Bratislava

Minulý týždeň Vladimír Mečiar upozorňoval na skutočnosť, že štát
potrebuje silnú vládnu koalíciu, lebo v opačnom prípade sa tak vytvára
podhubie pre nárast radikálov.

Európa vôbec je v dnešnej dobe citlivá na nástup radikálnych riešení,
ktoré vyústili koncom minulého týždňa do ohavného činu pomýleného
človeka v Nórsku.

Pritom tento štát na severe Európy nepatrí k chudobným, ale nárast
napätia sa odzrkadlil aj tam v konaní radikála, ktorý zjavne trpí
mesianistickým komplexom. Viacerí odborníci hovoria, že niečo podobné
sa môže vyskytnúť kdekoľvek. Teda aj na Slovensku. Čo proti tomu
robiť?

Ak si to rozmeníme na drobné, v prvom rade sú na zodpovednosť brané
bezpečnostné zložky. Ako vieme, tie sú dnes na Slovensku v totálnej
depresii. Armáda balansuje na hranici zániku a justičné orgány sú pod
sústredeným tlakom vládnej moci, ktorá sa ich snaží podriaďiť.

Neriešia sa teda otázky ich stabilizácie a pomoci pri práci, ale
mocenské snahy o ich ovládnutie, čo sa môže škaredo vypomstiť.

Politické strany sa správajú vo voľbách ako tovar. Nie ako zoskupenia
odborníkov, ktorí sa snažia profilovať v rámci programových cieľov.

Jednoducho pracujú marketingovým spôsobom postaveným na hrane.

Hľadajú, čo ľudí trápi a potom sa tvária, že oni ich problémy
vyriešia. Vo vláde sa správajú úplne inak a vlastné sľuby sú už pre
nich len zdrapom papiera.

Súčasná vládna koalícia sa povedané Mečiarovými slovami viac zaoberá
sama sebou, ako riešením problémov občanov. Tie sa stávajú
druhoradými, aj keď ľudia ich pociťujú presne opačne. Potom sa rozpor

vysokej politiky a potrieb občanov ešte viac vyostruje. A pritom to sú skutočné otázky prvoradého významu!

Ľudia sú potom viac frustrovaní. Vzniká podhubie na rôzne úchyľky. Opäť stratenú stabilitu možno nájsť iba ak v nových voľbách, v novom rozhodnutí voličov. Otázne je či slovenská občianska spoločnosť už pochopila nevyhnutnosť takéhoto konania.

Breivik v zednářském úboru

Masakr v Oslo spáchal zednář. Něco tady nehraje

Příběh o šíleném střelci v Norsku dostává poněkud jiný rozměr. Média o něm mluví jako o křesťanském fundamentalistovi, byl ale svobodným zednářem.

23.červenec 2011 - 14:09

Prvotní informace médií dávaly útoky do souvislosti s islamistickými skupinami, z nichž některé se v páteční podvečer k útoku přihlásily. Později ale svá tvrzení odvolaly. Ranní zprávy už hovořily o jednom střelci a příběh podávaly jako dílo vyšinutého jedince. Policie následně obvinila z obou útoků světlovasého Nora Anderse Behringa Breivika, i když není jasné, jak mohl připravit tak rozsáhlý bombový útok v centru Osla a pak se přepravit na ostrov Utøya a tam postřílet kolem osmdesátky lidí. Je vidět, že se příběh bude ještě postupně upravovat.

Zajímavé ale je, jak je zadržený střelec dáván bez jakýchkoli důkazů do souvislosti s krajní pravici a křesťanským fundamentalismem. Pokud při tom policie nebo média vychází z profilů na sociálních sítích, bylo by záhodno připomenout, že vytvořit fiktivní profil není nic složitého a američtí či izraelští operativci běžně sociální sítě jako Facebook a Twitter využívají k zakládání falešných profilů neexistujících lidí, což se používá například pro rozněcování revolucí, kterými si nyní prochází arabský svět. Na místě tak je otázka, zda nejde o záměrný spin - vytvořit zdání, že útočník je křesťan a příslušník krajní pravice a celá akce tak další ukázkou tzv. false flag psychologické operace.

Ve skutečnosti se totiž v médiích objevily fotografie, které Breivika zachycují v zednářském úboru. Breivik by pak tedy nebyl fundamentalistickým křesťanem, ale [svobodným zednářem](#).

Pochybnosti vzbuzují i další okolnosti útoku. Vykazuje totiž všechny rysy předem připravené akce, do které byly zapojeny bezpečnostní složky a tajné služby, nápadně se tak podobá většině velkých teroristických, útoků, u kterých existuje podezření, že byly zinscenovány.

Podle informací médií probíhala už ve středu v norské metropoli policejní cvičení, která se zaměřovala na teroristický útok za použití bomby.

"Protiteroristická policie ve výcvikovém středisku v Oslu dvě stě metrů od Opery odpálila výbušné nálož, zapomněla o tom však uvědomit veřejnost," píše list *Aftenposten*.

Policejní komando se za neustálé palby slaňovalo ze střechy, jeho členové výbuchem odstřelovali okna a spouštěli se do budovy. Dramatické cvičení za "ohlušujících" ran mohli sledovat diváci z blízké budovy Opery, jak je vidět i z [tohoto videa](#). Policie se později za to, že o akci neinformovala, veřejnosti omluvila.

Může se přitom jednat o klasický způsob, kdy státní složky maskují svůj podíl na teroristických útocích - podobná cvičení "náhodou" probíhala před útoky z 11. září 2001 i při dalších atentátech v Evropě. Například v případě bombového útoku v Londýně ze 7. července 2002 se konalo přesně v týž den a na témže místě společné cvičení policie a soukromé bezpečnostní agentury.

Někteří také naznačují, že podle analýz škod a trosků se musel výbuch v norské metropoli uskutečnit v podzemí, což by bylo v rozporu s tvrzením médií, že šlo o explozi zaparkovaného automobilu. To někteří dávají do souvislosti s uzavřenou silnicí, kde v posledních dnech probíhaly podzemní práce v kanalizaci.

Zvláštní je také skutečnost, že pátek byl v Norsku státní svátek a proto byla vládní budova, poškozená útokem, spíše prázdná. Proto zemřelo jen sedm lidí. To nedává smysl, když víme, že teroristé většinou chtějí zabít co nejvíce lidí.

Zároveň je krajně nepravděpodobné, že by jeden střelec mohl postřílet najednou 80 lidí. Útok na ostrově tak musel být akcí větší skupiny osob.

(Adam B. Bartoš; foto: arch.)

<http://www.prvnizpravy.cz/zpravy/ze-zahranici/masakr-v-oslo-spachal-zednar--necotady-nehraje/>

Norský terorista je zapálený stoupenec Izraele, všimají si média - Zpravodajství (Český rozhlas)

http://www.rozhlas.cz/zpravy/evropa/_zprava/925361

+++++

<http://www.izraelapalestina.cz/?p=278>

Izrael přijal s povděkem české rozhodnutí o neúčasti na Durbanu III | Izrael a Palestina - historie a současnost

+++++

<http://www.denikreferendum.cz/clanek/11161-arizona-spustila-on-line-sbirku-na-pohranicni-barieru>

Primár Nábělek odmieta naďalej viesť bystrickú psychiatriu****

> Dnes psychiatrickému oddeleniu FNŠP F.D.Roosevelta oznámil pán primár

- > Ludvik Nábělek, že so svojou dlhoročnou funkciou v situácii nových, pre
- > psychiatriu drastických zmien, končí. Odmieta reči ministerstva zdravotníctva
- > o zlepšovaní kvality poskytovanej zdravotnej starostlivosti, ktorej súčasťou
- > by mala byť aj takzvaná optimalizácia nášho Psychiatrického oddelenia
- > v zmysle nezmyselných škrtov, ktoré som popísal v minulom blogu.
- > Realizáciou daných zmien by už nešlo o skutočnú psychiatriu, za ktorú
- > sa dlhé roky
- > zasadzuje, ale niečo, čo síce nepomenováva, ale začo nechce prevziať
- > zodpovednosť.
- > Za seba nechcem tento krok na tomto blogu komentovať ani sa
- > sústrediť na svoje emócie. Chcem však zverejniť vlastné a osobné vyhlásenie
- > pána primára Nábělka, ktoré znie:****
- > ** **
- > *"V situácii, keď o osudoch Slovenska rozhoduje garnitúra ochotná zapredať
- > dôstojnosť, zdravie a životy svojich spoluobčanov za svoje ničomné zisky,
- > nevidím priestor pre zmysluplné pokračovanie vo výkone zdravotníckeho
- > povolania. Rozhodol som sa svoju profesionálnu kariéru ukončiť. Môj otec mi
- > raz povedal: "Lučo môj, s kurvami sa nebav a s hlupákmi sa nehádaj". Držím
- > sa tohto ponaučenia.*****
- > *Ja som ich nevolil. Ja som o ničom nerozhodoval. Nie som ochotný niesť
- > zodpovednosť za dôsledky, ktoré likvidácia banskobystrickej psychiatrie
- > nutne prinesie.*****
- > *Na druhej strane, je možno potrebné, aby každý občan Slovenska na vlastnej
- > koži prežil a navždy si zapamätal, že vláda pravice prináša pre obyčajného
- > človeka nielen zbedačovanie, chudobu a hlad, ale aj chorobu, utrpenie
- > a smrť. Takmer každá slovenská rodina mala svojho gardistu aj svojho
- > komunistu. Má zrejme, horribile dictu, aj svojho voliča súčasnej vládnej
- > koalície. Treba sa im poďakovať. Siahli nám na život."*****
- > ****
- > *MUDr. Ludvik Nábělek, PhD. *****
- > *primár Psychiatrického oddelenia *****
- > *FNsP FDR Banská Bystrica*****

+++++

Jak mohou vypadat první hodiny po super-krachu?

<http://www.osud.cz/nemecke-noviny-jak-mohou-vypadat-prvni-hodiny-po-super-krachu> Karl Weiss, 13.cervence 2011 Podle švýcarské informační služby „vertraulicher.li“ je v Německu počítáno kromě možnosti „super výpadku (elektřiny, pozn. red.)“ také s kolapsem finančního systému eurozóny. Pro tento případ jsou připraveny plány na bezprostřední zavedení diktatury: uzavření bank a bankomatů, přerušování obchodování na burze, uzavření internetu a nasazení Bundeswehru proti vlastním občanům.

Právě v článku „3 biliony euro – žádný východ“ (<http://karlweiss.twoday.net/stories/11419452/>) na to občanský novinář poukázal: Když by měly být splaceny všechny dluhy (a někdy zaplacený být musí), bylo by k tomu potřeba 3 bilionů euro. Tyto peníze neexistují – k dispozici by byly nanejvýš v případě, kdy by byly vyvlastněny všechny banky, firmy a soukromé osoby v dosahu eura a jejich peníze by byly použity na splacení těchto dluhů. V tom spočívá nebezpečí, že by v jednom okamžiku velcí spekulanti (především velké banky) společně vsadili proti euro nebo prostě proti všem státním úvěrům eurozóny, což by pak mohlo vést k super krachu eura. Tohoto rizika si je zřejmě německá vláda vědoma.

Pokud je tato zpráva ze Švýcarska pravdivá, pak **by se člověk měl na tento den připravit**. Pak bude okamžitě zavedena otevřená diktatura. To znamená: nikdo již nebude mít přístup ke zlatu v bance, ať již na přepážce, nebo převodem, nebo v automatech na zlato. Zároveň budou samozřejmě uzavřeny všechny burzy, především přirozeně ty, které obchodují s měnami a státními dluhopisy. Mimo to bude co nejvíce rušen internet – přičemž lze jasně a jednoznačně říct proč:

aby se lidé jeho prostřednictvím nemohli domluvit na protestních akcích. Rovněž bude zrušeno právo na demonstraci. A do „balíčku“ bude patřit také nasazení Bundeswehru uvnitř země.

Je jasné, že si to obyvatelstvo nenechá tak snadno líbit, takže bude také zastřelen každý protestující. K tomu je přirozeně potřeba armády. Vodní děla a obušky 30. září ve Stuttgartu byla jen menší ochutnávka! Nejde o nic menšího, ani většího, než o plán na převrat, puč! Typicky bývají v takových případech také uzavřeny hranice. (pozn.: na Slovensku to koreluje s opatřeními ministra Lipšica).

Nikdo neví, jestli již byly takové plány skutečně rozpracovány, ale vzhledem k reálnému nebezpečí kolapsu euro (resp. státních dluhů zemí eurozóny, což vyjde prakticky nastejno) to není v žádném případě nepravděpodobné. No, tento názor může spadat do oblasti „duševní nemoci“, jak tomu říkají naši politici a jejich byrokraté, ale naštěstí nemají naprosto žádné tušení, jak na to budou reagovat mladí lidé, když jim seberou internet. Pak už se netřeba dohadovat, protože každý ví, že: místo setkání je uprostřed

města a tam se také nejrychleji shromáždí největší počet lidí v nepřehlédnutelném měřítku.

A co pak budou moct politici dělat? Zastřelit najednou všechny mladé Němce? No, v každém případě by člověk měl učinit preventivní opatření – jen pro případ, že je tento scénář skutečně plánován: občanský novinář se postará, aby měl peníze v dostatečné výši na kontě, ať již na spořitelní knížce, na žirovém účtu, nebo jako investice, pokud tedy peníze má a chce bydlet v eurozóně. Když přijde možná měnová reforma, pak by se měl člověk zeptat starších lidí, kteří zažili rok 1948, jak se dá ochránit: jejich odpověď: zlato a stříbro, ale především nemovitosti. Nakupte nemovitosti, pokud máte peníze!

+++++

Kandidát na nobelovku alebo český špión?

sobota 23. 7. 2011 | [Miriam Zsilleová](#)

<http://www.sme.sk/c/5988754/kandidat-na-nobelovku-alebo-cesky-spion.html>

Motto (z diskusie): Ako keby iné krajiny priemyselnú špionáž nerobili !?

Mohol sa stať prvým českým držiteľom Nobelovej ceny za výskum rakoviny. Teraz musí Jiří Bártek vysvetľovať, prečo šesť rokov pracoval pre rozvedku.

Citovali ho časopisy Nature, Science alebo Lancet. A keď v roku 2009 dostal cenu rabína Šaja Šaknaja v oblasti imunológie a výskumu rakoviny, ktorú získalo niekoľko neskorších držiteľov Nobelovej ceny, Česi boli vo vytržení. Mali prvého kandidáta na najprestížnejšie ocenenie vo vedeckom svete.

Dnes je meno najcitovanejšieho českého vedca vo svetových médiách opäť. Píšu o ňom Briti, Dáni a Česi. Podľa archívu vedecko-technickej rozvedky spolupracoval šesť rokov so Štátnou bezpečnosťou a do Československa posielal cenné biologické kultúry a prístroje.

„Český špión ukradol živé tkanivo z londýnskej onkologickej kliniky,“ znel titulok v britskom The Telegraph. Vedca svetového formátu dobehla minulosť.

FAKTY

Vedecko-technická rozvedka

Vedecko-technická rozvedka (VTR) bola jedným z výkonných útvarov Hlavnej správy rozvedky (teda súčasťou tej zložky ŠtB, ktorá vykonávala špionáž v zahraničí).

Podľa štatútu Hlavnej správy rozvedky úlohou VTR bolo v zahraničí získavať „vedecko-technické a technicko-ekonomické informácie potrebné pre obranu a rozvoj ČSSR a celého socialistického tábora“.

V 50. a 60. rokoch pôsobila ako samostatný odbor rozvedky, od roku 1969 ako samostatná línia rozvedky s niekoľkými odbormi, na jej čele stál zástupca náčelníka rozvedky.

Je to rozsiahly spis so správami zo štipendijných pobytov a konferencií, získaných poznatkoch, s menami a charakteristikou zahraničných vedcov, s ktorými Jiří Bártek hovoril, i informáciami o ich rodinách, o československých emigrantoch, systéme práce vedcov v zahraničí.

V kolónke splnené úlohy je väčšinou zaškrtnuté slovo splnil. V roku 1989 mu pracovník ŠtB navrhuje udeliť peňažnú odmenu, pretože Bártek kúpil za vlastných 2500 libier prístroj z Británie.

„Na spoluprácu získaný 12. apríla 1984 v Londýne na ideovom základe,“ píše sa v spise. „V roku 1984 odovzdal štyri materiály, z nich je jeden cenný, tri zaujímavé, v roku 1985 odovzdal tri materiály, z toho dva cenné, jeden zaujímavý.“

Odovzdal na ďalšie rozpracovanie jeden signál, ktorý rozpracuje KP Legát (osoba na prípadnú spoluprácu - pozn. red.),“ píše sa v zložke. Legát (vlastným menom Blažej Lippay) bol Slovak a jeden z Bártekových veliáciach dôstojníkov, ktorý to dotiahol na majora.

Jiří Bártek žije a pracuje od roku 1992 v Kodani, kde vedie laboratórium Cell Cycle and Cancer vo výskumnom ústave Danish Cancer Society v Kodani. Príbeh, ktorý zverejnil český denník MF Dnes a prebrali ho zahraničné médiá, ho zastihol nepripraveného.

„Sme prvá krajina sveta, ktorá mediálne ukameňovala svojho najcitovanejšieho vedca za to, že sa pomocou rozvedky snažil zdvihnúť úroveň výskumu a starostlivosti o chorých v onkológii,“ napísal nám z Kodane. Minulý týždeň navštívil Bratislavu, aby hľadal právnu pomoc na Slovensku.

+++++

Pomáhal aj Slovákom

Bártekova spolupráca s ŠtB sa začala počas jeho študijného pobytu v Londýne v roku 1984. „Vtedy mňa i ostatných stážistov na našom veľvyslanectve vyzvali, aby sme prípadné zaujímavé materiály priniesli im a oni sa postarajú o prepravu. To bola lákavá ponuka, keďže vo vtedajších podmienkach rozdelenej Európy by inak materiál do našich laboratórií nedošiel,“ vysvetľuje. Neskôr sa ukázalo, že išlo o pracovníkov vedecko-technickej rozvedky ŠtB. „Bol v tom z mojej strany kus naivity a nebolo to rozhodne bez rizika, ale to ma, samozrejme, neospravedľňuje,“ dodáva Bártek.

Do Československa poslal za šesť rokov preparáty, vzorky i prístroje. V spise je i ručne písaný dokument z roku 1986, v ktorom opisuje obsah zásielky.

Na konci uvádza dva slovenské ústavy, kam navrhuje zásielku poslať. Je to Ústav experimentálnej onkológie SAV a Virologický ústav SAV. Slovenskí vedci, s ktorými sme hovorili, o zásielke nevedeli. Väčšina z nich pozná Bárteka ako uznávaného vedca a nič na tom nezmenilo ani zistenie, že spolupracoval s ŠtB.

Čo dodal rozviedke?

- viac ako 50 biologických materiálov, biopreparáty pre molekulárny biologický výskum, bunecné línie z nádorov, vzorky pre výskum rakoviny prsníka, kmene produkujúce monoklonálne protilátky
- automatické dávkovače, prístroj na miešanie obsahu počas inkubácie, prístroj na vizualizáciu nukleových kyselín pre génové inžinierstvo

„Viem si predstaviť, že sa dalo so Štátnou bezpečnosťou spolupracovať aj tak, že to prinieslo niečo pozitívne pre naše ústavy,“ povedal Viliam Ujházy, bývalý riaditeľ Ústavu experimentálnej onkológie SAV.

Na zásielku, ktorá bola určená priamo doktorovi Chorvátovi, si nepamätá, sám Chorvát už nežije. Rovnako reagoval aj Gustáv Russ z Virologického ústavu.

Pri zásielke z roku 1986 je napísané jeho meno. Russova skupina spolupracovala s Bártekovým brnianskym výskumným ústavom na výrobe monoklonových protilátok.

„Aj k nám do ústavu chodili eštabáci a zisťovali, čo by mohol Západ ukradnúť od nás. U nás sa všetko robilo na kolene, utajovať sme mohli akurát to, akí sme slabí,“ povedal Russ.

Robil to pre dobrú vec

Za Bárteka sa postavili jeho najbližší spolupracovníci v Olomouci i Kodani. „O spolupráci som vedel asi tri roky, keď sa tá informácia rozšírila vo vedeckej komunite a nedávno som si celý spis preštudoval. Musím konštatovať, že kolega Bártek neodával, nebol platený ŠtB, využíval ich na zasielanie materiálov do laboratórií v Československu,“ hovorí riaditeľ Ústavu molekulárnej a translačnej medicíny Lekárskej fakulty Univerzity Palackého v Olomouci Marián Hajdúch, Bártekov nadriadený.

Bárteka podľa neho do spolupráce donútili a on sa snažil to maximálne využiť v prospech toho, čo v živote považuje za najdôležitejšie - výskum a liečbu rakoviny.

Bárteka podporili i kolegovia v Dánsku, kde teraz viac času ako pri výskume trávi poskytovaním rozhovorov o svojej minulosti. „Každý jeden z nás tu akceptoval fakt, že Jirka podpísal, lebo musel, a keďže poznáme jeho vášeň, ambície a snahu prispieť k

liečbe rakoviny, je nám jasné, prečo to urobil, aj keď si bol vedomý, že to možno nebola morálne najčistejšia cesta,“ hovorí Slovenka Petra Hamerlik, ktorá s Bártekom pracuje v dánskom inštitúte.

Jiří Bártek má v spise ŠtB krycie meno Rak alebo Raki. „Rak sa nebojí rizika. Je odvážny a ochotný získať pre ČSSR technicky zaujímavý materiál. Spoluprácu prijal bez akýchkoľvek námietok,“ píše sa tam.

Bártek 21 rokov po páde komunizmu hovorí, že na spoluprácu s rozvedkou nie je pyšný. Opakuje, že nikomu neublížil a po páde režimu využil svoje kontakty, aby tam poslal pracovať mladých vedcov, ktorí sa „už nemusia rozhodovať medzi možnosťami, z ktorých žiadna nebola dobrá“.

Štát organizoval priemyselnú špionáž

Vedci boli pre rozvedku kľúčoví, rozumeli problematike a mali kontakty, hovorí MICHAL MIKLOVIČ z Ústavu pamäti národa.

Čo mala na starosti vedecko-technická rozvedka?

Vedecko-technická rozvedka získavala v zahraničí utajované i neutajované informácie najmä zo strategických priemyselných oblastí - energetiky, strojárstva, elektroniky, výpočtovej techniky a vojenského priemyslu. Zjednodušene sa dá povedať, že išlo o štátom organizovanú priemyselnú špionáž.

Ako komunistický režim využíval poznatky, ktoré táto rozvedka získala?

Priemyselnou špionážou sa komunistický režim snažil udržať krok s priemyselne vyspelejšími západnými krajinami. Špionážou získané vedecké poznatky znamenali nielen rýchlejší, ale aj lacnejší technologický pokrok.

Ako veľmi sa snažila ŠtB získať na spoluprácu vedcov?

Získať na spoluprácu v oblasti vedecko-technickej rozvedky vedcov bolo pre rozvedku kľúčové, pretože potrebovala ľudí, ktorí rozumejú danej problematike a majú kontakty v zahraničí alebo aspoň potenciál vybudovať si ich. Československí spolupracovníci mohli priamo získať informácie alebo pre rozvedku vyhľadávať potencionálnych spolupracovníkov spomedzi zahraničných vedcov.

Čo sa stalo s tými, ktorí spoluprácu odmietli?

ŠtB, samozrejme, mala možnosť komukoľvek napríklad obmedziť cestovanie do zahraničia alebo zabrzdiť kariérny postup v zamestnaní, toto však bolo využívané skôr ako hrozba v snahe získať spolupracovníka než ako reálny postih za odmietnutie spolupráce. Postih za odmietnutie spolupráce tak bol skôr prejavom individuálnej pomstyčtivosti príslušníka ŠtB než systematickým trestom.

Ako hodnotíte spoluprácu vedca so Štátnou bezpečnosťou vo všeobecnosti?

Hodnotiť spoluprácu len na základe profesie spolupracovníka je neadekvátne. Pri hodnotení kohokoľvek spolupráce s ŠtB treba poznať hĺbku spolupráce, motívy, ktoré viedli k spolupráci a výhody, ktoré zo spolupráce pre dotyčného spolupracovníka vyplývali.

Miriam Zsilleová

veda za kazdu cenu?

Je známe, že najviac priemyselných špiónov v USA bolo z Francuska. Dalsi na rade boli z Izraela (priemysel a obrana). Az za nimi boli Rusi a ich satelity (oni kradli vsetko a vsade).

Naopak, najviac vyskumu na ludoch vykonali Nemci a Japonci pocas WWII. Japonci vraj boli krutejsi ako Nemci. Zaujimave je, že americania nikoho v Japonsku nepotrestali za tyranie tisícov zajatcov, len aby vysledky sa nedostali na svetlo sveta - tak boli dolezite! Určite.

Vedecke napady sa kradli aj v minulosti a kradnu sa aj dnes. Priklad: Marconi pouzil (ukradol?) Murgašove vysledky, Edison zase Teslove napady a patenty. Microsoft a ine spolocnosti kradnu napady (neskor zaplatia pokutu, alebo majiteľa napadov (patentov) jednoducho kupia. Nieкто to robi iba pre peniaze, nieкто pre ideologiu a zisk; všeobecne je to boj o moc.

Bolo to a bude to, ibaze Francuzi, Rusi, Izraelci, Indovia o tom nepisu - Česi to vykricia celému svetu dobrovolne, dokonca s pocitom viny (alebo, že by boli k tomu prinútení?). I tak še da....

+++++

Zo slovenskej tlače • Júl (III.) 2011

<http://www.zsm.hu/content/view/130/1>

Ján Slota o vymretí menšín - *Národný štát bez Maďarov?* - Ako zrealizovať autonómiu? - *Po stopách S. Máraiho* - Pripomienky k dotáciám - *Gašparovičovi sa Maďari nesťažujú* - Maďari si evidovali autá na Slovensku, aby ušetrili na daniach - *Autoritatívny štát?* - *V. Orbán si z kritik nerobí ťažkú hlavu* - Jobbik víťazí protirómskou kartou

+++++

Mesík odpovedá Figeľovi: Žijete mimo realitu

jetotak.sk Pán Figeľ, ďakujem za Vašu emotívnu odpoveď na môj článok „Figeľ obdarúva Slotu: z vášho a štedro“. Myslím si, že emócie do politiky a verejnej diskusie patria, dokonca by som ich očakával viac. Pred emóciami v ktorých centre sú osoby politikov by som ale uprednostnil také, v centre ktorých sú slabí a bezbranní ľudia –

napríklad starenky a starčekovia poprepúšťaní z geriatrických a doliečovacích oddelení, ktoré ste 1. júla nechali porušiť po celo

+++++

Anton Hruboň práve vydal nové, obsiahle číslo svojho internetového časopisu Druhá svetová venované 70. výročiu nem.-sov. vojny a jej slovenským súvislostiam, dajte o tom prosím avízo vo svojom okruhu.

<http://www.druhasvetova.sk>

+++++

<http://capek.misto.cz/komunista.html>

+++++

Snad toto nie je HOAX

Luxus, blahobyt, úplatkárstvo, neplatenie daní... Presný opak toho, čo by Európa od Grékov v súčasnosti čakala.

+++++

http://img.aktuality.sk/stories/NAJNOVSIE_FOTKY/ILUSTRACNE/MIESTA/Europa/Grecko/grecko_kriza_blahobyt_dreamstime_com1.jpg

ilustračné foto

+++++

28.06.2011 17:58 - ATÉNY

Aj počas horúcich letných dní je pobyt v metre v Aténach príjemný. Klíma a plazmové obrazovky, priestranné haly a načas jazdiace vlaky. To všetko prispieva k pohode cestujúcich. A ďalší bonus - takmer 5 miliónov obyvateľov gréckeho hlavného mesta využíva dopravný systém zadarmo! Výhody nemajú len klienti. Je až neuveriteľné, že priemerná mzda pracovníkov na železnici v Grécku je až 67-tisíc eur, čo je takmer trojnásobok priemerného zárobku Anton Hruboň práve vydal nové, obsiahle číslo svojho internetového časopisu Druhá svetová venované 70. výročiu nem.-sov. vojny a jej slovenským súvislostiam, dajte o tom prosím avízo vo svojom okruhu.

+++++

<http://www.druhasvetova.sk>

zamestnanca UK v súkromnom sektore. Za desať rokov, čo je Grécko súčasťou EÚ, sa mzdy vo verejnom sektore zdvojnásobili.

+++++

Navyše Gréci - či už cukrári, moderátori, kaderníci, maséri v parných kúpeľoch a ďalší (viac ako 600 profesií) môžu odísť do dôchodku už vo veku 50 rokov. Štátni zamestnanci automaticky dostali dôchodok vo výške 95% posledného ročného platu vzhľadom k "náročnému a nebezpečnému" charakteru ich práce.

Luxusné rezidencie "chudobných" Grékov

Stačí, ak si spravíte krátky výlet metrom do chladnejšieho predmestia na severe. Nájdete tu enklávu závatného bohatstva.

Predmestie Kifissia, ktoré je zároveň aj poslednou zastávkou jednej z liniek metra, je čisté, lemované stromami, ulice sú plné luxusných butikov, autosalóny ponúkajú autá značiek ako Porsche či Ferrari. Ulice sú vydláždené mramorom a všade sú krásne parky či kaviarne. Práve tu žijú niektorí z najbohatších Grékov.

Jedným z dôvodov, prečo sú tak bohatí, je, že neplatia miliónové dane štátu a mnohí sú úplne oslobodení od platenia daní.

Ak sa prechádzate po uliciach, nájdete mnoho domov a víl bohatých. Sú ohradené vysokými múrmi a majú vlastné bazény. Prepych, o ktorom obyčajný Slovák môže len snívať. Paradoxne väčšina milionárov, ktorí tu žijú, sú oficiálne chudobní.

Len 5000 Grékov z 12 miliónov prizná, že zarába viac ako 100-tisíc eur ročne, čo je plat, za ktorý by si nekúpili ani šopu v Kifissii.

Prieskum ukázal, že viac ako 60-tisíc gréckych domácností má svoje investície v hodnote viac ako milión eur. Jeden ekonóm túto situáciu zhodnotil tak, že "Grécko je chudobná krajina plná bohatých ľudí."

Gréci využívajú skorumpovaný systém

Skorumpovaným daňovým systémom manipuluje mnoho obyvateľov, ktorí jednoducho povedia, že zarábajú pod základné daňové hranice, t.j. okolo 10-tisíc eur ročne. To i napriek tomu, že v skutočnosti vlastní lode, ďalšie domy na gréckych ostrovoch a nehnuteľnosti v zámorí.

Pokiaľ by daňový úradník niečo namietal, Gréci majú "fintu". Riešia to tzv. "fakelaki", čo sú obálky s hotovosťou - u nás dobre známe úplatky. Dokonca majú aj polooficiálnu sadzbu úplatkov: za falošné daňové priznanie až do 10-tisíc eur - priemerná grécka rodina ročne zaplatí cca 2500 eur fakelaki.

Ešte viac neuveriteľné je aj to, že grécki biznismeni v lodnej doprave sú automaticky oslobodení od platenia dane. Pravdepodobne kvôli výhodám, ktoré prinášajú krajine. Lodenice sú však prázdne. Kedysi zamestnávali 15-tisíc ľudí, teraz menej ako 500.

Grékov nezastrašili ani varovania premiéra

Grécky premiér Jorgos Papandreou chce postihovať ľudí za daňové úniky, ktoré pripravujú krajinu ročne o viac ako 40 miliárd eur. Po minuloročnom varovaní vládni úradníci hovoria, že boli nasadené vrtuľníky so sledičmi a kontrola satelitnými snímkami Google Earth, ktorá má ukázať, kto vlastní bazény na severnom predmestí.

V Kifissia totiž len 300 obyvateľov priznalo, že má bazén. Skutočné číslo však hovorí, že ich je okolo 20-tisíc. Nastal tu boom v predaji plachiet na krytie bazénov. " Najobľúbenejšie a najúčinnnejšie opatrenia vlastníkov je maskovať svoje bazény vojenskými sieťami kaki farby, aby to vyzeralo ako prírodný porast, " povedal obchodník s bazénmi Vasilis Logothesis. " Nezachytia ich ani vrtuľníky, ani Google Earth. "

Ale napriek tomu sa miestni chránia a ich peniaze prúdia do zahraničných daňových rajov - Lichtenštajnska, na Bahamy a Cyprus. " Medzi populárne alternatívy patria zakladanie spoločností na Cypre alebo na Britských Panenských ostrovoch či nákup nehnuteľností v zahraničí, " tvrdí lekár, ktorý priznáva štátu, že má príjem nižší ako 100-tisíc eur ročne, pričom v skutočnosti zarobí päťkrát viac.

Aj keby EÚ pustila do Grécka ďalší tok eur zo záchranného balíka, bankrot zrejme nezastaví. Údajne 100 miliárd eur pokryje len úroky z dlhov krajiny.

Možno, keby samotní Gréci ukázali ochotu utiahnuť si opasky a platiť dane štátu, Európania by necítili voči nim takú zlosť.

Je na Slovensku este stále malo politických idiotov a sasov?

> Orwell 2011:

> "Vojna je mier. Sloboda je otroctvo. KLAMSTVO JE PRAVDA!"

+++++

Odporucam do pozornosti článok "V Martine panuje smútok, študuje tam tristo Nórov" zo SME: <http://turiec.sme.sk/c/5988986/v-martine-panuje-smutok-studuje-tam-tristo-norov.html>

V Martine panuje smútok, študuje tam tristo Nórov

Vedenie Jesseniovej lekárskej fakulty v Martine zisťuje, či medzi obeťami útokov v Nórsku nie je aj niekto z ich vyše 300 študentov. Zatiaľ nikto.

MARTIN. Mesto Martin aj miestna Jesseniova lekárska fakulta smútia spolu s Nórskom. V budove magistrátu sa onedlho objaví kondolenčná kniha a smútočná zástava, nad lekárskou fakultou tiež zavejú čierne zástavy. Primátor Martina Andrej Hrnčiar okamžite telefonoval s nórskou veľvyslankyňou na Slovensku Trine Skymoem.

Vyjadril sústrasť a ponúkol akúkoľvek pomoc. Skymoem ocenila postoj vedenia mesta a Jesseniovej fakulty a označila ho za významný prejav podpory a solidarity.

„Čierna zástava je minimum. Je to náš prejav súcitu nad tragédiou Nórska. Chceme, aby aj naši študenti a všetci Nóri vedeli, že sme s tejto ťažkej chvíli s nimi,“ povedal zdesený dekan Jesseniovej fakulty Ján Danko.

Jedna z najväčších komunít Nórov na Slovensku žije v Martine práve vďaka Jesseniovej fakulte [Univerzity Komenského](#). Všeobecné lekárstvo tam momentálne študuje v angličtine vyše tristo Nórov.

Nórski študenti odcestovali domov

„Je to strašná a nepochopiteľná tragédia. Nerozumiem, prečo sa to stalo práve v Nórsku. Sú to takí pokojní a slušní ľudia,“ takmer cituje komentáre [New York Times](#) dekan lekárskej fakulty Ján Danko. Rešpektovaný americký denník tiež píše, že nórsky národ je

známejší svojou aktívnou diplomaciou v misiách na ochranu mieru, ako cieľ pre extrémistov.

autor: Ján Krošlák

Nóri sa sťahujú na Slovensko

Vedenie mesta aj Jesseniovej lekárskej fakulty sú zdesení z masakry v Nórsku. Dekan Danko dal okamžite príkaz, aby sa skontaktovali so všetkými Nórmi, ktorí študujú na Jesseniovej fakulte. Zisťuje, či niekto z nich náhodou nie je medzi obeťami útoku.

Internáty lekárskej fakulty v Martine sú prázdne. Všetci študenti odcestovali pred časom do Nórska.

„Zatiaľ nemáme informáciu o tom, žeby niekto z nich bol medzi obeťami, ale pátrame ďalej. Nemáme kontakty na všetkých 350 nórskeho študentov, ale všetky informácie zisťujeme cez ich zástupcov,“ hovorí dekan.

Nadštandardné vzťahy

Pri bombovom útoku šialenca vo vládnej štvrti nórskeho Osla a masakre v kempe pre mladých členov vládnej Labouristickej strany na len takmer 20 kilometrov vzdialenom ostrove Utoya zahynulo podľa doterajších informácií 87 ľudí a desiatky sú zranení.

„Som šokovaný z toho, ako môže niečo takéto urobiť. Je to obrovská tragédia, z ktorej sa bude Nórsko ešte dlho spamätávať. Zasiahlo to Martinčanov, aj mňa osobne. Vyjadrujem v mene všetkých úprimnú sústrasť pozostalým, aj celému nórskeho národu. Okamžite posielame kondolenčný list,“ povedal primátor Andrej Hrnčiar, ktorého správa zasiahla na dovolenke v Chorvátsku.

Martinský magistrát má nadštandardné vzťahy s nórskeho veľvyslanectvom na Slovensku. V meste žije najväčšia nórska komunita. Nóri tradične oslavujú 17. mája svoj štátny sviatok, Constitution Day, v Martine.

„Nórska veľvyslankyňa každoročne prichádza v tento deň z Bratislavy do Martina. V Múzeu slovenskej dediny v krojoch oslavujú svoj štátny sviatok,“ konštatoval primátor Hrnčiar.

Nóri si štúdium chvália

Podľa údajov Štatistického úradu sa v uplynulom roku prisťahovalo do Martina sto ľudí zo zahraničia. Deväťdesiat traja z nich boli mladí Nóri, [ktorí nastúpili do prvého ročníka prestížnej lekárskej fakulty](#). Pred takmer desiatimi rokmi prišli študovať medicínu do Martina prví štyria.

O rok neskôr ich už bol dvojnásobok a momentálne sa na lekárske povolanie pripravuje na Jesseniovej fakulte viac ako 300 Nórov. Tvoria absolútnu väčšinu z vyše 330 zahraničných študentov na škole.

„Nóri, ktorí študovali v Martine mi dali referencie, že je to dobrá škola. Keby nebola taká kvalitná, asi by tu toľko Nórov neštudovalo. Priznávam, istú úlohu zohrala aj podobnosť vašej krajiny s Nórskom,“ povedala študentka Nina Sjøvold, keď sme s ňou hovorili v minulom roku, krátko pred návštevou nórskeho kráľovského páru na Slovensku.

Kráľ Harald a kráľovná Sonja boli Slovenskom nadšení, najmä historickými pamiatkami a srdečnosťou ľudí.

+++++

Vydavateľstvo RAK Budmerice - Aktuality

Nové DVD v edícii Hľadanie stratených svetov

V edícii Hľadanie stratených svetov vyšli dva nové filmy. Neváhajte a kúpte si ich samostatne za zľavnenú cenu, alebo celú edíciu 10 DVD za ešte nižšiu akčiovú cenu.

[Bitka pri Rozhanovciach \(Hľadanie stratených svetov 9\)](#) - Film rozpráva o bitke, ktorá sa 15. júna 1312 odohrala pri Rozhanovciach neďaleko Košíc a priniesla historické víťazstvo nového kráľa Karola Róberta nad vzbúrenými veľmožmi.

Cena: **5,50 €** | **[KÚPIŤ](#)** »
Bežná cena: 7,50 €
Ušetríte: 27% (2,00 €)

[Na západe nič nové \(Hľadanie stratených svetov 10\)](#) - Film rozpráva o bitke kresťanských vojsk proti lúpežiacim Turkom, ktorá sa začala 26. augusta 1652 na poli neďaleko Veľkých Vozokán.

Cena: **5,50 €** | **[KÚPIŤ](#)** »
Bežná cena: 7,50 €
Ušetríte: 27% (2,00 €)

[Hľadanie stratených svetov \(10 DVD - celá edícia\)](#) - Kolekcia 10 filmov za extra výhodnú akčiovú cenu.

Cena: **50,00 €** | **[KÚPIŤ](#)** »
Bežná cena: 75,00 €
Ušetríte: 33% (25,00 €)

Váš Pavel Dvořák

Pripojte sa k fanúšikom Vydavateľstva Rak **na Facebook-u**, dajte ostatným vedieť, čo sa Vám páči, komentujte, pýtajte sa.

www.vydavatelstvorak.sk
dvorak@vydavatelstvorak.sk
Tel. a fax: 033 6448241

+++++
revizionisticke a anti-trianonske stanky s dalsimi radikalnymi linkami v M a A

<http://kuruc.info/>
<http://magyarviselet.hu/>

Prvý p{pežov

tweet v histórii –

spustenie nového vatik{nského port{lu

„Drahí priatelia, pr{ve som otvoril ne

ws.va.

Pochv{lený bud' Ježiš Kristus. S modlitbami a požehnaním, Benedikt XVI. “, tieto slov{ p{pež vo štvrtok, 29. júna, napísal na počítačovom tablete, pri príležitosti spustenia nového vatik{nského informačného port{lu

www.news.va

. Tento port{l – zatiaľ v taliančine a angličtine – ponúkajúci mnoho spr{v a multimedii{lných služieb sústreďuje produkciu jednotlivých médií Svätej stolice. Prvýkr{t v histórii p{pež spustil nový port{l prostredníctvom tweetu, teda kr{tkeho textového príspevku na jednej z najobľúbenejších soci{lných sietí na internete – Twitteri. **Celý čl{nok**

Finanč{ bilancia Vatik{nu za rok 2010 Tlačové stredisko Svätej stolice zverejnilo z{verečné vyhl{senie Rady kardin{lov pre štúdium organizačných a ekonomických z{ležitostí Svätej stolice, v ktorom zverejnili z{verečnú finančnú bilanciu za rok 2010. Bilancia minulého roka bola pozitívna, a to aj napriek celosvetovej ekonomicko-finančnej kríze. Svät{ stolica zaznamenala príjmy vo

Rodinné listy

Slovenskej rodiny Vatikánskeho rozhlasu Rím, 6. júla 2011

5

výške 245 195 561 EUR a výdaje 235 347 437 EUR a končila

teda so zostatkom 9 848

124 EUR. Počet zamestnancov Svätej stolice, bol v minulom roku 2 806, teda o 50 osôb

viac ako v roku 2009, kedy bolo evidovaných 2 762 zamestnancov. Pozitívnu bilanciu

zaznamenal aj Mestský štát Vatikán, ktorý má administratívu úplne nezávislú na

Svätej stolici či ďalších inštitúciách. Jeho príjmy za minulý rok boli 255 890 112 EUR a

výdaje 234 847 011 EUR, to znamená, že zostatok bol cca 21 043 000 EUR. V minulom

roku zamestnával Vatikán 1 876 osôb, čo je o 15 menej ako predtým. H

aliar sv. Petra

– teda fond, z ktorého sa financuje pastoračná a humanitárna činnosť Svätej stolice –

mal v roku 2010 príjem 67 704 416 USD, čo predstavuje pokles oproti roku 2009.

[Celý článok](#)

Vyhlasenie Svätej stolice k biskupskej vysviacke v Číne

Na s

lčnosť sv. Petra a Pavla, 29. júna, bol v Číne vysvätený ďalší biskup bez

pežského súhlasu. Jeho kandidatúra na biskupa diecézy Leshan, v ktorej žije asi 70

-

tisíc veriacich, bola Vatikánu predložená už v marci, súhlas Svätého Otca však

nedostal. Svätá stolica vydala 4. júla vyhlásenie týkajúce biskupskej vysviacky v Číne.

Vo vyhlásení sa píše: Pokiaľ ide o biskupskú vysviacku Pava Lei Shiyina, v uplynulú

stredu 29. júna, ktor{ bola udelen{ bez apoštolského mand{tu, uv{dza sa nasledovné:
Lei Shiyin, vysvätený bez p{pežského povolenia, a teda nedovolené, nem{ pr{vomoc
riadiť diecéznu katolícku komunitu a Svät{ stolica ho neuzn{va ako biskupa diecézy
Leshan. Lei Shiyin bol už vopred informovaný, že z overených a veľmi v{žných
dôvodov je Svätou stolicou neprijateľný ako kandid{t na biskupa.

[Celý čl{nok](#)

P. Lombardi o kňazských vysviackach v Bratstve sv. Pia X.

P. Federico Lombardi, hovorca Svätej stolice, vydal ohľadne nových kňazských
vysviacok v Bratstve sv. Pia X. Nasledovné vyhl{senie:

„Pokiaľ ide o tieto vysviacky, nemožno dodať nič iné, ako už bolo vyhl{sené v
analogických situ{ciach v minulosti, čiže odvolať sa na to, čo Svätý Otec tvrdí vo svojom
Liste biskupom Katolíckej cirkvi z 10. marca 2009: «Pokiaľ toto Bratstvo (sv. Pia X.)
nem{ v Cirkvi nejakú k{nonickú pozíciu, jeho služobní členovia nevykon{vajú
legitímne svoju službu v Cirkvi (<), pokiaľ sa nevyjasnia ot{zky vzťahujúce sa na učenie
Cirkvi, Bratstvo nem{ v Cirkvi žiaden k{nonický status a jeho služobníci (<)
nevykon{vajú z{konne nijakú službu v Cirkvi.» Vysviacky je teda nutné považovať za
nez{konné.“

[Celý čl{nok](#)

Kardin{ Tomko vyslancom Svätého Otca na oslav{ch v Chorv{tsku

Dňa 2. júla p{pež Benedikt XVI. nominoval kardin{la Jozefa Tomka, emeritného
prefekta Kongreg{cie pre evanjeliz{ciu n{rodov, za svojho mimoriadneho vyslanca na
oslav{ch ukončenia jubilejného roka, ktorý bol vyhl{sený pri príležitosti 600. výročia
eucharistického z{zraku v Ludbregu, v Chorv{tsku. Oslavy sa budú konať 4. septembra
2011.

[Celý čl{nok](#)

Rodinné listy

Slovenskej rodiny Vatikánskeho rozhlasu Rím, 6. júla 2011

6

[Na n{rodnú púť v Nitre zaslal pozdravný telegram aj Benedikt XVI.](#)

Na Nitrianskom hrade sa 5. júla 2011 – na sviatok sv. Cyrila a Metoda – konala rodná púť. Tisíce veriacich si prišli uctiť odkaz svätých solúnskych bratov. Hlavným celebrantom svätej omše pod holým nebom bol sekretár Kongregácie pre východné cirkvi, arcibiskup Cyril Vasil', SJ. Prítomných na začiatku bohoslužby privítal nitriansky biskup Mons. Viliam Judák. Na konci cyrilometodskej púte v Nitre sa prihovril apoštolský nuncius na Slovensku, arcibiskup Mons. Mario Giordana. Prítomným bol prečítaný pozdravný telegram papeža Benedikta XVI. pri príležitosti štátneho sviatku Slovenskej republiky, adresovaný prezidentovi Ivanovi Gašparovičovi a všetkým občanom Slovenska.

[Celý článok](#)

Okolo pol milióna veriacich sa zúčastnilo na Levočskej púti

Sľvnostnou svätou omšou vyvrcholila 3. júla odpustová sľvnosť na Mariánskej hore v Levoči. Hlavným celebrantom bol košický arcibiskup metropolita Bernard Bober. Arcibiskup vo svojej homílii poukázal na Mariánu úprimnú oddanosť Bohu a na jej kontempláciu Božieho slova. Prítomných pútnikov vyzval k čítaniu Svätého písma a zároveň ich poprosil, aby z Mariánskej hory doniesli do svojich prostredí, do práce, do rodín svedectvo o Bohu, o jeho добрote.

[Celý článok](#)

.....
.....

Rodinné listy SRVR - ako týždenný prehľad aktivít Svätého Otca - vychádzajú spravidla v stredu. Frekvencie slovenského vysielania VR: Rádio **LUMEN** - denná 15-minútovka o **20.15**, repríza o **5.15**

KV

alebo **SV** o **19.45** - KV 4005 kHz, 5885 kHz a 7250 kHz, v Ríme FM 93,3 MHz,

repríza o 5.25 na SV 1530 kHz, KV 4005 kHz, 5965 kHz

S1

vo štvrtok o **19.20** týždenná 10-minútovka

Počúvanie cez

internet: www.radiovaticana.org, www.tkkbs.sk, www.lumen.sk

Spravodajský servis: N

ewsletter -odoberanie sa prihlasuje cez webovú stránku

Kontakt:

slovak@vatiradio.va,

Radio Vaticana, Programma Slovacco, Piazza Pia 3, 00120

Città del Vaticano

Bankové spojenie:

UniBanka, Slovenská rodina Vatikánskeho rozhlasu, 6627995002/1111

Spracovala

Mária Kuzmová

+++++

"Ved' bolesť Nóra...

Fína, Nemca, Čecha, Maďara, Poliaka, Rumuna, Srba, Rusa či Slováka - stále len bolesťou zostane, umocnenou žiaľom matiek všetkých obetí nešťastí a vražd...!"
Rozlohou veľká, ale početnosťou národa, jeho národnými a historickými peripetiami veľmi podobná krajina nášmu Slovensku...

Aj Nórsko prešlo svojim "poddanstvom", aj tútorstvom starších škandinávskych bratov - aj svojou "fašistickou periódou" počas WW2 (Vidkun Quisling = Jozef Tiso, ba aj ich konce boli totožné), aj úspechmi v snahách o nezávislosť (1905 vs. 1993).

Veľkí synovia Nórska v ťažkých časoch nezabudli pozdvihnúť svoj hlas proti nepravíu, či nešťastiu, alebo hystérii znevažovania..., ktoré postihli Slovákov. Či už to bol básnik a spisovateľ Bjoernstjerne Bjoernson (nositeľ NC,1905) počas tvrdej maďarizácie, či obetiam v Černovej! V poslednom období nezostal ticho ani spisovateľ a novinár Egil Lejon, aby na prahu našej nezávislosti svojou obsiahlou a zasvätenou knižnou výpoveďou "Staré a nové hriechy - Gabčíkovo-Nagymaros" (1994) pribrzdil hystériu a očierňovanie nielen úspešné spustenie veľkého vodného diela (nie na "potoku", ale na najväčšej vodnej spojnice Západu s Východom Európy). Nezabudol podrobne sa v nej vrátiť aj ku najcitlivejším krivdám, ktoré sa nášmu národu ušli od susedov, či iných "protektorov" v nedávnej minulosti a erudovane a zanietene ich odsúdiť.

Aj to bola a zostala neoceniteľná pomoc priateľov v čase núdze, či nešťastí. Nehovoriac o nezištnej pomoci dnes už konsolidovaného a bohatého Nórska našej krajine vo forme pomoci grantami, nadáciami v oblasti kultúry, vzdelania, či priamej pomoci pri prírodných katastrofách, obnove pamiatok, či priamou výhodnou spoluprácou v oblasti hospodárskej...

Znenazdania v tejto vzorovej "blahobytné" pokojnej, aj našimi ľuďmi obdivovanej, krajine za jediný deň pred pár hodinami rukou vraha zahynú desiatky, väčšinou mladí ľudia...! Šok zo skutku samotného, ešte viac z počtu smútiacich rodičov a blízkych obetiam "šialeného" teroristického činu...

Súcíť s nešťastím zaskočenými Nórmi, so žiaľom matiek, otcov, bratov, sestier, priateľov zavraždených nevinných obetí - áno, ale prsto kondolovať svojim zápisom do listiny na ambasáde Nórska vyjadriť súčasť je veľa a predsa nie dosť...?!

Nie je vari aj medzi nami, v našom nuznejšom prostredí, priveľa neznášanlivosti, fobie z inakosti, nespokojnosti s možnosťou zabezpečiť svoje životné potreby poctivou prácou, aj ľahostajnosti až apatie zakročiť, keď sa deje obďaleč krivda, či priamo násilie, ...?!

Nech nešťastia inde, aj vo vzdialenom Nórsku, zdôraznia náš apel na zvýšenie citlivosti a ostražitej nástojčivosti včasnému predchádzaniu voči akýmkoľvek prejavom agresivity nekonformných skupín, či jednotlivcov, skôr ako "znenazdajky" by sa mohli prejaviť, trebárs aj "Nórskym príkladom"...?!
Sme zaskočený a zhrozený teroristickým útokom, súcítime s Vami v Nórsku...

+++++

denník Sme je

extremisticke medium ktore umoznuje a aktivne podporuje sirenú v súčasnosti jedinej akceptovanej nenavistnej ideologie-antikaticizmu. v nórsku žije 1% katolíkov. napriek tomu tu celý deň bez problémov možno citovať nadávky a urážky katolíkov. nórsky vrah bol proti multi kultúre a ľavicu bol však aj proti rasizmu a nacizmu bol sionistom a slobodomurárom

bol konzervatívcem a kresťanom/to sa zásadným spôsobom nezlučuje s jeho členstvom v Loži/. takto sa sám charakterizoval

mnohé jeho názory sú logické v kontexte doby v akej žijeme.

jeho skutok je zlý.

no ako vidíme, stal sa u mnohých len dôvodom aby si opät kopli do rúk

a Sme toto aktívne a pasívne podporuje.

p.s. chlapec bol vlastne antifico. skrtní si svojho fíca bol lightmotiv predvolebnej kampane sirenú aj na Sme. kde kto skrtnal fíca.

prečo sa cudujete že niekde v európe dojde trepezlivosť niekomu s marxistami a začne otvorený boj a nielen papierové skrtnie? rozkladanie spoločnosti je kľúčový prvok ľavice/marxistov. preto útočí na jednotlivca, rodinu, cirkvi a celú spoločnosť. preto sa /ako inak mocou zákonov-veď zákon nič nerieši vsakano/ tu vnucujú extrémistické ľavicové socioinžinierske pseudohodnoty, skatulkujú /a kriminalizujú/ sa ľudia ktorí ich neprijímajú alebo voči nim vystupujú.

strieľal v tábore kde 14-17ročné deti nasávali marxistické myšlienky

komunizmus neskončil, je tu a v oveľa horšej zákernejšej podobe.

a ovláda takmer celú európu. a je možné že ovláda aj tvoju hlavu.

vráť sa k skutočným hodnotám. ktoré spoločnosť budujú, a nenicia ju.

to čo teraz zazívame /posledných 50 rokov/ je postupný rozklad spoločnosti vedení

ateistami socialistami a liberalmi. chces byt IN, kracaj s davom- k upadku svojmu aj celej spolocnosti.

A ako sa podla teba prejavuje

ten "rozklad spolocnosti" ? Ak znizovanim poctu nabozenysch fanatikov, prizemnych a hlupych ludi, tak vďaka bohu za taky "rozklad"....:) A s tym "marxizmom" ste uz trapni, mladi ludia v EU ani nevedia, co to je, no uvedomuju si, co je pre spolocnost dobre a vedia, ze chcu zit slobodne, chcu si slobodne vybrat ake nabozenstvo a ci vobec nejake budu vyznavat, nechcu skryvat svoje nazory, sexualnu orientaciu..., chcu aby zakony boli tvorene pre efektívne fungovanie spolocnosti a nie pre uchylne ideologicke "potreby" nejakych nabozenysch fanatikov, preto zmyslaju liberalne. Je az smiesne, ako si nejakych par nabozenysch fanatikov z vychodnej Europy myslí, ze ak ostatni neprijmu ich chore presvedcenie za svoje, dojde k "rozkladu spolocnosti"....:) Presne to iste vasi predkovia v stredoveku mrmlali pod horiacimi telami "kacirov" a "bosoriek", viem, hlad po krvi je velky, ale uz je neskoro, liberalna EU vam ukazuje prostrednik....:) Co ti prosim ta brani zit si svoj zivot podla tvojho nabozenstva ? Nemusiš robit "hrechy" podla tvojej cirkvi, nikto ta nenuti, preco teda ty chces nutit niekoho, aby sa riadil pravidlami tvojho nabozenstva ? Zabudni na to, takto si proti sebe postvete este viac ludi a nakoniec katolicizmus skonci v ilegalite, naozaj si o to "koledujete" a v sucasnosti to bude vsetko zaznamenane pre buducnost, uz nikto nikdy v buducnosti neuveri tomu, ze to vy ste boli utlacani, ze ste boli "mucenici"..., tak ako vy dnes prezentujete vasu minulosť....:)

A mozno je to uplne inak ako nam prezentuju media. Najprv to bol moslimsky extremista, potom pravicy extremista, najnovsie to bol krestansky extremista (podla Markizy). Tu je aj dalsi naznak: <http://mindweaponsinragnarok.w...>

Tazko povedat. Podla mna to bol ojedinely sialenec. Bez ohladu na to, akeho boha/politika/ideologiu uctieval.

+++++

Bol to aktivny sionista a slobodomurar:

Anders Behring Breivik

- Bol/Je nadejnym mladym slobodomurarom, od roku 2008 bol clenom "Saint Olaus of the three pillars" v Oslo.

<http://i.dailymail.co.uk/i/pix...>

<http://twitpic.com/5u848a>

<http://ivarfjeld.files.wordpre...>

Facebook/ jeho profil v Pdf:

<http://www.solidprinciples.com...>

Anders Behring Breivik napisal 1500-stranovy manifest nazvany Europska Deklaracia

Nezavislosti, kde pise "Izrael a Židia su moji glavni spojenci" ...

<http://www.2shared.com/file/M-...>

+++++

V súvislosti so zverejnením vyhlásenia p. Milana Vatraka, predsedu Úradu pre Slovákov žijúcich zahraničných v zahraničí - článok TASR z 9. júla 2011 VETRÁK: Spor Vášáryovej a Molitorisa môže pokaziť postavenie slovenskej menšiny - dovoľujem si Vám poslať pripojené vyhlásenie. S krajanským pozdravom Ľudomír Molitoris generálny tajomník Spolok Slovákov v Poľsku Towarzystwo Słowaków w Polsce tel.: 00 48 12 634 11 27; 12 632 66 04; 12 633 09 41 Fax: 00 48 12 632 20 80 ul. św. Filipa 7 31-150 Kraków e-mail: zg@tsp.org.pl [1] www.tsp.org.pl [2]

+++++

Vyhlásenie

V súvislosti so zverejnením článku v TASR z 9. júla 2011 *VETRÁK: Spor Vášáryovej a Molitorisa môže pokaziť postavenie slovenskej menšiny* vyhlasujem, že nemám žiadne osobné spory s poslankyňou Národnej rady SR Magdalénou Vášáryovou. Jej vyjadrenia publikované v knihe *Sąsiad o północy*, ktorú vydala v máji 2011 v Poľsku, sa týkajú XI. Zjazdu Spolku Slovákov v Poľsku a širšej krajanskej verejnosti, nie mojej osoby. Tvrdenia p. M. Vášáryovej sú ohováraním a nemôžu mať žiaden dopad na poľsko-slovenské vzťahy, lebo na Slovákov v Poľsku útočí ústavná činiteľka Slovenskej republiky. Poľské úrady sa k veci doteraz nevyjadrovali, nakoľko na XI. Zjazde SSP sa zúčastnilo niekoľko vysokých štátnych a samosprávnych úradníkov, medzi nimi aj vysoký úradník Ministerstva vnútra Poľskej republiky. Spolok Slovákov v Poľsku je v Poľsku vnímaný pozitívne, najmä jeho aktivity v oblasti ľudských a národnostných práv a vydavateľské aktivity, čo potvrdzuje tretie v poradí ocenenie ma tohtoročnom knižnom veľtrhu vo Varšave.

Konštatácie predsedu Úradu pre Slovákov žijúcich v zahraničí (ÚSŽZ) Milana Vetráka publikované v správe TASR, sa zakladajú na zásadnej neznalosti problematiky Slovákov žijúcich v Poľsku a základných noriem trestného a občianskeho zákonníka. Tvrdenie, že by obrana záujmov a dobrého mena Spolku Slovákov v Poľsku (SSP) a Slovákov v Poľsku pred ničím neodôvodneným ohováraním zo strany ústavnej činiteľky Slovenskej republiky mohla „...neprospievať jednak postaveniu Slovákov v Poľsku a jednak ani dobrým vzťahom medzi oboma krajinami...“ je neprijateľné, úplne scestné a vyjadrujúce nepochopenie problematiky. V predmetnej veci nejestvuje totiž žiaden môj osobný spor a všetky úkony, ktoré som v mene SSP vykonal, majú súvis s neopodstatnenými obvineniami poslankyne M. Vášáryovej, čím menovaná poškodila záujmy slovenskej národnostnej menšiny v očiach poľskej verejnosti. Z tohto dôvodu nemôžeme taktiež súhlasiť s ďalším názorom pán predsedu M. Vetráka, že tvrdenia p. M. Vášáryovej sú „maličkosť“, lebo sú to mimoriadne vážne obvinenia, ktorých vysvetlenie by malo byť aj v štátnom záujme Slovenskej republiky.

Je veľkou škodou, že predseda ÚSŽZ, ustanovizne, ktorej SR zverila starostlivosť o zahraničných Slovákov, si pred vydaním predmetného vyhlásenia

nevypočul názor vlastných pracovníkov, poradcov a spolupracovníkov, ktorí boli prítomní na XI. Zjazde Spolku Slovákov v Poľsku v Krakove v dňoch 25.-26. januára 2003: Claude Baláža, bývalého splnomocnenca vlády SR pre zahraničných Slovákov (v súčasnosti poradcu predsedu ÚSZZ), tajomníčku ÚSZZ Dašu Laurenčíkovú, externú spolupracovníčku ÚSZZ Katarínu Máriu Herkl'ovú a Lubomíra Šišáka, bývalého riaditeľa odboru Generálneho sekretariátu pre zahraničných Slovákov (predchodcu ÚSZZ), v súčasnosti zamestnanca Úradu vlády, ktorý z pobytu v Krakove vyhotovil podrobnú správu. Iste by sa dozvedel, že pointou predmetného zjazdu neboli skutky, ktoré Slovensku, Poľsku a celému svetu zvestovala vo svojej knihe p. Vášáryová, ale Uznesenie XI. Zjazdu SSP. Správa dr. E. Šišáka je dostupná na vlákne: <http://www.czsk.net/svet/clanky/svet/2001etvpolsku.html>

Verejne sa preto pýtam predsedu Úradu pre zahraničných Slovákov v Bratislave, p. Milana Vetráka, kto ma teraz brániť túto slovenskú menšinu pred útokmi zo Slovenska, keď Úrad pre zahraničných Slovákov, zriadený pre ten cieľ, práve jeho ústami dáva nepravdivé vyhlásenia?

V kontexte obvinení poslankyne NR SR Magdalény Vášáryovej s poľutovaním znova konštatujem, že menovaná na XI. Zjazde nebola súkromne, zastupovala Slovenskú republiku a bola hosťom nášho snemu. Dvakrát na ňom vystúpila, ani raz neprotestovala vo veci údajných publikácií Matice slovenskej *...ospevujúcich Tisu a fašistický režim Slovenského štátu...*, ktoré podľa nej boli predávané počas zjazdu. Počas dvoch svojich vystúpení viacnásobne SSP pochválila, o. i. za dobrú spoluprácu so Slovenským inštitútom vo Varšave, za vydávanie slovenských kníh v poľskom jazyku, vedeniu SSP dokonca poďakovala za dobrú spoluprácu s Veľvyslanectvom SR vo Varšave a učiteľov slovenského jazyka (členov SSP) na školách na severnom Spiši a hornej Orave za dobrú pedagogickú prácu s mládežou. Prekvapuje preto, že po ôsmych rokoch poslankyňa M. Vášáryová tých, ktorých v roku 2003 chválila, haní! Haní nepekne, ba až primitívne. Zdá sa, že pachtivosť po osobnom zisku z predaja knihy je dôležitejšia než pravda a uznesenie XI. Zjazdu SSP, že jej cieľom je potreba vyvolať škandál za každú cenu, aby bol dosiahnutý marketingový úspech. To, že pritom poškodzuje životné záujmy ťažko skúšanej slovenskej menšiny v susednom štáte ju nezaujímá. Rozhodujúca je tržba a to aj napriek tomu, že poľské vydanie knihy jej do poľštiny preložila pracovníčka Slovenskej ambasády vo Varšave Joanna Bakalarz a zaplatili dvaja veľmi bohatí poľskí občania, slovenskí honorárni konzuli, ktorých do funkcie navrhla sama p. M. Vášáryová: Marian Czerny z Katowic a Adam Goral z Rzeszowa.

Na margo veci treba taktiež poznamenať, že poslankyňa M. Vášáryová chce útokmi na SSP pravdepodobne liečiť psychickú traumu z hospodárskeho krachu jej súkromnej nadácie *Ami Pro Futuro*, ktorú založila vo Varšave 17. novembra 2003 a viedla ju súbežne s výkonom vysokej diplomatickej funkcie – veľvyslankyne SR vo Varšave. To nemá obdobu v dejinách diplomacie, taktiež slovenskej. Paradoxné je aj to, že sídlo tejto nadácie bolo totožné s iným slovenským diplomatickým pracoviskom vo Varšave – Slovenským inštitútom, ktorý dodnes sídli na ulici

Krzywe Kolo 12/14A a nájomné za jeho priestory hradilo a hradí Ministerstvo zahraničných vecí SR. Veľmi som zvedavý, či MZV SR bude v stave tieto čudné aktivity svojej bývalej diplomatky vysvetliť.

**Ludomír Molitoris,
generálny tajomník Spolku Slovákov v Poľsku**

+++++

"Čumil" neexistuje. Ta figúra sediaci na latríne sa volá "Latrinovec"
Niektorí už volajú aj Laurínsku ulicu "Latrínska"

Čo nevidieť bude námestie pre novým divadlom niš' menu "Kocúrovo"- podľa kocúra čo vrčí nad tefanikom

+++++

Svatopluk a Slovaci z ineho zorneho uhla

Nie som historik ani jazykovedec, ale aj tak sa v tomto texte budem amatérsky zaoberať jazykom a dejinami. Nie som odborník v uvedených spoločenských vedách, ale, myslím si, som racionálny, systematicky a logicky uvažujúci človek, a ako taký by som prispieval nejakou myšlienkou k diskusii na vyšie citovanom fóre. Som právnik, ktorému dostalo formálne vzdelanie v logike a ktorému vo svojej profesii musel vždy myslieť racionálne a logicky. Toto uvádzam len preto, lebo prosím čitateľa, aby mojím príspevom posudzoval ako taký. Právnik azda najlepšie vie, že v bežnom živote a v sporoch, sa dá často len ťažko konštatovať / určiť objektívnu pravdu. Pri určitých právnych názoroch na pojednanie veci musím nakoniec o pravde rozhodnúť oprávnená osoba, teda sudca. Ovšem, aj tá je len ľudská, subjektívna [pravda], ktorá môže a nemusí súhlasiť s objektívnou pravdou, skutočnosťou. Aj v prírodných vedách sa absolútne, objektívne pravdy len s ňami dajú stanoviť, a aj tam podliehajú kritike, dokazovaniu, overovaniu a prípadnej zmene. Teda v dejepise / histórii i jazykovede možno asi len ťažko, ak vôbec, s určitou povediať, čo je pravda, objektívna realita a čo je len názor, hypotéza alebo osobné presvedčenie.

ZaXnem spornou zAle-itosou mena Sloven, Slovenka, Slovensko, SlovAk.

Pre niekoho je viac, pre niekoho menej spornou a pre iného nespornou. Vychádzam zo spoločného faktu, že uvedené slová, mená, sú, existujú. Ako sa kedysi vyslovovalo [Sloven, Xi s [e, alebo prehlasovane [a s dvomi bodkami, len existujú [a, Slovan, Xi ako [ie, Slovien, alebo s Xeským znakom, hAXikom nad [e nie je podstatné ani dôležité.

Jazyk sa mení pomerne rýchlo. Dnes nevieme ako sa rozprávalo v starom Ríme, ako Rimania vyslovovali svoje latinské slová. Ovčak [agnus s [gn, alebo [anus s makkým [n, ako to dnes vyslovujú Taliani? Pacem (mier, 4. pád) buď s [c, alebo s dnešným talianskym makkým [c, prípadne dnešným francúzskym [s. Za mojej nedávnej mladosti sa na hornej Nitre, okolo Prievidze, aspoň v istých dedinách,

v eobecne, teda v·dy, vyslovovali slovA mDso, devD², pD², pDs², pamD² ako prehlasovane [a■, teda [a■ s dvomi bodkami. Kto dnes na Slovensku takto rozprava? U· asi nikto. U· je to meso, pes², pe², pame² atO.

ZAver: Diskusia o tom, ako sa presne nazIivali, ako si svoje meno pred vy e tisMc rokmi vyslovovali Sloveni √ SlovAci je neproduktMvna, jalovA, mo·no celkom zbytoXnA. TAto umelo spornA vec sl3·i len neprajnMkom slovenskIho nAroda a tAtu, aby aspoP takto, nejako, podryli identitu, starovekI dejiny a hrdos² SlovAkov. AkIkoIvek Sloven a najmD Slovenka v·dy genericky boli dne nI Slovenky a SlovAci.

Ako asi do lo k zmene mena Sloven na SlovAk?

xMtal som Xosi o tom, Xo je, alebo nie je pravda. Ja predkladAm svoju Zvahu ako pekulAciu. S3 slovenskI slovA zakonXenI na [√Ar■ a na [-ak■. ZaujAl ma fakt, ·e do prvej skupiny patria slovA, pojmy, vz2ahuj3ce sa na profesiu, zamestnanie, remeslo: stolAr, murAr, mlynAr, kuchAr, tesAr, rybAr, husAr, farAr atO. Do druhej skupiny patria slovA, pojmy, oznaXuj3ce nejak3 Xinnos² alebo vlastnosti Xloveka: pytliaK, spevAk, hlupAk, sprostAk (rusky durak) ·obrAk, vandrAk, tulAk, v etko s viac-menej dehonestuj3cim charakterom osoby (v urXitom smere aj pytliaK) a SLOVaK. Viem si celkom dobre predstavi² nejakIho naf3kanIho pAna Iachtica, nielen MaOara, ale aj slovenskIho povIceneckIho, odrodilIho zemana, ktorI kedysi, kdesi, povedal svojmu poddanImu Slovenovi ■ stra² sa ty (·obrAk) slovAk■! A [SlovAk■ bol na svete. Zostala u· iba Slovenka a slovenskI jazyk. Je zaujMmavI, ·e ju·nM Sloveni, dne nM Slovinci, zostali [Slovenec.■ Slovenky s3 rovnakI v obidvoch nArodoch. ■ eby sa k nim Rak3 ania boli sprAvali slu nej ie ako k nAm MaOari, alebo oni sami, medzi sebou, sa hanlivo neprekArali, ako mo·no severnM Sloveni - SlovAci? MalI zaujMmavI detail je to, ·e mno·nI XMslo slov konXiacich na √ak mA koncovku √ci: pytliaCi, hlupAci, ·obrAci atO., rovnako ako SlovAci. SlovA konXiace na √Ar maj3 v ·enskom rode koncovku √ka: mlynArka, kuchArka, rybArka, farArka, rovnako ako Slovenka. Na e ·eny nikdy nedostali meno SlovAcka odvodené od SlovAk, teda s [a■ namiesto [e■, [-en■. Na i bratia, moravskM Sloveni, zostali na svojom rodnom Slovensku u· nie ako Slovensku, ale (moravskom) SlovAcku ([SlovAcko■) a ich tie premenovali na SlovAkov.

KeO·e reagujem na nAzory a tvrdenia niektorIch diskutIrov v internetovom periodiku sclabonia.sk dodAm e te jednu jazykovedn3 maliXkos². IstI pAn Juraj Valu ek tam napMsal 1/ 07/ 2010 o 6:35, ·e na e slovo [vM²az■ je z ugrofMnskeho slova vitez, jazdec a nie, ako sa skTr myslelo a tvrdilo, ·e maOarskI [vitez■ pochAdza zo slovenskIho slova vM²az. Je to prinajlep om omyl, tvrd ie povedanI, klamstvo. (ZAmerne?) PAn Valu ek tu spravil Oal iu chybu vo svojej protislovenskej argumentAci, preto·e ugrofMnske jazyky maOarXina a fMn tina maj3 tieto slovA: V maOarXine vitez znamenA vM²az, hrdina a jazdec je [lovas■. KTP je [lo■ a jazda na koni [lovaglas■.

Vo fMn tine vM²az je [voittaja■, hrdina [sankari■ a jazdec je [ratsastaja■. Naviac, aj xesi maj3 slovo s rovnakIII^m vIII^mznamom, vitez, aj Slovinci ho maj3 s vIII^mznamom rytier, a po poIII^{sky} vM²az je [zwyciezca■, kde aj laik vidM prM^{buznos} s formou slova vitez, vM²az. HAdam len xesi, Slovinci a Poliaci nepreberali slovA od MaOarov, s ktorIII^{mi} nikdy u·ie spolu ne·ili! Aj takto, nepresnos²ou, alebo mo·no zAmernou l·ou, bojuj3 niektorM [tie·slovAci■, ako sa javM pAn Valu ek, proti svojmu slovenskIII^{mu} nArodu a tAtu.

Teraz nieXo na druh3 tIII^{mu}: Kto bol SvDtopluk, kde a komu vIAdol a Xo mal pri tom na hlave?

Bol Sloven, pripadne [len■ Slovan, Moravan, Nitran? VAdol v Nitre, v akomsi neznamom meste Morava, na Morave - ZemM (tzv. [VeIII^{kej}■) alebo v celej [Slovenii■, na Slovensku? Tato, takto polo·ena otAzka, je rovnako hl3pa a zbytoXnA ako predchAdzaj3ca otAzka ohIII^{adne} voIII^{akedaj} ieho mena SlovAkov √ Slovenov a jeho vIII^{slovnosti}.

Ako vieme od dejepiscov (historikov) SvDtopluk najprv vAdol v Nitre ako nitrianske knie·a, teda akIII^{si} miestokrAIII^{ff}, anglicky viceroy. NeskTr, po v elijakIII^{ch} udalostiach a politicko - mocenskIII^{ch} bojoch a machinAciAch sa stal vAdcom rozsiahleho Zemia obIII^{vanIII}ho slovanskIII^m III^uOom, Slovenmi, na ZemM dne nej Moravy, Slovenska, a Xasti MaOarska a Rak3ska. To je vraj nepopierateIII^{nIII}. VAdol teda, okrem inIII^m, dne nIII^m SlovAkom a Moravanom, akokoIII^{vek} sa vtedy volali, alebo akokoIII^{vek} ich inM, cudzinci, nazIII^{vali}. Dnes sa Moravania sami vDX inou pova·uj3 za xechov a rozprAvaj3 po Xesky, ale to nechAme bokom.

III^{ud} usadenIII ^v povodM rieky Moravy sa podIII^{fa} nej nazIII^{val} Moravania alebo MoravAci. III^{udia} ·ij3ci v povodM rieky Nitry, boli Nitrania, alebo Nitraci. Boli to prM^{buznIII} slovanskIII ^{kmene}, ak nie len jeden a ten istIII^{ch}. Takmer istotne sa nazIII^{vali} spoIXnIII^m rodovIII^m menom Sloveni, o ktorIII^{ch} bolo pojednanIII ^{vy} ·ie. Obidve tieto Zemia boli sprvu spravovanIII ^{viac-menej} samostatne. Boli to akIII^{si} knie·atstvA na Xele s knie·atami, ako je uvedenIII ^{vy} ·ie o nitrianskom knie·ati SvDtoplukovi. Vtedy sa volali, resp. ich nazIII^{vali}, knezi, kPazi, alebo tak-nejak. Je to (staro)slovanskIII ^{slovo}, ktorIII ^{je} e te aj dnes v poIII ^{tine}, kniaz, v slovinXine knez a v ru tine knjaz (s pMsmenom [ja)■. V slovenXine mAme dnes slovo kPaz v znamom prenesenom vIII^{zname}. VoIII^{akedy} u Slovenov a v etkIII^{ch} starIII^{ch} Slovanov to bol teritoriAlny a kmePovIII ^{vIAdca}, akokoIII^{vek} by sme ho dnes nazIII^{vali}. Staroslovensky kPaz, knez, je dnes vIII^{znamove} knie·a, princ ako panovnmk, alebo, v ir om zmysle, aj krAIII^{ff}. V tIII^{ch} Xasoch, ktorIII ^{s3} predmetom diskusie, takmer v etci eurCpski panovnmci, dokonca aj vIII^{slovnM}, nepopierateIII^{nM} krAli boli, vraj, ak verMme historikom, podriadenM a poslu nM ■rMmskemu [, XM·e rMmsko - nemeckIII^{mu} cisArovi, alebo jednoducho, povedanIII ^v dne nej terminolCgii, nemeckIII^{mu}. TakIII^m bol, okrem ostatnIII^{ch} podriadenIII^{ch} panovnmkov, krAIII^{ff}ov aj SvDtopluk. TakIII^{to} vraj bol feudAlny ZradnIII^{ch}, prAvny stav, aj keO skutoXnos² bola Xasto celkom inA. NominAlni vazali Xasto zrAdzali svojho [cisArskeho■ pAna, a inIII^{ch} svojich pAnov na ni·ej Zrovni, bojovali proti nim, zabMjali ich a podmaPovali si ich Zemia. Tak sa to robilo v·dy, a robM aj dnes.

Ako v s3Xasnosti titulova² SvDtopluka?

Nu, urXMte nie kPaz. Mohol by by² princ alebo knie·a, Xo by v ak logicky predpokladalo, ·e ak bol len [(velko)moravskII■ alebo slovenskII knie·a, tak musel ma² nad sebou nejakIIho vy ie postavenIIho vIAdcu, krA#fa, Xo v ak, ako vieme, SvDtopluk od urXitIIho Xasu nemal. Mal len jedinIIho nadriadenIIho pAna, vIAdcu, a to rMmsko - nemeckIIho cisAra, tak, ako ho mali aj inM panovnmci, aj krAli, naprMklad bavorskII. Je asi pravda, ·e slovo krA# sa odvodzuje od mena nemeckIIho vIAdcu Karola Ve#kIIho, Charlemagnea. Ako sme uviedli vy ie, Slovania mali na to vIaz, titul, [kPaz■. Od urXitIIho Xasu sa teda eurCpski panovnmci zaXali (asi) titulova² [Karol■, v nemXine Koenig, neskTr v angliXtine king, v slovanskIIch jazykoch krA#, krolj, krol a podobne. Ale vo franc3z tine je to le roi, v talianXine [re■ a podobne v ostatnIIch romAnskych jazykoch, odvodene z latinskIIho slova rex. V inIIch kult3rach je najvy M panovnmk nazIIvanII rTzne, Rusi mali cAra (od [cisAr■) Turci sultAna, Indovia maharad·u, rad·a stojí pod maharad·om - krA#om, IrAnci acha, Arabi ejkov atO. V etky tieto hodnosti, tituly, maj3 v podstate rovnakII vIznam a politick3, mocensk3 a dTstojnos² vyjadruj3cu vAhu. V EurCpe, aj u nAs, v slovenXine, sa pre najvy ieho vIAdcu zau·Mval titul krA#■, v rTzných reXiach rTzne znej3ci, ako bolo uvedenII vy ie, Koenig, king, kiraly, roi, re, a i.

ZAver:

xoko#vek SvDtopluk vo svojom 3rade na hlave nosil, alebo niX nenosil, korunu tak3 alebo onak3, alebo ·iadnu, bol v urXitom Xase suverInnym panovnmkom, vIAdcom istIIho 3zemia, istIIho [tAtu■ a preto ho mo·no celkom pokojne pova·ova² za krA#a a titulova² krA#. Ak niekto na Slovensku chce, mT·e si ho titulova² pekne po staroslovensky [kPaz■, teda knie·a. SvDtoplukovi zato krA#ovska koruna z hlavy nespadne. SvDtopluk fakticky bol a zostane krA#om, Xi sa to niekomu pAXi alebo nie. Vieme, ·e sa to nepAXi hlavne nepriate#om SlovAkov a samostatnIIho Slovenska, ktorM v etkIIch ostatnIIch okolitIIch vIAdcov, vrAtane maOarskIIch a XeskIIch, pokojne nazIIvaj3 krA#mi. Kto a kedy SvDtopluka korunoval, a Xi formAlne vTbec, nie je rozhoduj3ce. To nikto, ani ·iadny historik, s urXitos²ou nevie, ani vedie² nebude. Tieto otAzky s3 Xasto vecou nielen nAzoru, ale najmD propagandy, popularity a ideologicko-mocenskIIch bojov, ako nAm dokazuje aj [rie enie■ otAzky, Xi skTr cirkus s tzv. [pravou■ svDto tefanskou √ maOarskou korunou. Ale to je u· inA tIma.

ZostAva nAm vyrie i² poslednII umelo vytvAranII problIm, teda odpoveda² na otAzku za koho sa pova·oval, ako sa asi predstavoval sAm SvDtopluk.

Bol Nitran, Moravan, alebo Sloven? Bol teda moravskIIm alebo slovenskIIm (odvodene od Sloven, Slovenka) krA#om, lebo nitrianskym, ktorII bolo iba knie·atsvo, nemohol by². Najprv kon tatujeme, ·e kIIm bol iba nitrianskym knie·a²om, nebol a nemohol by² ani slovenskIIm ani moravskIIm krA#om. KeO sa v ak stal suverInnym vIAdcom, panovnmkom ve#kej krajiny / rM e, ako bolo pojednanII vy ie, stal sa krA#om Nitranov aj Moravanov a v etkIIch naokolo bIIvaj3cich Slovenov, ktorM mu boli podriadenM. (Dne nIIch xechov a Poliakov v tejto 3vahe opomenieme.) KeO·e

vľAdol aj na ľ Morave■ Moravanom, ale aj Slovenom na Nitriansku a irokom okolM (Bratislava, DevMn a inde) bol krAľľom obidvoch knieatstiev. Preto je mo·nII ho poklada² a oznaXova² za krAľľa moravskIIho, teda Moravana, rovnako ako aj krAľľa slovenskIIho, krAľľa ľ nitrianskych■ Slovenov, dne nIIIch SlovAkov, tak ako sme ich etnogenIzu rozviedli vy ie. Navyac aj preto, e Moravania, aspoP ich veľľka Xas², ij3ca na moravskom SlovAcku, a Xi Slovensku, sa oddAvna, a po nedAvnu dobu po druhej svetovej vojne, pokladali za SlovAkov, a tak sa aj nazIIIvali, moravskM SLOVaCI. O tom sa dA napMsa² osobitnA t3dia.

TIII, e sa SvĎtopluk stal krAľľom aj Moravanov, tak e politicko-mocensky bol ľ Moravan■, neprestal byt pTvodnIII Nitranom, teda Slovenom, dne nIII SlovAkom. Rovnako tak je to v rTzných krajinAch aj dnes, keO naprMklad britskA ľ cisArovnA■ (British Empire) nominAlne anglickA krAľľovna, je tie krAľľovnou ľkCtska, Walesu a SevernIIho mrska, spolu tzv. United Kingdom, SpojenII krAľľovstvo. Tak e v ľkCtsku, povedzme v Edinburgu, jej socha je sochou anglickej a zAroveP aj kCtskej krAľľovny.

Navyac, vodcovia radi preukazuj3 solidaritu a spolupatriXnos² k urXitej skupine ľľudM alebo k nArodu, ako to v Xase m3rom rozdelenIIho BerlMna urobil v roku 1961 americkIII prezident Kennedy, keO pri m3re do mikrofcnu zvolal ľ Ich bin ein Berliner■ ✓ Som BerlMnXan. Podobne mohol kona² aj SvĎtopluk.

Tak e SlovAci! Mame svojho legitMneho, skutoXnIIho slovenskIIho krAľľa, ktorIIho si vAme a uctievajme! xerpajme z neho silu na prekonanie v etkIIIch proti- svĎtoplukovskIIIch, protislovenskIIIch, zradnIIIch a podvratnIIIch sMI!

Dodatok:

Tento najnov M svĎtoplukovskIII umelo vytvorenIII ľ problIm■, rozdzchanIII neprajnMkmi SlovAkov a samostatnIIho Slovenska, je len ľ burkou v erbli■, (mĎkXeP na s) teda v noXnMku, povedanII ľľudovo (vulgArne?) ak mladA generAcia e te vie Xo to je / bolo, ale verejnosti je pods3vanA ako veľľkIII karibskIII hurikan. MnohII inII eurCpske ľ historickII■ nArody podobnIII problIm nemaj3, resp. si ho nevyrAbaj3. Svojich franc3zskych priateľľov som okoval, keO som sa ich spIIItal, Xi vedia kto vlastne s3, ako sa dostali k menu Franc3z a Franc3zsko. Samozrejme, e s3 na svoje meno a svoj pTvod ukrutne hrdM. KeO sa odo mPa dozvedeli, e ich meno je odvodenII od germAnskych Frankov, e existuje nielen France ale aj Franken v Nemecku, e vo Frankfurte, v Nemecku, bol kedysi brod cez rieku pre domAcich germAnskych / nemeckIIIch Frankov, a e v Nemecku je veľľa miestnych mien zaXMnaj3cich s ľ Franken■, od prekvapenia otvorili 3staľ Tie, e ich sladkII Franc3zsko, ľ la douce France■, bola kedysi germAnska / nemeckA rM a, ktorej vľAdol nemeckIII krAľľ ✓ cisAr Karol VeľľkIII, Karl der Grosse, franc3zsky Charlemagne, odvodenII z latinskIIho Carolus Magnus. Po jeho smrti zApadnA Xas² jeho rM e sa ustAlila ako ZApadofranskA, v ktorej naOalej vľAdli germAnski- nemeckM krAli, potomkovia Karola VeľľkIIho. VlasteneckIII Franc3zom vTbec nepreKAa, ba vystatuj3 sa tIII, e v ParM-i pred slAvnou katedrAlou Notre Dame stojí veľľka jazdeckA socha veľľkonemeckIIho cisAra Karola VeľľkIIho, slAvneho to a Franc3zmi uctievanIIho FRANC3ZSKEHO(!) panovnMka Charlemagnea. MAm jeho pekn3 fotografiu. xo na to povedia niektorM

slovenskí historici, napr. pán Juraj Valu ek, diplomovaní odborníci na slovenskú dejiny a v elixó iní, ktorí m veľmi prekáža (neodborne vyhotovená a na nesprávnom mieste, na bratislavskom hrade, zasadená socha (moravskeho krasá Svätopluka?)

A celkom na koniec.

Na i protinrodní historici určite poznajú dielo rímskeho cisára, vojvodu a spisovateľa Gaia Julia Caesara (De bello Gallico, O galskej vojne. Hneď na zátku tam stojí: Gallia est omnis divisa in partes tres, quarum unam incolunt Belgae, aliam Aquitani, tertiam qui ipsorum lingua Celtae, nostra Galli appellantur. Galia je rozdelená na tri časti, z ktorých jednu obývajú Belgiá, iní Aquitáni a tretiu, ktorí sami seba (svojou rečou) volajú Celti (Kelti) ale my ich nazývame Galmi. Autor pokračuje (toto v etci sa medzi sebou líma rečou, inými jazykmi). Rímska Gallia je v podstate dnešné Francúzsko a Belgicko. Táto niekdajšia Gallia, po ktorej niet ani stopy, po reči ktorej (galickej) nieto ani pamiatky (a na malí lokálne významy) je dnes súčasťou Francúzska, s hrdkami, a namyslenými Francúzmi, ktorí nielen nevenujú, ale ani nepoznajú svoj ústredný germánsky / franský pôvod, ak dnes už iní, tak aspoň pôvod svojho mena, France, français. My Slováci máme nepretržite svoje pôvodné meno, čo je úplne jasné u mena našich Slovanov, Slovanov, Slovanov, ktorí sa nazývajú rovnako, ako pred vyše tisícročí, Slovanov. A v našom hlavnom meste, v starobylom (Breslavva Civitas, Breslavovom meste, v Bratislave, na pôvodnom staroslovenskom hradi / hrade dnes konečne stojí jazdecká socha veľkého (staro)slovenského krasá Svätopluka.

JUDr. Jan Zvalo

Ottawa, Kanada, 3. august 2010

+++++

Karol Sidor: Muž, ktorý povedal Hitlerovi NIE

Milan Krajniak, 26.7.2002, in Zine • Publicistika •
Kurz národnej sebadôvery

Karol Sidor a Jozef Tiso predstavovali koncom tridsiatych rokov 20. storočia dve krídla v HSEŠ. Boli politicky aj ľudsky úplne rozdielnymi osobnosťami. Tiso bol typom taktika, ktorý veril, že politickým manévromi dosiahne postupné ústupky. Bol „osamelým vlkom“, nikdy sa mu nepodarilo zomknúť za sebou tím ľudí, ktorí by za ním stáli ako jeho podporná skupina. Dlhé roky bol korunným princom HSEŠ. Keď bol [Hlinka](#) v polovici dvadsiatych rokov niekoľko mesiacov v USA, vedením strany poveril práve Jozefa Tisa. Ten za jeho neprítomnosti dohodol

vstup do vlády, z ktorej však musela HSĽS po politickom procese s Tukom vystúpiť. Za dva roky vo vláde nedokázala HSĽS dosiahnuť žiadne podstatné ústupky a vo voľbách 1929 stratila päť poslaneckých mandátov. Manévrovanie sa teda HSĽS nevyplatilo.

V tridsiatych rokoch postupne získaval v strane podporu Sidor, ktorý sa opieral najmä o mladšiu ľudácku generáciu. Politicky bol radikálnejší ako Tiso a odmietal politiku kompromisov. Účasť ľudákov v akejkoľvek vláde podmieňoval naplnením Pittsburgskej dohody. Odmietal kabinetnú politiku a spoliehal sa na jasne vytyčený politický kurz a trpezlivosť. Sidor dokázal okolo seba sústrediť tím ľudí, ktorí ho podporovali a rešpektovali ako prirodzeného vodcu.

Tiso a Sidor sa dostali do veľkého politického konfliktu pri voľbe prezidenta ČSR po Masarykovej abdikácii v roku 1935. O budúcom prezidentovi vtedy rozhodli hlasy poslancov HSĽS. Sidor presadzoval podporu kandidáta agrárikov Bohumila Němca. Sidor považoval odstránenie čechoslovakistu Beneša z politiky za strategickú vec pre Slovensko. Tiso, naopak, Eduarda Beneša presadzoval. Nazdával sa, že Sidor Beneša preceňuje a veril, že autonómiu „uhrá“ aj s Benešom. Tiso nakoniec tento súboj vyhral a Beneš sa stal vďaka nemu prezidentom. Beneš sa mu za to o 12 rokov „odvďačil“ – nechal ho obesiť. Karol Sidor sa na protest proti podpore Beneša vzdal poslaneckého mandátu.

Na zjazde HSĽS v roku 1936 získal prevahu v strane Sidor. Beneš totiž vo vzťahu k Slovensku nepripustil žiadne ústupky. Sidor presadil do uznesenia zjazdu podmienku, že HSĽS nesmie vstúpiť do vlády bez naplnenia Pittsburgskej dohody. Po tomto zjazde sa Andrej Hlinka v otázke svojho nástupcu v čele strany definitívne priklonil na stranu Sidora. Aby Sidorovi zabezpečil následníctvo, uzavrel v roku 1937 testament, v ktorom Sidorovi odkázal účastiny spoločnosti Andrej, ktorej bol 100-percentným akcionárom. Táto spoločnosť vlastnila tlačiarne a stranícku tlač HSĽS. Po Hlinkovej smrti v auguste 1938 bol síce Tiso formálne podpredsedom strany, ale faktickú moc mal v rukách Sidor. Na prvom zasadnutí predsedníctva HSĽS po Hlinkovej smrti vznikla búrlivá debata, v ktorej viacerí sponchyňovali Hlinkov testament. Sidorovu pozíciu najlepšie charakterizovala jeho poznámka: „*Vy sa tu všetci rozčulujete. Ja nie. Ale beda vám, až sa ja rozčulím.*“ Predsedníctvo potom prijalo Sidorov návrh, aby funkcia predsedu strany z úcty k Hlinkovi ostala rok neobsadená.

Po Žilinskej dohode zo 6. októbra 1938 o autonómii Slovenska sa stal Jozef Tiso predsedom autonómnej vlády. Karol Sidor túto funkciu ako aj účasť v autonómnej vláde odmietol. Stal sa predsedom Ústredného národného výboru, ktorý riadil a koordinoval činnosť miestnych a mestských Národných výborov. Tieto mali možnosť zrušiť alebo pozastaviť výkon rozhodnutí obecných a mestských úradov. Žiadne rozhodnutie nesmeli byť prijaté bez prerokovania Národným výborom. Sidor si tak vytvoril vlastnú paralelnú štruktúru moci, ktorá fungovala legálne na základe rozhodnutia č. 2 autonómnej vlády. Okrem toho sa stal Sidor aj podpredsedom ústrednej pražskej vlády ako jediný zástupca Slovákov. Bolo zrejmé, že súboj o následníctvo po Hlinkovi sa čoskoro rozhodne.

Všetko sa rozuzlilo v marci 1939. Pražská vláda sa bez vedomia Sidora a s vedomím Nemcov rozhodla večer 9. marca vojensky obsadiť Slovensko a rozpustiť Tisovu autonómnu vládu. Česi tým padli do pasce Nemcov, ktorí chceli vojenské obsadenie Slovenska použiť len ako zámienku na rozbitie ČSR. Na prvé výročie obsadenia Rakúska, 12. marca, boli pripravení donútiť Slovákov k vyhláseniu samostatnosti a následne obsadiť Čechy a Moravu.

Sidor však okamžite po vojenskom zásahu prišiel do Bratislavy a začal konať. Po zhodnotení situácie dal 10. marca prezidentovi Háchovi ultimátum, že okamžite podá demisiu z ústrednej vlády, ak nebudú vojenské jednotky na Slovensku podriadené jeho rozkazom. Ďalej Háchovi oznámil, že rozpustenie autonómnej vlády považuje za neústavné. Sidor v priebehu dňa rokoval s velením českých okupačných vojsk z pozície podpredsedu vlády. Večer bol už natoľko pánom situácie, že Tiso sám navrhol, aby sa novým predsedom vlády stal práve Sidor. O polnoci vystúpil Sidor v bratislavskom rozhlase s prejavom, kde informoval o svojich požiadavkách voči prezidentovi Háchovi a oznámil, že preberá situáciu na Slovensku pod svoju kontrolu. Do poludnia 11. marca mal Sidor Slovensko úplne vo svojich rukách. V priebehu 24 hodín dokázal prevziať iniciatívu, zabrániť nepokojom a skonsolidovať situáciu. Večer 11. marca prezident Hácha menoval novú slovenskú vládu na čele s Karolom Sidorom.

Nemci boli zo situácie šokovaní. Ich scenár vyvolania anarchie na Slovensku nevyšiel. Darček Hitlerovi k prvému výročiu obsadenia Rakúska vo forme definitívneho rozbitia ČSR sa rozplýval. Počas celej soboty 11. marca sa snažili Nemci presvedčiť Sidora, aby vyhlásil samostatnosť Slovenska. V Petržalke na brehu Dunaja stáli dve nemecké tankové divízie, ktoré boli viditeľné zo Sidorovej kancelárie. Pronemecky naladení predstavitelia HSLS naliehali na Sidora, aby vyhlásil samostatnosť, pretože Slovensko sa vojensky Nemecku aj tak nemôže ubrániť. Sidor sedel v kresle a pokojne pofajčieval cigarety. Odhadoval situáciu správne. Vedel, že na vojenský zásah Nemci potrebujú pozvanie zo slovenskej strany, a to im nebol ochotný dať. Na neustále naliehanie povedal pamätnú vetu: *„Nevezmem na seba, aby ma celý národ preklínal, že som naň uvalil nemecké jarmo.“* Upokojoval ostatných slovami, že keby mali Nemci odhodlanie obsadiť Slovensko aj bez formálneho pozvania, už by to dávno urobili.

V noci Nemci zmenili taktiku. Za Sidorom prišli osobní Hitlerovi emisári Keppler a Burckela. Po chvíli požiadal Burckel Sidora o rozhovor medzi štyrmi očami a povedal mu: *„Vy máte teraz vyhlásiť samostatnosť Slovenska. Ak sa bojíte z Bratislavy, poďte s nami do Viedne. My vás považujeme za vodcu Slovenska a čo vyhlási vodca Slovenska, to musí schváliť každý, strana aj snem, lebo taká je vôľa vodcu!“* Sidor sa opýtal: *„Každý?“* *„Každý,“* rázne odpovedal Burckel. *„Tak, keďže ste teraz na Slovensku, ráčte sa podrobiť aj vy vôli vodcu Slovenska o tom, kedy sa vyhlási samostatnosť Slovenska.“* Hitlerovi emisári potom odmerane odišli. Počas tohto nočného rozhovoru viedenský rozhlas vysielal slovenské pesničky a neustále upozorňoval poslucháčov, aby vyčkali na dôležité vyhlásenie týkajúce sa Slovenska. Čakali na Sidora. Nedočkali sa ho.

13. marca sa pokúsili nemeckí agenti rozpútať v Bratislave teror. V centre mesta vybuchla bomba. Boli prichytení agenti, ktorí kládli nálož k Sidorovmu domu. Sidorovi

sa situáciu opäť podarilo zvládnuť. Medzitým však Tiso prijal pozvanie a odletel do Berlína rokovať s Hitlerom. Na druhý deň zvolal prezident Hácha na Tisovo naliehanie Slovenský snem. Bolo zrejmé, že jedinou témou bude rokovanie o vyhlásení samostatnosti. Na úvod rokovania vystúpil predseda vlády Sidor a oznámil, že vzhľadom na medzinárodnú situáciu podáva demisiu. Po následnom Tisovom referáte o stretnutí s Hitlerom bolo jasné, že existujú iba zlé možnosti: Vyhlásiť samostatný štát pod patronátom Nemecka, alebo nechať Slovensko rozdeliť medzi Nemecko, Maďarsko a Poľsko. Snem si vybral menšie zlo.

Karol Sidor 14. marca 1939 odišiel z veľkej politiky. Odišiel z nej ako 37-ročný, na vrchole moci a popularity. Nebol ochotný realizovať menšie zlo. Nebol ochotný stať sa nemeckým vazalom. Na rozdiel od Tisa neveril, že sa „to“ bude dať s Nemcami „uhrať“. Máloktoľ politik dokáže odolať pokušeniu moci a zachovať si rovnú chrbticu tak, ako to dokázal Karol Sidor v marci 1939.

+++++

**AKTUÁLNE RIZIKÁ SÚPERIVOSTI NA SLOVENSKU, V EURÓPE A
VO SVETE**

22.7.2011

(Príspevok do Stálej konferencie Panslovanskej únie)

www.pansu.sk

Súvekí historici v Európe i vo svete čoraz častejšie považujú dobu skončenia svetovej studenej vojny (1989) za **skončenie novoveku** a za **začiatok postnovoveku**. Nie som si istý či studená vojna celkom skončila, ale mäkké ukončenie rivality dvoch jadrových blokov celkom určite bolo **antikatastrofickým** činom a zaslúži si aby bolo predelom medzi novovekom a postnovovekom. Bohužiaľ súperivé maniere medzištátneho **machiavelizmu** nevymizli. Moderní politológovia a sociológovia ho nazývajú „**sociálnym darvinizmom**“. Práve depresívny vývoj sveta, Európy, EÚ, a Eurozóny nám pripomína, že jednak pravým dôvodom tohto depresívneho úpadkového vývoja je samotná **rivalita (súperivosť) záujmov** a že spätne zhoršovanie spoločenskej klímy ešte **zosilňuje sklony k sebeckej rivalite**. Ostáva neodškriepiteľným faktom, že v intervale posledných dvoch dekád zažilo ľudstvo nie len krízu a kolaps tzv. **reálneho socializmu** sovietskeho typu, ale už štvrtý rok zažíva krízu a kolaps tzv. **reálneho konzumizmu**. Celý globálny priestor na rozhraní novoveku a postnovoveku sa vyznačuje zrýchľujúcim rozvoľňovaním a preskupovaním **veľmocenských sfér vplyvu**. V rozpätí 2 dekád zanikol tzv. **bipolárny svet**, vznikol **monopolárny svet** jednej globálnej **superveľmoci (USA)** a vzápätí po kolapsoch hypotekárnych, derivátových a finančných trhov začal zanikať aj monopolárny svet a vznikom **multipolárneho sveta** začal sa zrýchlený presun ekonomických potenciálov z **atlantickej do pacifickej sféry**. Tento zrýchľujúci presun najprv ekonomických a neskôr i geopolitických ťažísk v podstate potvrdil už **storočné ustupovanie Európy zo svetového líderského postavenia**, avšak zároveň **potvrdil aj začiatok amerického ustupovanie zo slávy monopolnej globálnej superveľmoci**. USA síce priniesli svetu skúsenosť z **republikánskej zástupnej demokracie**, ale **priamou demokraciou** svet neobohatili. Skôr by sa dalo povedať, že počas občianskej vojny **prehral americký štátny decentralizmus**, lebo bohužiaľ

s víťazstvom nad ohavným princípom otrokárstva **bol porazený** cenný princíp **konfederatívnej decentralizácie moci**. Je však nesporné, že Americký boj za nezávislosť na britskom kolonializme začal už o storočie prv a spolu s Francúzskou revolúciou prispel k zatláčaniu éry **monarchistického absolutizmu**. Načim však pospolu dodať, že maniere republikánskeho absolutizmu neboli o veľa humánnejšie. **Jedine malá Švajčiarska konfederácia** vyskúšala a stupňujúco praktikovala **odbúranie absolutizmu**, zavedením a zdokonaľovaním **priamej demokracie (referenda)** a dôsledným uplatňovaním **tzv. dislokovanej inteligencie** vo vládnutí (**decentralizovaným vládnutím**). Tým vlastne iba Švajčiarsko a čiastočne škandinávske štáty odskúšali pre ostatný svet zdokonaľovacie prvky **decentralizovaného vládnutia**. Totiž americké hegemoniálne praktiky už od 19. storočia či už voči Latinskej Amerike, Ázii, Európe a Afrike sa veru nevelmi odchyľovali od minulých praktík veľmocenského machiavelizmu Francúzska, Británie, Nemecka, Ruska a Japonska. Bolo by avšak nespravodlivé keby sa neprihliadlo na **veľké americké nóvum**, ktoré do svetovej politiky vniesol **Robert Woodrow Wilson**, keď proklamoval pred koncom prvej svetovej vojny novú normu medzinárodného práva a to **sebaurčujúce právo národov na vlastný štát**. Proklamácia z roku 1917 bola vlastne prvým razantným krokom USA ako dominujúcej svetovej veľmoci. Urobili tak nie celkom nezištne lebo najprv nechali rivalizujúce vojnové mocnosti po dva roky sa vzájomne ničiť v krvavej zákopovej vojne a potom prišli s čerstvými silami na svetové bojiská. **Americká stratégia spočívala v tom, že najprv proklamovali tzv. aktívnu neutralitu, ktorá im dovolila vyhnúť sa najurputnejším bojom v začiatkových fázach meraniach síl a zároveň im umožnila zúčastniť sa najväčšou vehemenciou tzv. vojnovéj konjunktúry. Najprv inkasovali rezervy bojujúcich strán tým že museli platiť v hotovosti a nákup si aj sami odvieť (známy zákon „cash and carry“) a potom si vynútili prístavné bázy (priamy prístup k námorným prekladiskám) a v podstate diktovali úverovom a cenové podmienky svojim spojencom. USA si tak vytvorili výhodnejšie podmienky pre tzv. povojnové odbytové trhy. Opakovali túto stratégiu vynechania prvých fáz vojnovéj konfrontácie aj pred začatím druhej svetovej vojny a zároveň získali veľmi výhodnú nábehovú krivku na preladenie svojho hospodárstva na vojnové hospodárstvo. Treba povedať, že k takémuto správaniu ich viedla aj skutočnosť, že ani ich strategickí rivali (Nemci v Atlantiku a Japonci v Pacifiku) si nemohli vo vojnovom konflikte dovoliť priamo útočiť na „kontinentálne územie“ USA. Táto kontinentálna výhoda tvorí súčasť geopolitického kalkuluju USA. Ide o výhodu, ktorá prinášala nie len vojenskú strategickú výhodu, ale aj ekonomickú výhodu. Aj z prvej svetovej aj z druhej svetovej vojny vyšli USA ako najväčší veritelia (postarali sa o to aby mali trvalé kladné saldo z ekonomických vzťahov). Napríklad Británia musela sa vzdať úplnej väčšiny zásob drahých kovov, výhodné prenajať na celom svete všetky svoje námorné zásobovacie základne a uzavrieť dlhodobé úverové zmluvy. Napokon - ako zdôraznil W. Churchill vo svojich pamätiach urobili tak Briti so **škrípajúcimi zubmi**, ale vcelku **vd'ační**, lebo USA bolo nie len svetovou zbrojnicou, ale aj produkčným potenciálom pre amerických spojencov. Spojenecké zmluvy majú vždy tvrdé kalkulačné jadro pre toho kto je v hegemoniálnom postavení. Napokon aj zas spojenectvo sa platí. Nemožno zabúdať, že aj „rozvojová pomoc“ je biznis. Okrem toho určitá **submisivita európskeho západu americkému západu** po druhej svetovej vojne bola aj veľkým prínosom pre vojnu **zbedačenú a podkapitalizovanú západnú Európu**. Preto západoeurópska spoločnosť**

právom uvítal tzv. **Marshalov plán**, ktorý bol nie len ponukou rozvojového kapitálu pre zruinovanú Európu, ale zároveň aj vytváraním „**obranného valu**“ proti rozpínavosti stalinského komunizmu, aj zaručením odbytkov pre americkú produkciu, aj vytvorením obrovského **psychologického kontraktu** medzi západnými vládami o spôsobe súperenia so sovietskym blokom. **Slovensko sa nesmelo podieľať na tejto kapitálovej infúzii z dvojakých dôvodov, : muselo sa vrátiť do provinčnej podriadenosti čechoslovakistickej ideji a muselo sa podvoliť zaradeniu do sovietskeho bloku**, hoci prvé demokratické voľby na Slovensku boli prozápadne orientované (na rozdiel od Česka, kde dominovala komunistická „východná“ orientácia). Tým, že aj Slovensko, aj Česko-Slovensko pripadlo do sovietskej zóny vplyvu tak sa **podkapitalizovanosť** slovenskej provincie i česko-slovenského vazala ešte prehĺbila. **Takto Slovensko muselo odviesť svoj vazalský podiel na zbrojné preteky počas studenej vojny**. Toto štátne degradované Slovensko v čechoslovakistickej optike malo voči tzv. jednotnej československej ekonomike plánovite plniť predovšetkým úlohu **odávateľa polotovarov (prvovýroby)** a rozvíjať bázu tzv. **ťažkého inustrializmu** (bane, hutí, ťažké strojárstvo a výrobu pre tzv. východný export). **Slovensko zároveň tvorilo aj tzv. reprodukčnú biobanku**, lebo do českého pohraničia **po vysídlení Nemcov muselo poskytnúť masívny príspevok prisťahovalcov a teda Slovensko cez diskkrétne kontingenty slovenských pracovných síl pre „pohraničie“ vlastne plnilo úlohu vytvárania ozajstných „čechoslovákov“**, ktorí sa usadili v Česku a tam vytvorili rodiny a v podstate sa asimilovali. **Takto sa pol milióna ľudí zo Slovenska stali vyplňacími vákua v českom pohraničí**. Tento príspevok Slovenského živlu nebol nikdy formálne deklarovaný a náležite ohodnotený. Tak či tak Wilsonova deklarácia je veľký americký príspevok k ochrane sebaurčujúceho práva národov. Hoci voči Slovensku sa sebaurčovacie právo národov na vlastný štát dva krát realizovalo len derivovane (1918, 1945), predsa tvorilo fundamentálny predpoklad pre završovanie slovenskej národnoštátnej emancipácie. Novodobé Slovensko v svojom kolektívnom vedomí nesie v sebe vďaka za tento prínos Ameriky. Najmä teraz, keď sme pochopili význam vplyvu evolučného princípu **„diverzity (druhovej rozmanitosti)“ pre uchovanie vlastnej identity, tak o to viac si ceníme tento dlhodobý americký prínos**. Totiž výskumom druhovej rozmanitosti svetová genetická veda ukázala, že nie len biodiverzita je podmienkou zdravej rozmanitosti života, ale, že aj ľudská rozmanitosť musí byť chránená cez rozmanitosť národov a to **právom každého národa na štátne sebaurčenie**. Dokonca celé štruktúrovanie ľudských spoločenstiev musí byť tvorené **zdola nahor (subsidiárne, konfederatívne)** a nie **zhora nadol (federatívne)**. USA boli pôvodne subsidiárne organizované (konfederácia), iba spor o vylúčenie otrokárstva južných štátov prinútil prijať zovretejšiu (centralizovanejšiu) formu „americkej únie“. Práve sebeckej plytvavosti a rozhadzovačnosti centrálnych elít všade vo svete nastoľuje naliehavú potrebu postupného **odbúrania centralizmu** a organizovanie ľudstva ako **decentralizovanej štruktúry** – tzv. **dislokovanej inteligencie moci**. Hegemonialistické atavizmy na celom svete vedú ku zadlžovaciemu kolapsu všetkých centralizmov. Antikatastrofické ukončenie studenej vojny zrušilo polarizáciu Európy na dva rivalizujúce bloky a tak sa aj Slovensko už neocitalo na konfrontačnej čiare súperiacich blokov. Prvý krok k postupnému vytesneniu hegemonializmu bol urobený v tom, že Európa prestala byť priamo polarizovaná. Ale zotrvačnosť hegemonistických manier je obrovská. Aj vo svete, aj v Európe. Plazivé oživovanie napríklad **bruselocentrizmu**

ukazujú, že národné štáty by mali ostražito strážiť princíp subsidiarity (usilovať o onú integráciu zdola nahor a nie zhora nadol) . Totiž práve ekonomické kolapsy ukázali, že európske štáty by sa mali vyhnúť rizikám radikálnych riešení. A centralizmus je radikálne a nezdravé riešenie. Aby bolo toto pravidlo správne pochopené, všetky európske národy by mali vítať subsidiárne scelovanie Európy, ale zároveň by mali vzdorovať sklonu elít k centralizácii a k premene konfederatívneho európskeho zoskupenia do podoby „superštátu“. Bruselocentrizmus je centralizmus, ktorý ohrozuje decentralizovanú subsidiaritu. Preto najmä malé európske štáty, by mali lavírujúco hájiť Európu pred sebeckou časťou amerických radikálov, ktorí chcú mať Európu vzájomne súperiacu a rivalizujúcu, a zároveň by mali vzdorovať bruselocentrizmu a presadzovať konfederatívny princíp. Totiž bohužiaľ tendencie radikálov aj v USA sú také, že na jednej strane chcú mať spojenectvo s Európou, ale takou, ktorá neohrozí „večné“ prvenstvo USA. Po hegemonii bažiacie kruhy na jednej strane u svojich súperov **podnecujú rozvoľňovanie** a vo svojom vnútri usilujú o **zmonolitnenie** moci i kompetencií. Napríklad tieňové elity sveta síce formálne podporujú „európske zjednocovanie“, ale podporujú odstredivé sily severnej, západnej, strednej, južnej a východnej Európy. Na príklad americký bankový dom Goldman Sachs vlastne poskytoval krytie rozhodzovacej politiky v Grécku a podrýval rozpočtovú disciplínu v Európe. Hoc i sa ukázalo, že rejtigové a audítorské agentúry nesú významnú vinu zakrývanie špekulačných podvodov a tzv. kapitálových bublín, predsa naďalej vydávajú rejtigy a audity, ktoré podnecujú špekulačné psychózy a svojimi „produktmi“ vlastne ruínujú transakčnú dôveru a vedú „tichú vojnu“ proti konsolidácii tak ekonomík EÚ ako Eurozóny. Táto tichá diverzia prinútili rozpačité orgány EÚ, aby vzniesli obvinenia, že tzv. 3 určujúce audítorsko-rejtigové agentúry sú americké a teda svojimi rejtigami podnecujú panickú psychózu, čím vlastne ohrozujú stabilizáciu Eurozóny. Totiž pretože americký dolár je v pásme hrozby default (straty platobnej dôveryhodnosti), tak vlastne diverziou Eurozóny robí „odľahčovaciu službu“ americkým fiskálnym záujmom. Svetoví kurzoví špekulanti sa naučili „praktikám zdochlinárov“ a tešia sa už nie len na bankrot podnikohospodárskych systémov, ale aj národohospodárskych systémov. Tejto zločineckej diverzii treba zabrániť, aj preto, že napríklad zrútenie Eurozóny by urýchlilo zrútenie doláru. Totiž na tejto tichej „diverzii“ v rámci „menovej vojny“ parazitujú aj megašpekulanti zarábajúci na tzv. kurzových diferenciáloch. Tak sa vlastne vytvára paradoxná jednota politiky FED-u (rozriedovanie doláru vydávaním nekrytých emisii za ktoré nakupujú inak ťažko predateľné americké dlhopisy). Pozad'ové elity prešli od špekulačného podnikania s tzv. dlhými peniazmi (dlhodobý investičný kapitál) na obchodovanie s bankrotujúcimi štátnymi ekonomikami a teda prešli na špekulácie so štátnymi dlhopismi. Tento „biznis“ poskytuje enormné superzisky, ale zároveň hrozí, že panické nálady zneistených držiteľ'ov kapitálov môžu vyvolať totálne zrútenie svetovej ekonomiky. Musíme si zdôrazňujúco pripomenúť že egoistická rivalita a súperivosť je to nebezpečnejšia o čo je väčšia. Riziko globalizáciou narastá. Vôbec celý sklon vládnucich elít ku globalizmu nie je nič inšie ako sklon ku gigantizmu (veľkostnej nadmernosti). Pripomíname dnešným „gigantom“, že evolúcia už od druhohôr postupne vylučovala gigantizmy z portfólia vitálnych druhov. Čím sa im to páči, alebo nie ale tvoria vlastne atavistické fosílie a tak treba s nimi aj zachádzať. Patria do múzejných zbierok. Slovenská ekonomika je príliš malá, aby dokázala byť aktívnym hráčom v tomto „bankrotárskom pokri veľkojašterov“, avšak musí cez lokálne „záchranné akcie“

minimalizovať svoje straty. USA síce pomohli povojnovou kapitálovou intervenciou zblíženie rozkmitených európskych štátov, ale iba do tej miery, akou poskytovali odbytká pre voľný americký kapitál. Od konca studenej vojny. Zotrvačné uzurpačné správanie sa veľmocenských i štátnych elít je **trvalým rizikom aj do budúcnosti**. Je nesporné, že ak ponecháme riešenie spomínaných rizík cynickým elitám tak ohrozíme aj seba aj ich. Globalizátorskí felčiarci poznajú len jednu medicínu, jedinú terapiu – **púšťania žilou**. Práve preto, že ekonomický vývoj bol neregulovaný, tak si radikálni **neoliberáli a neokonzervatívci** vytvorili priestor pre eskaláciu chamtivej špekulácie a teda pre bezlimitné lúpenie. Dokonca bez zverejneného plánu (ak za plán nepovažujeme programy svetovlády presadzované **Bilderberskou** skupinou) sa zblížujú globalizačné predstavy tak západných bohatých etablovaných elít, ako predstavy „východných“ zbohatlíckych oligarchov. Spoločne ovládajú mediálny trh a škandály okolo Murdochových médií v Británii odhaľujú, že sa odvracajú od demokracie k plutokracii, ktorá operuje aj na legálnych aj na ilegálnych trhoch. Riziká rastú doslova zo dňa na deň. Všetky vrcholné elity sa začínajú navzájom podobať ako „vajce vajcu“ a dištančné značky „pravica“, „ľavica“ a „stred“ sú už len smiešnymi ťažko zamaskovateľnej nahoty moci. Pozadové elity ignorujú každý princíp morálnych zábran a cez médiá, cez tzv. terciárny sektor a cez skorumpovanú auditorsko-rejtingovú sieť rozohrávajú „posledné dejstvo“ výbehového modelu konzumizmu. Vznikla temná aliancia „tunelárov“. Pod heslom globalizácie neregulovaného trhu vlastne vytunelovali väčšinu **reálnych** ekonomík, a nechali prasknúť obrovskú špekulačnú bublinu „tzv. ceninovej ekonomiky“. Prasknutá bublina sa ukázala ako skutočná **čierna diera strát (dlhov)**. V atmosfére paniky (1997-1999) túto gigantickú čiernu dieru dlhov mocenské elity ponúkli „znárodniť“ a prinútili verejné financie aby prebratím týchto strát uchránili obrovský profit špekulantov, ktorí organizovali ako pyramidálne orgie na derivátových trhoch. Pravdepodobne verejné financie museli prevziať súkromné dlhy, aby zabránili totálnemu chaosu, ale mali trvať na tom, že verejný sektor sanovaním bánk a podnikov musí obnoviť trhovo konformné podieľanie sa verejného kapitálu na obnovovaní zdevastovaných ekonomík. Bohužiaľ pozadové elity sveta odsabotovali možnosť vypracovať paradigmy nového združeného podnikania verejných i súkromných vlastníkov na báze transparentie, ekvivalencie a tvrdého zatlačania špekulácie. Teraz nejde o to „oplakávať premárnenú príležitosť“, ale o lokálne pacifikovanie lokálnych kolapsov (ohnísk epidemickej kontaminácie“ „peňazovodov“ a „tovarovodov“). Totiž svetové elity“ skonsolidovali svoje pozície“ a preorientovali sa na spomínaný „biznis mrchožrúťstva“, t.j. na „bazárový nákup“ krachujúcich firiem cez rôzne podoby konkurzov. Musíme sa zbaviť naivity, že hegemoni a aspiranti hegemonie sa zbavia svojich uzurpačných atavizmov. **Len rastúca nevyhnutnosť premení kolapsových hriešnikov na kajúcnikov**. Správacie atavizmy „pravekých bojovníkov a lovcov“ sú hlboko zakorenené v ľudskej psychike. Neregulovaný trh vybudil tento atavizmus do „vratného rozkvetu“ tým, že vytvoril spomínanú **temnú alianciu neokonzervatívco a neoliberálov**. Totiž veľká väčšina mocenských i ekonomických elít trpí syndrómom bujnenie tohto atavizmu a **zachrániť nás môže len lokálne vzdorovanie vo forme vytváranie malých enkláv „novej udržateľnej ekonomiky“**. Dá sa to len naliehaním, aby boli povolené „lokálne experimenty“, ktoré zas subsidiárne (zdola nahor) v praxi zavedú „nový poznatkový a lokálne obsluhujúci priemysel“ – hoci napríklad pod názvom revitalizačných parkov“, ktoré vyvolajú „nový lokálny dopyt“ a „nový lokálny odbyť.

Takéto enklávy by existovali ako paralelné zárodky **nového** vedľa **starého** a v nich by sa revitalizovali aj kladnejšie správacie vzory založené na kooperatívnej symbióze a solidarite. Zatláčanie atavizmov totiž nemožno „vyoperovaním temných predispozícií k uzurpácii“, ale ich neutralizovaním v ľudskom podvedomí a revitalizáciou spomínaných svetlých správacích predispozícií ku koordinovanej kooperácii. Umenie bude spočívať v tom, aby sme sa znova naučili vytvárať tak priestor pre chránenie verejného záujmu („spoločných kritérií“), ako aj vytvárať priestor pre lokálnu iniciatívu a podnikavosť. Treba vytesňovať predstavu, že podnikavosť je chytrosť pri „prekabátení zákazníka“. Nemôžeme dovoliť ani lupičom, aby sa odievali do „ovčieho rúcha podnikateľov“, a nemôžeme ani dovoliť „ukomplexovaným anarchistom“, aby sa odievali do rúcha „dobrodejov“ a „osloboditeľov“ od lokálnej iniciatívy“!

Bohužiaľ správacie archetypy štátov a veľmocí (ich etablovaných elít) veľmi radi siahajú za poučku Rímskych dobyvateľov, ktorá trónila v hlavách ich vojenských stratégov a znela : „divide et impera“ – opisne povedané: „podnecujúc hašterivosť, súperivosť a rivalitu a tým **rozdel’** súpera a tak ho postupne **opanuj’**“. Podobnú poučku nezávisle od starých Rimanov v približne rovnakom čase vyhútali aj čínski cisári pri opakovanom rozkmitovaní vazalských kráľovstiev a novom inštalovaní úslužnejších kráľov či miestodržiteľov. Ide zrejme o univerzálnu poučku pre hegemonov, lebo sa jej po stáročia držali aj britské a francúzske vladárstva. Britský štátnik Disraeli túto poučku aktualizoval na britské pravidlo pre vykonávateľov moci. Znelo tak, že „**Británia nemá stálych nepriateľov a stálych priateľov, ale má stále britské záujmy**“. Napokon aj americká politika v Latinskej Amerike bola založená na diskrétnej koordinácii lokálnych „latifundistov“ (tzv. komprádorskej vrstvy zemepánov), ktorej jeden predstaviteľ totalitne vládol za tichej podpory amerických firiem, ktoré dostali „právo“ na nekontrolovaného exploitovania latinskoamerických zdrojov. V tých pomeroch pracovné sily boli buď v nevoľnom, alebo otrockom stave. Opakovaním tzv. plukovníckych pučov si americké firmy zabezpečili poddajnosť domácich vládcov. Napokon odtajnené archívy z obdobia studenej vojny ukázali, že západné spravodajské služby využívali tzv. extrémnu menšinu na organizovanie v celej Európe tajných „záložných armád“, kde sa školili radikálni dobrodruhovia aj z krajného tábora pravicových radikálov (napríklad nacistických revanšistov), aj z krajného tábora ultraľavicových anarchistov. Práve tak odtajnené archívy ukázali, že sa ľavicoví radikáli zo Západu boli školení v tajných strediskách komunistického bloku. To všetko sa ospravedlňovalo prípravou, ak sa studená vojna zmení na horúcu. Táto prax neúprosne viedla aj v tzv. rozvojovom svete k spájaniu sa „nespokojencov“ a „povstalcov“ s „drogovými barónmi“ a s tzv. „provinčnými kmotrami mafii“. Celý moderný organizovaný politický terorizmus má svoje korene v studenej vojne. Takto sa týmito sprisahaneckými praktikami kontaminovali všetky svetadiely a preto teraz „legálny svet“ ťažko čelí „ilegálnemu svetu“. Totiž legálny svet je nie len kontaminovaný, ale aj „prerastený“ ilegálnym svetom a to tak na úrovni elít, celebrit, či tvorivých talentov, ako aj na úrovni plebsu a tzv. sociálnych stroskotancov. Týmito „kontaminátmi“ a „správcami atavizmami“ trpí nebezpečná časť vládnuccich elít veľmocí (ani USA, ani Činu nevynímajúc). Preto napríklad otrášeným veľmociam prišli vhod otrasy ekonomík EÚ. Totiž reprezentačná špička EÚ neprozreteľne deklarovala v Lisabone v r. 2000, že rozširovaním EÚ o ďalšie štáty si kladie za cieľ byť nie len najmohutnejším potenciálom sveta, ale aj byť prvá v hlavných ukazovateľoch efektivity a produktivity. To nutne viedlo strategických

plánovačov v USA, Číne, Indii a Brazílii aby vnímali EÚ ako „vyzývateľa“ a teda ako súpera. Tak sa stalo, že exekutívy USA prestali mať záujem na stabilizačnom úspechu EÚ, prestali mať záujem na stabilite Eura a Eurozóny. Havarovaný a znehodnotený dolár je však naďalej rezervnou menou, tak má skôr záujem, aby sa k defaultu rýchlejšie dopracovalo Euro ako dolár. Štáty americkej únie vo svetle explózie federálnych dlhov sami bojujú proti federálnemu zadlžovaniu a budú sa právom usilovať o prestavbu únie zo superštátu na konfederatívny princíp subsidiarity (decentralizácie). V USA síce radikálni federalisti pestujú zaklínacie tabu voči myšlienke konfederácie, lebo ju zaťažili psychologickou hypotékou (mytológiou), že pojem konfederácie je spojený s princípom predlžovania otrokárstva, ale to je naozaj „hlboké nedorozumenie“. **Konfederalizmus** už z princípu vyžaduje dialóg vnútri súručenstva štátov. Preto aj „bruselocentrizmus“ kopíruje washingtonských jastrabov, keď chce EÚ pretvoriť zo súručenstva štátov na superštát a chce z kroka na krok presúvať kompetencie do Bruselu. Teraz to zdôvodňuje potrebou centralizácie rozpočtov a boja proti zadlžovaniu. Avšak dlhy, podvody, krachy spôsobili predovšetkým federalisti a centralisti na oboch stranách Atlantiku. Predsa nebudeme zverovať radikálnym jastrabom, (ktorí svojou uzurpačnou praxou vyvolali kolapsy trhov) ešte väčšie kompetencie. Treba úprimne povedať, že aj Čína rieši svoje zaostávanie tvrdým federalizmom, ale zatiaľ jej expanzia má „len“ ekonomickú podobu a nemôžeme uprieť umnosť čínskeho postupu, ktorý vlastne podporuje skrytý **konfederalizmus**, lebo cestou centrálnych rozhodnutí buduje dislokovanú sieť „**autonómnych Hongkongov**“ („**mimoriadnych oblastí**“). Preto treba vidieť rozdiel medzi čínskymi politickými elitami, (ktoré síce uponáhľane a často ekologicky necitlivo **budujú reálnu ekonomiku** cez autonómne centra lokálnej iniciatívy), a západnými politickými elitami, ktoré **demontujú reálnu ekonomiku** a vytvárajú bubliny kontaminovanej ceninovej ekonomiky. Aj samotné západné štáty nie sú všetky rovnako kontaminované uzurpačnými atavizmami. Celkom určite treba priaznivejšie posudzovať napríklad správanie sa škandinávskych štátov, alebo Kanady. Avšak komplexnosť pohľadu vyžaduje zapodievať sa aj terajším vývojom Ruska. Rusko je deformované nie len dedičstvom bolševickej diktatúry, ale aj zotrvačnosťou cárskeho absolutizmu. Ruské politické elity sa po kolapse Sovietskeho zväzu pochopiteľne veľmi ťažko zbavujú totalitných manier najmä z éry stalinizmu. Avšak čiernobiely obraz z našich médií skresľuje. Netreba zabúdať, že kolaps centralizovaného sovietskeho impéria a jeho vysilenej ekonomiky i jeho ťarbavého dirigizmu bol vystavený uragánu prepojenia globálnych špekulantov s nomenklatúrными prebehníkmi z totality. Došlo k profesionalizácii zločinu a vytvoreniu mafiózných prepojení. Došlo k nekontrolovanému vývozu ruských cenín, drahých kovov, a pamiatkových predmetov. Treba však uznať, že sa súčasnej exekutive darí brzdiť vplyv oligarchov a že napriek úžasnému odlivu mozgov vzniká nová generácia kvalifikovaných ľudí Ruska, ktorí sa vedú nie len „brodiť“ starým blatom matičky Rusy, ale vedú aj zobúdať emancipačnú vôľu a pragmatizmus v mladších generáciách Ruska. Je taktiež ideologickým omylom vnímať "putinovské" a "medvedevovské" elity len ako „malých stalinov“. Treba férovo konštatovať, že do praxe Ruskej federácie boli navrubované aj „štedy“ konfederatívneho decentralizmu. Mohutná loď „Matičky Rusy“ síce má ešte stále svoje trhliny ale terajšie vládnuce elity ukázali obozretnosť, keď jednak **vytvorili Fond budúcnosti** do ktorého odvádzajú časť výnosov z predaja produkcie uhľovodíkových palív a vzácnych nerastov i

surovín, a jednak **splatili obrovský zahraničný štátny dlh** voči tzv. parížskemu konzorciu západných veriteľov. Je kopy mudrlantova u nás aj na Západe, ktorým sa stále máli úsilie ruských elit. Ale naše a najmä západné elity vedia len dlhy tvoriť a boli by hodnovernejší, keby dokázali to čo Rusko, splatiť staré ruské dlhy voči Západu. Ruská exekutíva sa zbavila „mlynského kameňa západných dlhov“ a uchránila Rusko pred nabaľovaním úrokov z nezaplatených dlhov. To je pozoruhodný výkon. Ruská federácia nosí v sebe tak hypotéku „ruského imperiálneho šovinizmu“, ako zvyšky sektárskeho odporu hlavne kaukazských etníc, ktoré sú podnecované a financované zvonku. Tak či tak ruská federácia sa konfederalizuje. Rusko bude musieť pristúpiť k postupnému budovaniu **vzorových enkláv kladnej deviácie**, v ktorej sa budú dekontaminovať aj vládnuce menšiny, aj talentové menšiny a aj ovládaný a napodobňujúci plebs. Umiernenejší predstavitelia EÚ na šťastie hľadajú nové symbiózne a kooperatívne modus vivendi medzi Ruskom a EÚ. K tomu však treba, aby sa aj poľské aj ruské elity nenechali huckať proti sebe domácimi i zahraničnými podpaľáčmi večitej rivality. Tak isto aj v strednej Európe musíme vytesniť a neutralizovať fúzionistické, asimilačné a revizionistické maniere, lebo budúcnosť je len v paralelnej partnerskej koexistencii národných štátov a to bez ohrozovania ich územnej integrity a celistvosti. V podstate maturitnú skúšku humanistickej dospelosti budú musieť skladať všetky vládnuce elity, lebo rizika rozpadových kolapsov a chaotického boja všetkých proti všetkým visia nad všetkými kontinentmi, nad všetkými veľmocami a nad všetkými štátmi. Pacifisti všetkých odtieňov sú presvedčení, že USA sa síce bude musieť stiahnuť z pozície svetového žandára a budú sa musieť venovať vnútornej renovácii a to pravdepodobne solidárnejšou a konfederatívnejšou formou. Je v humanistickom záujme USA, aby mala na druhej strane Atlantiku zdravú a subsidiárne **stmelenú konfederatívnu Európu, ktorá rozšíri pásмо udržateľnej prosperity v Európe** a v Rusku a tak postupne presvedčí kontinentálnu Čínu, aby nezmenila svoju exportnú expanziu do mocenskej expanzie, ale aby hľadala koexistenčné modus vivendi tak **s Euráziou, ako s Amerikou, Austráliou a Afrikou. Naopak ostatný svet musí sa chcieť učiť** aj čínskej skúsenosti a to najmä čínskemu **konfuciánskemu ideálu partnerskej harmónie verejného a súkromného záujmu**. Nezabudnime, že vďačíme Prozreteľnosti a duchom predkov za to, že sa v Číne na miesto sektárskeho radikála Mao Tse-tunga, (ktorý pohrdol konfucianizmom a zaľúbil sa do modernistickej marxistickej agresivity), našiel sa jasnozrivý pragmatik Teng-Siao-pheng, ktorý sa vrátil ku konfuciánskej harmónii verejných i súkromných síl. Veď z tohto altruistického prostredia je výrok staročínskeho stratéga, že **„víťazná vojna je iba tá, ktorá nikdy nezačala“**.

My občania Slovenskej republiky sme malí a periférne i silou bezvýznamní, ale už svojou tisícročia trvajúcou kontinuitou identity môžeme oslovovať pokojamilovných a sebakritických Američanov, Britov, Francúzov, Nemcov a ostatných Európanov, že vo svete jadrových zbraní treba povzbudzovať nie „lokálne konflikty“, alebo „preventívne údery“, ale lokálne enklávy harmonickej kooperácie (to sa všetci môžeme učiť od Číňanov). Novodobé poznanie významu **„genetickej“ diverzity (rozmanitosti) pre prežívanie globálnej i európskej univerzality nás oprávňuje brániť slovenskú štátnu identitu, lebo aj ona je významnou podmienkou prežívania európskej univerzality**. Zároveň musíme presvedčať aj našich susedných aspirátorov pohlcovania, že „mäkkú“ technológiu partnerstva neuprednostňujeme preto, že sme zbabelí, ale preto, že chceme pomáhať pri pestovaní humanistického sebakultivovania v nás i v našich susedoch

v duchu našich kresťanských tradícií. Napokon našou domácou úlohou je aby sme kultivovali tzv. mäkké technológie moci, aby sme budovali lokálne „parky vedomostného industrializmu“ a aby sme stabilizovali sebareprodukčné Slovensko i strednú Európu a tak pomáhali zachovať „zónu udržateľnej stability.“ **To zníži naše i susedské riziká súperivosti a priblíži budúcu koexistenčnú harmóniu.** Z hľadiska tzv. behaviorálnej genetiky (fyletiky) by bolo účelné, aby sme všetky budúce ozdravovacie projekty organizovali ako **enklávy „mimoriadnych oblastí“** a tak sa naučili čínskej metóde osadiť kvalitatívnu ozdravovaciu zmenu najprv v **lokálnej** ohraničenosti. Celoplošné reformy boli vždy viac tortúrou ako uzdravovaním. Času na otáľanie nám nezvyšuje. Pripomíname že v tak sofistikovane prepojenom svete ako je dnešný, nieto rivalizujúcich víťazov, iba rivalizujúcich porazených. Riziká sú pre všetkých príliš veľké. Úzkosť z rizík, ktoré stoja tak pred Slovenskom, ako pred Európou a pred svetom by nemali ochromiť našu zdokonaľujúcu snahu, ale by mali mobilizovať naše odhodlanie ku osvedčenej humanistickej (a teda v našom prípade každopádnej kresťanskej) kultivácii.

Prof. Agustín Marián Húska